

## משטרת ישראל - בית הדין למשמעת

### רשימת פסקי הדין ינואר – מרץ 2012

|             |           |
|-------------|-----------|
| עמ' 3.....  | 28/11 .1  |
| עמ' 9.....  | 39/11 .2  |
| עמ' 13..... | 57/11 .3  |
| עמ' 25..... | 59/11 .4  |
| עמ' 28..... | 70/11 .5  |
| עמ' 31..... | 68/11 .6  |
| עמ' 39..... | 61/11 .8  |
| עמ' 43..... | 53/11 .9  |
| עמ' 47..... | 72/11 .10 |
| עמ' 53..... | 10/12 .11 |
| עמ' 55..... | 6/12 .12  |
| עמ' 57..... | 21/11 .13 |
| עמ' 68..... | 69/11 .14 |
| עמ' 72..... | 4/12 .15  |
| עמ' 74..... | 3/12 .16  |
| עמ' 78..... | 62/11 .17 |
| עמ' 82..... | 56/11 .18 |
| עמ' 86..... | 74/11 .19 |
| עמ' 89..... | 64/11 .20 |
| עמ' 95..... | 42/11 .21 |
| עמ' 99..... | 52/11 .22 |

|              |           |
|--------------|-----------|
| עמ' 102..... | 23 .1/12  |
| עמ' 106..... | 24 .8/12  |
| עמ' 110..... | 25 .47/11 |

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת אי מילוי הוראה, עבירה על סעיף 1 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו – 2006, ובעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה על סעיף 3 לתוספת.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם ששירת כראש משרד ניהול ביחידה מחוזית, סופח למשרד את"ל מרחבי, וזאת מיום 13.1.10 ועד ליום 12.4.10. מעובדות האישום הראשון עולה, כי לאחר סיפוחו היה על הנאשם להחתים שעון נוכחות במרחב. חרף זאת החתים הנאשם את שעון הנוכחות בתחנה הסמוכה למקום מגוריו, 37 החתמות במהלך החודשים ינואר עד אפריל 2010. בכך, לא מילא הנאשם אחר נוהל אמ"ש 08.02.02, 'מערכת הנוכחות', והוסיף לשעות עבודתו את משך זמן הנסיעה מהתחנה למרחב בו שירת. מעובדות האישום השני עולה, כי הנאשם רואיין כשלוש פעמים ע"י הסממ"ז, עד אשר בראיון מיום 12.1.10 החליט הסממ"ז על סיפוחו למרחב כקצין תחזוקה, וכן קבע בו, כי: "בעוד שלושה חודשים תיבדק התאמתו לתפקיד הן מבחינת המרחב והן מבחינתו". לאחר הראיון, ועובר לפרק הזמן שבסיומו אמור היה להישקל עניינו, פנה הנאשם לאזרח שהיה פקודו, והורה לו להעביר ללשכת הסממ"ז מארז עץ ובו בקבוק יין ופותחן, כמתנה לסממ"ז. לאחר שהאזרח עשה כמצוותו, ומשנודע הדבר לסממ"ז, הוא הורה לנאשם לקחת את המתנה חזרה באופן מידי.

בכך שנתן מתנה לסממ"ז בנסיבות המתוארות, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר.

בפתח הדיון הודיעה התובעת על כך שבין הצדדים נכרת הסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם. באשר לעונש, הוסכם שהצדדים יטענו באופן חופשי. התביעה הודיעה להגנה על כוונתה לעתור לעונשי נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה קצובה, שלא תפחת מ-10 חודשים.

מטעם הנאשם העידו לעניין העונש שניים ממפקדיו, קציני את"ן מחוזיים לשעבר.

העד הראשון, היה ק' האת"ן המחוזי בין השנים 2000 – 2007. כיום הינו גמלאי. לדבריו, בשנת 2001 הביא את הנאשם מאגף התנועה לאת"ן המחוזי, כיועץ ארגוני. הנאשם סייע בשיפור תהליכי עבודה, והם אף זכו בזכותו בפרס המפכ"ל. בזכות עבודתו הטובה הושאל הנאשם למפלג התביעות וזכה לשבחים מראשיו. בשנת 2006-2007 לערך, הגיע ממ"ז, שלמרות שהיה מודע לטיב עבודת הנאשם, ביקש לבטל את תפקידו, שכן היה על תקני. בשלב זה, הועבר הנאשם לתפקיד עוזר קצין ניהול של האת"ן המחוזי.

העד הדגיש שהנאשם היה שוטר מצוין, מוערך, חברותי ומקצועי והדבר בא לידי ביטוי בהערכותיו התקופתיות. לשאלות הסגור אישר, שהנאשם ניהל פרויקטים, ונדרש לצאת לפגישות עם גורמי

- 1 חוץ. במכתב שכתב העד בינואר 2007 נאמר שראייתו הרחבה והלא שגרתית של הנאשם ורעיונותיו
- 2 החדשניים הצליחו להביא לשינויים ארגוניים, לשיפור סביבת העבודה ולשיפור השירות. עוד
- 3 נאמר בו, שהנאשם הינו רציני, חרוץ, יוזם וחברותי, המוכן להקדיש רבות להצלחת הארגון.
- 4
- 5 העד השני, שירת כסגנו של העד הראשון, ולאחר מכן החליפו בתפקיד קצין האת"ן המחוזי. הכיר
- 6 את הנאשם כיועץ ארגוני, וכשהפך הנאשם לקצין ניהול, היה כפוף אליו גם פיקודית. העד ציין
- 7 שכישורי הנאשם באו לידי ביטוי בתפקידו כקצין ניהול, יוזמותיו הובילו להישגים והיחידה זכתה
- 8 לתשבחות בנושא ניהול הסלת"א. בעת שהעריך את הנאשם, ציין שהיה שמח אם היה רואה את
- 9 הלויאליות של הנאשם ואת היוזמות שלו גם אצל שוטרים נוספים. כשעזב את האת"ן ועבר
- 10 לתפקיד קצין אג"ם מרחבי, היה שמח לו היה יכול לקבלו לכל תפקיד מבצעי, אך הדבר נמנע עקב
- 11 מגבלתו הרפואית של הנאשם.
- 12 לשאלות הסנגור אישר, שהנאשם מילא כבד"א תפקיד של קצין לכל דבר ועניין, וכי למרות שהיה
- 13 יכול לאייש את התפקיד בקצין, העדיף את הנאשם, עקב כך שהכיר את יכולותיו והשקעתו
- 14 בתפקיד.
- 15
- 16 בטיעוניה לעונש אמרה התובעת, כי כל אחד מהמעשים בהם הורשע הנאשם חמור, קל וחומר
- 17 משקלם המצטבר, ובשל היותם מעשים חמורים הרי שאין להקל בהם ראש.
- 18 לדבריה, כשל הנאשם בהתנהלותו כשוטר ובהבנתו את הנהלים, הפקודות ועקרונות היסוד לאורם
- 19 פועל הארגון.
- 20
- 21 בכל הנוגע לאישום השני אמרה, שהנאשם לא השכיל להבין כי מעשהו פגום ופסול. הסממ"ז איננו
- 22 חברו, לא עמיתו וגם לא מפקדו הישיר של הנאשם, אלא מי שאמור לקבל החלטה בעניין שיבוצו
- 23 של הנאשם, וכל בר דעת יכול היה להבין שמתן השי נועד להשפיע על החלטתו הסופית של
- 24 הסממ"ז בעניינו.
- 25 היא ביקשה שנתייחס באופן מחמיר לעבירה זו, על מנת שיועבר מסר לשוטרים בארגון כולו.
- 26
- 27 בנוגע לאישום הראשון, אמרה התובעת שהנאשם עשה לו חיים קלים בכך שהחתים את שעון
- 28 הנוכחות בתחנה הקרובה לביתו, בעוד שהיה עליו להחתים במרחב אליו סופח. אין מדובר
- 29 במעשה חריג, אלא ב-37 מקרים שלא הייתה להם הצדקה. לטעמה, לבית הדין תפקיד חשוב
- 30 בלחימה בתופעה הנלווה שבאה לידי ביטוי בהפרת הנהלים.
- 31
- 32 בהתייחס לטענת הגנה אפשרית, לפיה הנאשם לא הרוויח דבר לכיסו מעצם ההחתמה בתחנה
- 33 הקרובה לביתו, מאחר שלא קיבל גמול כספי מעבר למשכורתו, אמרה שאין בה כדי להקל עם
- 34 הנאשם. היה עליו למלא בדווקנות אחר הוראות הנוהל, ולחתום ביחידתו. כל סטייה מהוראה זו,
- 35 מחייבת אישור של גורמים פיקודיים, והנאשם ללא אישור ועל דעת עצמו, אימץ לו דרך נוחה
- 36 להחתים את שעון הנוכחות.
- 37

- 1 נציין, כי במהלך טיעוני ההגנה לעונש, אישרה התובעת טענת הגנה זו, ואמרה: "אני אכן יכולה
- 2 להגיד לבית הדין שאכן הנאשם עבד שעות רבות, גם בימי שישי ושבת ולא היו לו שעות חסרות. זה
- 3 מה שעולה מהדוחות שלו באותם חודשים של ההחתמות שמיוחסות."
- 4
- 5 התובעת הפנתה לגזרי הדין בתיקים 104/10 ו- 105/10, בהם הדגיש בית הדין את החשיבות
- 6 שבדיווח נוכחות אמין, הן מבחינת השכר לו זכאי השוטר, וימי החופשה שיש לנכות לו בשל שעות
- 7 חסרות, והן מבחינת החובות או הזכויות הנובעות מהיותו בתפקיד בקרות אירוע כזה או אחר,
- 8 דוגמת תאונה או פציעה.
- 9 לדברי התובעת, התנהגותו של הנאשם חותרת תחת אחד מערכי היסוד עליהם נשען הארגון,
- 10 אמינות אישית ודיווח אמת, ומעשיו פוגעים בטוהר המידות.
- 11
- 12 אשר לנאשם, אמרה שהוא משרת בחיל 22 שנה, עברו המשמעותי כמעט ונקי, למעט שתי הרשעות
- 13 בפני דן יחיד, שאינן ממין העניין.
- 14 מהערכותיו התקופתיות עולה, שמדובר בשוטר טוב מאוד, והערכותיו התקופתיות נעות בין טוב
- 15 מאוד למעולה.
- 16
- 17 נוכח משקלם המצטבר של מעשיו החמורים של הנאשם, טענה התובעת, כי הכף נוטה לחומרה.
- 18 לדבריה, מעשהו של הנאשם חמור משל מעשי הנאשמים בגזרי הדין אותם ציינה, נוכח העובדה
- 19 שמדובר ב- 37 החתמות, ומכיוון שהנאשם שבפנינו הורשע גם באישום נוסף. לאור האמור לעיל,
- 20 ובהתאם למדיניות הענישה בעבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם, ביקשה להשית על הנאשם עונשי
- 21 נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה קצובה שלא תפחת מ-10 חודשים. היא ציינה שמשמעותו
- 22 הכספית של עונש ההורדה בדרגה לגבי הנאשם, הוא בסך של כ- 1,480 ₪ ברוטו בחודש. נוכח
- 23 משמעות כספית זו, לא עתרה התביעה לקנס.
- 24
- 25 ב"כ הנאשם פתח את טיעוניו לעונש בהתייחסו לאישום השני. לדבריו, באותה תקופה מצבו הרגשי
- 26 והנפשי של הנאשם היה קשה מאד עקב מסכת התעללות שחווה עם כניסתו לתפקיד של מפקד
- 27 חדש, אשר החליט להעבירו מתפקידו. הנאשם, שהיה עד אז מעורב בעשייה מרובה ולקח חלק
- 28 בתהליך קבלת החלטות רב השפעה, נותר ללא תפקיד. האדם היחיד אשר התערב במצב ושם לו
- 29 סוף היה הסממ"ז. הסיבה, אפוא, למתן בקבוק היין לסממ"ז, מעשה אשר כיום מודה הנאשם כי
- 30 היה שגוי, לא נעשה מתוך כוונה להשפיע על הסממ"ז בהחלטתו לגביו, אלא מתוך הכרת תודה.
- 31 לחיזוק טיעונו זה הצביע הסנגור על דברי הסממ"ז בהודעתו במח"ש, שם סיפר, כי כאשר התקשר
- 32 אל הנאשם כדי לנזוף בו, אמר לו הנאשם, שרק רצה להביע הערכה על כך שהוא הושיט לו עזרה.
- 33 הסנגור הצביע על כך שאם הסממ"ז, בעל הסמכות הבכירה ביותר בנושא המשמעת במחוז, היה
- 34 מתרשם באופן כה חמור מהמעשה, היה מורה על העמדתו לדין של הנאשם באופן מידי ולא ממתין
- 35 להגשת כתב אישום בפני ביד"ם.
- 36 ב"כ הנאשם חזר ואמר, כי הנאשם מודה בכך שהתנהגותו במקרה זה הייתה לוקה, אך יחד עם
- 37 זאת יש לשים אותה בפרופורציות.
- 38

- 1 בהתייחס לאישום הראשון, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם מודה בכך שחרג מהוראת הנוהל, אך בד
- 2 בבד טען, כי במשך שנה איש לא הזהירו ולא העיר לו על כך, חרף העובדה שדו"ח הנוכחות הגיע
- 3 לידי המפקדים מידי חודש בחודשו.
- 4 עוד טען, כי במסגרת עבודתו במרחב נדרש הנאשם לצאת פעמים רבות לפגישות עם גורמי חוץ ולא
- 5 מעט פעמים עבד בשעות לא מקובלות, בשעות לילה מאוחרות, ובמוצאי שבת, הכול מתוך כוונה
- 6 לעשות את הטוב ביותר לטובת המערכת. הנאשם התייבב בכל שעה שנדרש בלא להסתכל על
- 7 שעונו או זמניו, ובתוך כך אף עבר אירוע משפחתי קשה. עוד אמר, כי הנאשם לא הפיק כל רווח
- 8 מאותן השעות שרשם בניגוד לנוהל, טענה אותה, כאמור לעיל, אישרה התובעת.
- 9
- 10 הסנגור הגיש אסופת מסמכים הכוללת, מכתבי הערכה ותודה שנכתבו אודות מרשו, ריכוז חוות
- 11 דעת אודותיו והערכות תקופתיות לשנים 2009-2010. באשר להערכות אלה, טען, כי באופן עקבי
- 12 שמר הנאשם על ציונים גבוהים, ובאשר לשינוי שערך המפקד הבכיר בציוניו הסביר, כי מי
- 13 שבאמת מכיר את הנאשם הוא מפקדו הישיר העובד עמו באופן יומיומי ולא המפקד הבכיר שאינו
- 14 מכיר די את המוערך.
- 15
- 16 לדברי הסנגור לא מתוך זדון ביצע הנאשם את העבירות, אלא מתוך היסח הדעת וקהות חושים,
- 17 על רקע התקופה הקשה שעברה עליו. הנאשם עבר חוויה קשה ביותר, כאשר אביו לקה באירוע
- 18 מוחי. מאז האירוע האב רתוק למיטתו והנאשם מעביר את זמנו מידי יום בין טיפולו באביו לבין
- 19 המשך עבודתו. מצבו של האב אף מחייב הוצאות כספיות ניכרות.
- 20
- 21 בהתייחס לפסקי הדין שהציגה ב"כ התביעה פרט הסנגור את נסיבות המקרים האחרים על מנת
- 22 לאבחן אותם מהמקרה שבפנינו.
- 23 הסנגור ציין בפנינו, כי בראיון שנערך לנאשם יום קודם לכן בפני ר' אמ"ש, נאמר לו כי הוא אמור
- 24 לעזוב את השירות בימים הקרובים מאחר ולא נמצא לו תפקיד.
- 25
- 26 לאור כל האמור ביקש הסנגור לבל נקבל את עמדת הביעה ונסתפק בהטלת עונשי נזיפה חמורה
- 27 וקנס כספי.
- 28
- 29 מפי הנאשם שמענו, כי הוא בן 40, רווק, השקיע זמנו ברכישת השכלה בעוד שאת נושא הקמת
- 30 המשפחה הזניח. המשטרה הייתה כל חייו. במשפחתו 7 אחים ואחיות המשתכרים באופן
- 31 מינימאלי. אביו עבר אירוע מוחי, ולאחר אשפוז ממושך של שנה בביה"ח, הצליחו לייצב את מצבו
- 32 הרפואי. אז נאלץ הנאשם לחזור ולגור בבית הוריו. באותה תקופה שימש כקצין תחזוקה וחרף
- 33 המצב הקשה תרם ועשה ככל יכולתו על מנת לקדם תהליכים במערכת.
- 34 על אף שמצא עצמו לאחרונה בתפקידים זוטרים, בחמשת החודשים האחרונים שימש כעוזרו של
- 35 מפקד המרחב וזכה להערכה מעולה על תפקודו זה.
- 36 עוד אמר הנאשם, כי נקבעו לו 41 אחוזי נכות משירותו במשטרה, וכי מדובר בתביעה שטרם
- 37 הגיעה אל קיצה.
- 38 הנאשם חזר על כך כי מודה ששגה, שעשה מהלכים של טירון, שלא היה צריך לתת את השי
- 39 לסממ"ז.

- 1 לדברי הנאשם, נתן שעות עבודה מעבר לנדרש, 40, 50 שעות, מבלי לבקש כל תמורה בגינם. מצבו
- 2 הכלכלי לא קל בשל ההוצאות הניכרות שהתחייבו ממצבו הרפואי של האב, עריכת שיפוצים בבית
- 3 ורכישת ציוד רפואי ותרופות.
- 4 הנאשם הביע דאגתו ממצב בו ייאלץ לפרוש מהחיל, ואמר שהוא חושש מיכולתו להשתלב בעבודה
- 5 בחוץ, נוכח מצבו הרפואי והנפשי.
- 6 עוד אמר, כי בראיון שנערך לו יום קודם לכן בפני ר' אמ"ש נאמר לו, כי במידה ויורשע בתיק נשוא
- 7 משפט זה יש כוונה לפטרו מהחיל.
- 8 לאור כל האמור ביקש, כי החלטת ביה"ד לא תפגע בעתידו ובפרנסתו.
- 9
- 10 לאחר סיום הטיעונים, התרנו להגנה להמציא לידינו עותק מהראיון בפני ר' אמ"ש.
- 11 מהראיון שהוגש עולה, כי התקיים נוכח בקשת הנאשם לפרוש בור"ס. במסגרתו, הודיע ר' אמ"ש
- 12 לנאשם, שעליו לסיים את שירותו, לא בשל בעיה רפואית, אלא מכיוון שאינו מתאים למערכת
- 13 המשטרית. ניתנה לנאשם האפשרות להתפטר מידית, שאם לא כן, יפוטר, שכן "מי שלא מתאים
- 14 למערכת יפוטר".
- 15
- 16
- 17 בחנו את טיעוני הצדדים לעונש, את ראיותיהם ואת הנימוקים שהעלו, לחומרה ולקולא.
- 18
- 19 אין להקל ראש במעשיו של הנאשם, במיוחד אלה הנוגעים לחריגה מנוהל אמ"ש 08.02.02 'מערכת
- 20 נוכחות'. הנאשם כשל בכך שחרג באופן בוטה מהנוהל המשטרתי אשר נועד להסדיר נושא בעל
- 21 חשיבות רבה לקיומו של הסדר והמשמעת בארגון, התייצבות השוטרים לעבודתם. כפי העולה
- 22 מעובדות האישום הראשון אין מדובר באירוע חד פעמי, אלא בהתנהגות שיטתית שהתפרשה על
- 23 פני חודשים מספר, אשר ההסברים ששמענו לגביה לא הניחו את דעתנו.
- 24 עם זאת נודה, שהאישור שנתנה התובעת לטענת ההגנה, לפיה לנאשם לא צמחה כל טובת הנאה
- 25 חומרית מהחתמת שעון הנוכחות בתחנה הסמוכה לביתו, הקהה במידה רבה את עוקצו של
- 26 האישום הראשון ואת חומרתו, שכן לולא אישור זה, ניתן היה להתרשם מעובדות כתב האישום,
- 27 שאף רווח חומרי צמח לנאשם כתוצאה ממעשיו.
- 28
- 29 כישלוננו הנוסף של הנאשם הוא בהתנהגותו הבלתי הולמת, כאשר במהלך תהליך שיבוצו בתפקיד,
- 30 שלח שי לסממ"ז, אשר היה אחראי לביצוע אותו תהליך. אין בכוונתנו לדון בשאלת המניע אשר
- 31 עמד בבסיס שליחת השי, אם היה זה כדי להשפיע על המפקד בהחלטתו לגבי השיבוצ בתפקיד, או
- 32 שהיה זה כדי להכיר לו תודה. גם בהנחה שהנאשם בחר לשלוח את השי מתוך הכרת תודה, הרי
- 33 שלא היה ביכולתו לדעת כיצד יבין זאת מקבל השי. אין להכביר מילים על כך שמדובר במעשה
- 34 מיותר ופסול.
- 35
- 36 לצד הפסול שבמעשיו, נזקף לזכות הנאשם, טיב שירותו. מעדויותיהם של מפקדיו שטרחו ובאו
- 37 להעיד בפנינו, מהערכותיו התקופתיות וממכתבי ההערכה שהוגשו, עולה, כי מדובר בטיב שירות
- 38 מצוין. עברו המשמעת הינו מינורי ואינו מכביד.

|    |                                                                                        |
|----|----------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | בעניין טיב השירות נעיר, כי תוכנו של הראיון בפני ר' אמ"ש עומד בסתירה לראיות שהוגשו מטעם |
| 2  | ההגנה והתביעה כאחד, שכן אף בטיעוני התביעה נאמר: "מהערכותיו התקופתיות עולה שמדובר       |
| 3  | בשוטר טוב מאוד".                                                                       |
| 4  | סתירה זו לא הובהרה.                                                                    |
| 5  |                                                                                        |
| 6  | בעת שקילת העונש הראוי, נתנו דעתנו אף לבעיותיו המשפחתיות של הנאשם, ולכך שנראה שהוא      |
| 7  | עומד בפני סיום שירותו בחיל.                                                            |
| 8  |                                                                                        |
| 9  | נוכח מכלול הנסיבות האמורות, הגענו לכלל דעה, כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש הורדה      |
| 10 | בדרגה.                                                                                 |
| 11 |                                                                                        |
| 12 | אשר על כן החלטנו להשית על הנאשם את העונשים הבאים:                                      |
| 13 |                                                                                        |
| 14 | - נזיפה חמורה.                                                                         |
| 15 | - קנס בסך 5,000 ₪, שישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים.                                |
| 16 |                                                                                        |
| 17 |                                                                                        |
| 18 |                                                                                        |
| 19 | ניתן והודע היום, י' בטבת תשע"ב, 5 בינואר 2012, בנוכחות הצדדים.                         |
| 20 |                                                                                        |
| 21 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                           |
| 22 |                                                                                        |
| 23 |                                                                                        |
| 24 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                               |
| 25 | נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה נצ"ם רחל אדלסברג                             |
| 26 |                                                                                        |
| 27 |                                                                                        |
| 28 |                                                                                        |
| 29 |                                                                                        |
| 30 |                                                                                        |
| 31 |                                                                                        |
| 32 |                                                                                        |
| 33 |                                                                                        |
| 34 |                                                                                        |
| 35 |                                                                                        |
| 36 |                                                                                        |
| 37 |                                                                                        |



גזר דין

לאחר סיום פרשת התביעה, חזר בו הנאשם מכפירתו והודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן. על פי הודאתו, הורשע הנאשם בעבירת גילוי דבר הנוגע למשטרה לאדם בלתי מוסמך, עבירה על סעיף 14 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, תשס"ו – 2006, ובעבירת אי מילוי הוראה, עבירה על סעיף 1 לתוספת.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם, המשרת כרכז חקירות בתחנה, היה מצוי בקשרים עם עורך דין, שאף ייצגו בתביעותיו למשרד הביטחון. במסגרת קשריו עם עורך הדין, הם שוחחו רבות, ועורך הדין אף עדכן את הנאשם בחייו האישיים, לרבות בסכסוך שהיה בינו לבין אשתו.

בין עורך הדין לבין בא כוחה של אשתו נתגלע סכסוך, במסגרתו התקשר עורך הדין לנאשם וביקש להתלונן נגד בא כוחה של אשתו, ואף נתן לנאשם את פרטיו של אותו בא כוח. בתאריך 30.5.10, בסמוך לאותה שיחה, הריץ הנאשם במסוף המשטרה שאילתה מסוג קבלת זיהוי הרשעות, על פי הפרטים שמסר לו עורך הדין. לאחר שקיבל את הפרטים, אמר הנאשם לעורך הדין, לבקשתו, כי בא כוחה של אשתו הגיש הרבה תלונות בעבר, אך לא נגדו. בכך עבר עבירת גילוי דבר הנוגע למשטרה לאדם בלתי מוסמך.

בתאריך 2.6.10 גבה הנאשם תלונה מאשת עורך הדין נגד בא כוחה. הוא טיפל בעניין חרף העובדה שהכיר את עורך הדין ואת אשתו, והיה מצוי בקשרים עם עורך הדין וידע על מסכת היחסים שבין עורך הדין לבין בא כוחה של אשתו. בכך עבר הנאשם על הוראות פה"ס 06.02.10 – 'ניגוד עניינים במילוי תפקיד'.

בפתח הדיון היום, הודיעו הצדדים, כי הגיעו ביניהם להסדר טיעון, במסגרתו ביקש התובע לתקן את כתב האישום, והנאשם ביקש לחזור בו מכפירתו ולהודות בעובדות כתב האישום המתוקן. באשר לעונש, הסכימו הצדדים לעתור במשותף לקנס בשיעור של 1,000 ₪. עוד הסכימו, כי התביעה תהיה רשאית לבקש עונש של נזיפה חמורה, וכי הסנגור יהיה חופשי לטעון לעונש נזיפה.

ההגנה העידה מטעמה את מפקדו של הנאשם, המשרת כרמח"ם בתחנה משנת 2008. העד סיפר, כי מכיר את הנאשם עוד מילדותו, שכן אמו שירתה עם הנאשם בתחנה. כמפקד, מכירו משנת 2001, עת שימש כקצין נוער בתחנה, במשך כ- 4 שנים, ואף כיום ממונה עליו.

מהיכרותו ארוכת השנים עם הנאשם, אמר שמדובר באדם שלכל הדעות הוא אדם תמים מאוד, ללא כל כוונת זדון, בעל טוהר מידות גבוה, ישר, יגיד תמיד את האמת גם אם אינה נוחה לו, לא יסלף ולא ישקר. בתפקידו הנוכחי משמש הנאשם כיד ימינו בניהול משרד החקירות והוא עושה זאת בצורה נאמנה וטובה, נותן שירות פנים וחוץ בצורה מעולה. במרוצת השנים בהן שירת תחת פיקודו הוערך הנאשם תמיד בציונים גבוהים, כיותר טוב מאחרים, וצוין כי הוא חרוץ, ישר, יוזם ובעל רצון מאוד גבוה להקריב מעצמו למען הארגון.

- 1 עוד אמר, שמדובר בשוטר שהוא אזרח וותיק של העיר, בצעירותו היה כוכב כדורגל ידוע בעיר,
- 2 ובבגרותו הוא מחנך ילדים לספורט, וככזה מוכר לרבים מאד בעיר. חרף זאת שומר על
- 3 אובייקטיביות במתן הטיפול המשטירתי.
- 4 הוא הוסיף, שהנאשם לא עשה דבר כדי לקדם את שכרו, ועקב כך מרוויח "כרס"ר שהתגייס
- 5 אתמול עם תואר ראשון".
- 6 לסיום הוסיף: "בשורה התחתונה לא מדובר באדם עם כוונות רעות, ועל זה אני מוכן לשים את
- 7 היד".
- 8
- 9 בטיעוניו לעונש אמר התובע, כי כתב האישום המתוקן מבוסס רובו ככולו על הודאת הנאשם, הן
- 10 בפני מח"ש והן בפני הקבו"ד. לדבריו, אין להקל ראש במעשי הנאשם, שהינם על גבול החומרה.
- 11 הוא הזכיר, כי בית הדין קבע לא אחת, בשורה של פסקי דין, את החשיבות שבשמירה על מאגרי
- 12 המידע המשטירתיים ועל הצורך לשמור על המידע ולא לעשות בו שימוש אלא לצרכים מקצועיים,
- 13 והפנה לפסק הדין מתיק ביד"ם 71/11 בו הורשע שוטר בשליפת נתונים בדבר בעלות רכב
- 14 ומסירתם לקרוב משפחה. באותו עניין, נעתר בית הדין לבקשת התביעה, והשית על הנאשם עונש
- 15 נזיפה חמורה בצד הקנס עליו הוסכם בין הצדדים.
- 16 הוא הוסיף ואמר, שבמקרה שבפנינו, עבר הנאשם עבירה נוספת, עבירת אי מילוי הוראה בכך
- 17 שטיפל בעניין שעלול להיות בו ניגוד עניינים.
- 18
- 19 אשר לנאשם, הוא שוטר ותיק מאוד בחיל, את עיקר שירותו עשה בתפקידים מבצעיים באותה
- 20 תחנה. עברו המשמעותי דל ביותר, וכולל מספר הרשעות ישנות מאוד בדין יחיד, שהאחרונה שבהן
- 21 היא משנת 1985, כך שלמעשה אין לו עבר משמעותי של ממש, חרף שנות שירות ארוכות.
- 22 התובע הגיש פלטי הערכות תקופתיות מהשנים 99 ל-2011, בהן הוערך הנאשם בציונים שבין טוב
- 23 מאוד 2 למעולה 1.
- 24 לסיום אמר, שהסדר הטיעון מצוי במתחם הסבירות, וביקש כי נכבדו וכי נשית על הנאשם בצד
- 25 הקנס המוסכם נזיפה חמורה.
- 26
- 27 בפתח דבריו, ביקש הסנגור לאבחן את המקרה אותו הציג התובע בפנינו, בטענו, כי עניינו אחר
- 28 לחלוטין. שם, שלא כמו במקרה דנן, מדובר היה בשליפה מהמסוף לשם פעולה אזרחית של אדם
- 29 אחר, והוראת החיקוק בגינה הורשע הנאשם הייתה שימוש לרעה בסמכות. כאן, הגיע המתלונן
- 30 להתלונן בגין עבירות פליליות שביצע הנילון נגדו ונגד אשתו ובתוך כך ביצע הנאשם את אותה
- 31 בדיקה.
- 32 לדברי הסנגור, הנאשם הודה בביצועה של העבירה מיד כשנחקר, הן בפני הקבו"ד והן בפני מח"ש.
- 33 הוא לא התכחש, לא ניסה לייפות הדברים, כפי שהעיד עליו מפקדו אינו יודע לומר אלא את
- 34 האמת. כתב האישום המתוקן נוסח בדיוק עפ"י גרסתו במח"ש.
- 35 עוד אמר הסנגור, כי זו לו הפעם הראשונה שהנאשם נחקר במח"ש, ומובא לדין בפני ביד"ם.
- 36 הרשעתו המשמעותית היחידה היא מלפני 26 שנה, עבירה פעוטה, כך שניתן לומר, שמדובר בשוטר
- 37 שאחרי 30 שנות שירות עומד לראשונה לדין. הסנגור ביקש שנתחשב בנתון זה לעניין עונש הנזיפה,
- 38 ושלא תתקבל עמדת התביעה להשית על הנאשם נזיפה חמורה.

- 1 לתמיכה בבקשתו זו הפנה ב"כ הנאשם לפסק הדין שניתן בתיק ביד"ס 12/10, שם במקרה
- 2 שנסיבותיו חמורות מהמקרה הנדון הגיעה התביעה להסדר טיעון מקל של נזיפה וקנס בשיעור
- 3 750 ₪.
- 4
- 5 באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אמר הסנגור, כי מרשו התגייס בשנת 1982, הוא בן 52,
- 6 נשוי ואב לשני ילדים בוגרים, בצעירותו היה כוכב כדורגל, על כן מוכר ומכיר את מרבית תושבי
- 7 עירו. כל חייו ניסה לשרת את הציבור בצורה הטובה ביותר, ועל כך העיד מפקדו.
- 8 לאור נסיבות המקרה, עברו ותפקודו הראוי להערכה ביקש הסנגור, כי ביה"ד יאמץ את הגישה
- 9 המקלה עם מרשו ויושת עליו עונש של נזיפה והקנס המוסכם.
- 10
- 11 מפי הנאשם שמענו, כי הוא נרגש מהמעמד. סיפר, כי הוא שוטר ותיק, את כל 30 שנות שירותו
- 12 שירת בעירו, כל חייו הקדיש לנושא השירות. הוא אדם של נתינה, הפלאפון שלו זמין 24 שעות
- 13 ביממה כדי לעזור לכל הפונה אליו, הכול במסגרת החוק. עוד אמר, כי הוא מבין שטעה, הפיק
- 14 לקחים מהמקרה ובטוח שמקרה דומה לא יחזור על עצמו.
- 15 לסיום אמר, כי הוא מצטער על מה שהיה, שלא התכוון לפגוע באיש, הכול נעשה בתום לב
- 16 במסגרת העבודה.
- 17
- 18
- 19 אכן, אין להקל ראש בעבירות אותן עבר הנאשם.
- 20
- 21 הנאשם, אשר כפי ששמענו ממפקדו, וכעולה מהערכותיו התקופתיות המצוינות, הינו שוטר ותיק,
- 22 מקצועי ומסור, כשל בכך שמסר פרטים מתוך מאגר המידע המשטרתי, המנוהל על ידי המשטרה
- 23 אך ורק לצורך ביצוע תפקידה, לאדם בלתי מוסמך, וללא קבלת רשות כדין. בנוסף לכך כשל אף
- 24 בכך שהעניק טיפול משטרתי חרף קיומו של ניגוד עניינים.
- 25
- 26 דווקא משוטר ותיק ומיומן כמוהו, מצופה שלא ייכשל בכשלים מסוג זה. משוטר המוכר לרבים
- 27 מבני עירו, בה הוא משרת שנים ארוכות, מצופה, כי ישכיל להבחין בין המותר לאסור ובין מגעים
- 28 אישיים למקצועיים עימם.
- 29
- 30 אין להכביר מילים על חשיבות השמירה על מאגרי המידע המשטרתיים, ההימנעות מהעברת מידע
- 31 משטרתי לאדם בלתי מוסמך והשמירה על הכללים שנועדו למנוע ניגוד עניינים.
- 32 הקפדה על אלה, לא רק שיש בה כדי לסייע בעבודתה התקינה של המשטרה, אלא שיש בה גם כדי
- 33 למנוע פגיעה בתדמיתה.
- 34 מהראיות שהובאו בפנינו במהלך פרשת התביעה, ניתן היה ללמוד על הפגיעה שנגרמה לתדמית זו.
- 35
- 36 בצד החומרה בה אנו מתייחסים למעשי הנאשם, לא ניתן שלא לציין את הנימוקים כבדי המשקל,
- 37 לקולא.

|    |                                                                                       |
|----|---------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | התרשמנו מעדות מפקדו של הנאשם, כי מדובר בשוטר בעל מידות ראויות ביותר, ובעל טיב שירות   |
| 2  | מצוין. הנאשם השכיל לשרת במשך שנים ארוכות, כמעט ללא כל רבב משמעותי, והערכותיו          |
| 3  | התקופתיות טובות מאד.                                                                  |
| 4  | עוד ייזקף לזכות הנאשם כי הודה במעשיו הן במח"ש והן בפני הקבו"ד. התרשמנו מדבריו בפנינו, |
| 5  | כי הפנים את הכשל שבמעשיו, הפיק את לקחו וחרטתו כנה.                                    |
| 6  |                                                                                       |
| 7  | לאחר ששקלנו את כל אלה, החלטנו לכבד את הסדר הטיעון.                                    |
| 8  |                                                                                       |
| 9  | נוכח החשיבות הרבה שאנו מייחסים לשמירה על מאגרי המידע המשטרתיים ולהימנעות מניגוד       |
| 10 | עניינים, ולמסר שראוי להעביר בעניין זה, החלטנו להיעתר לבקשת התביעה בעניין רכיב הנזיפה  |
| 11 | החמורה.                                                                               |
| 12 |                                                                                       |
| 13 | אשר על כן, אנו משיתים על הנאשם, את העונשים הבאים :                                    |
| 14 |                                                                                       |
| 15 | - נזיפה חמורה.                                                                        |
| 16 | - קנס בסך 1,000 ₪ שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים.                                  |
| 17 |                                                                                       |
| 18 |                                                                                       |
| 19 | ניתן והודע היום, 5/1/12, בנוכחות הצדדים, בהעדר הסנגור.                                |
| 20 |                                                                                       |
| 21 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                          |
| 22 |                                                                                       |
| 23 |                                                                                       |
| 24 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                              |
| 25 | נצי"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה סנ"ץ אלברטו קליימן                         |
| 26 |                                                                                       |
| 27 |                                                                                       |
| 28 |                                                                                       |
| 29 |                                                                                       |
| 30 |                                                                                       |
| 31 |                                                                                       |
| 32 |                                                                                       |
| 33 |                                                                                       |
| 34 |                                                                                       |
| 35 |                                                                                       |
| 36 |                                                                                       |
| 37 |                                                                                       |
| 38 |                                                                                       |

גזר – דין לנאשמת 2

הנאשמת 2, שוטרת חובה המשרתת כסיירת, הורשעה עפ"י הודאתה בעובדות כתב האישום, בעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

מעובדות כתב האישום עולה, כי בתאריך 29.11.10, בעת שהנאשמת הייתה בתפקיד ביחד עם הנאשם 1 שנהג בניידת, הנאשם נסע לאחור ופגע ברכב אזרחי שחנה מאחוריו. לניידת ולרכב האזרחי נגרמו נזקים.

הנאשם יצא מהניידת, התווכח עם נהג הרכב האזרחי ולאחר מכן עזב את המקום עם הנאשמת מבלי להחליף פרטים עם נהג הרכב.

הנאשם ביקש מהנאשמת לדווח במזכר שהתאונה אירעה מפגיעה בבטונדה, ולא כפי שאירע בפועל, זאת בשל העובדה שחודש לפני כן עבר תאונה שבגינה נשפט וקיבל הערה.

כן הסביר לנאשמת, כי במידה ולא תמלא את בקשתו "זה הסוף שלו וזה לא ייסלח לו". משהסבירה לו הנאשמת שיש לדווח אמת, שהרבש"צ היה עד לתאונה, שנהג הרכב יגיש תלונה ושהרכב השאיר סימן של צבע על הניידת, הרגיע אותה הנאשם באמרו שהאנשים מסרו לו שלא יגישו תלונה. עוד אמר לה, כי הסתרת "הפרט הקטן" תציל לו את החיים ואת הקריירה, שיש לו משפחה לפרנס, שזה הסוף שלו, יעיפו אותו, ולה אין מה לפחד ולדאוג, מאחר והיא שח"מית, לא יעשו לה כלום.

למשמע הדברים, נענתה הנאשמת לבקשת הנאשם. הנאשם דיווח למפקדו ולאגף התנועה, כי הייתה לו תאונה עם הניידת שנגרמה מפגיעה בעמוד.

בתאריך 1.12.10 התבקשה הנאשמת ע"י מפקדה לרשום מזכר על נסיבות התאונה. טרם כתיבת המזכר, הנאשמת פנתה לנאשם כדי לבדוק עמו מה לרשום וזה הכתיב לה מספר שורות, לרבות שהתאונה אירעה מפגיעה בבטונדה ועמוד.

לאחר שמסרה את המזכר הכוזב למפקדה, אמר המפקד לנאשמת שבינתיים הוא לא קורא את המזכר, והציע לה לחשוב אם זה המזכר שהיא רוצה להעביר לו. גם לאחר שהבינה שמפקדה יודע את האמת, מסרה לו הנאשמת לאחר הפסקה קלה, שייקח את המזכר וש "אין פה מה לחשוב".

בתקופה שלאחר התאונה, הנאשמת אמרה לנאשם מספר פעמים, שהם חייבים לספר את האמת, ושאינ ביכולתה להתמודד עם השקר. בתגובה התקשר אליה הנאשם מספר פעמים על מנת לחזקה ואמר לה בין השאר שלא תישבר, שלא יפעילו עליה לחץ ושתלך עם זה עד הסוף. בשלב מסוים דיווחה הנאשמת למפקדיה את האמת וכך גם הנאשם, זאת לאחר שהבין כי האמת ידועה בתחנה בה שירת.

מטעם ההגנה העידו שני אופי לזכותה של הנאשמת.

הרמ"ס, מפקדה של הנאשמת, העיד כי עם גיוסה של הנאשמת זיהה בה מוטיבציה גבוהה מאוד ולכן שובצה ליחידת הסיור שנחשבה מבצעית ומצטיינת יותר מהאחרות. לדבריו הנאשמת הינה שוטרת מעולה שעשתה עבודה מקצועית מאוד, כולל תפוסות סמים ורישום דוחות בדוקאים

- 1 שהביאו לגילויים. על אף בעיות אישיות בבית ואם חולה, בהיותה בתפקיד התנתקה מכל אלו,
- 2 וגיבתה את בן זוגה לצוות באופן שכל שוטר היה מעוניין לעבוד אתה כצוות.
- 3 באשר לאירוע נשוא כתב האישום מסר העד, כי הנאשמת מביעה חרטה בכל הזדמנות, האירוע
- 4 גרם לה לאכזבה עצמית ולייסורים ואת הלקח היא נושאת עמה מאז האירוע. עוד הוסיף, כי
- 5 הנאשמת טעתה בכך שאפשרה לערך החברות לגבור על אמירת האמת. עם זאת הוא בטוח שהיא
- 6 לא תשקר עוד פעם. לדבריו היה בוחר לגייס את הנאשמת כשוטרת קבע מבלי לחשוב פעמים.
- 7
- 8 מפקד התחנה הגיע אף הוא על מנת להעיד בפנינו על אופייה הטוב של הנאשמת. לדבריו,
- 9 הנאשמת, שהינה עולה חדשה מקזחסטאן, התגייסה כשח"ם בהיותה בגיל 24. בביקור שערך
- 10 בביתה הוברר לו כי אביה שהיה מפקד משטרה בכיר בקזחסטאן הינו מובטל, ואמה חולה במחלת
- 11 הסרטן. על אף אלו, הנאשמת לא הסכימה לכל אורך שירותה לקבל חופשות או הקלות כלשהן
- 12 שהגיעו לה וזאת על מנת שלא לפגוע בחבריה למשמרת.
- 13 כן העיד, כי ההשקעה והנתינה הרבה של הנאשמת לטובת העבודה, היו עקביים במהלך כל
- 14 השנתיים וזאת על אף שעבדה בתנאי שטח לא קלים, עם שכפ"ץ, נשק ארוך, קסדה וגייפ ממוגן.
- 15 עוד הוסיף כי על אף שעשתה טעות חמורה, בהתחשב בחרטתה המלאה, באופייה ובכל מכלול
- 16 תפקודה, היה מגייס אותה לשרות קבע בתחנה.
- 17
- 18 התובעת, בטיעוניה לעונש, הדגישה כי הנאשמת המשיכה ועמדה על הדיווח השקרי שמסרה, גם
- 19 כשניתנה לה הזדמנות ע"י מפקדה להתחרט ולחזור בה מהגשת המזכר הכוזב. רק לאחר שהעניין
- 20 דובר בתחנה, אמרה למפקדיה את האמת. לדברי התובעת על אף שחלקו של הנאשם חמור בהרבה
- 21 מחלקה של הנאשמת, הרי שמדובר בבחירה של הנאשמת לשתף פעולה עם דווח שקרי, המהווה
- 22 פגיעה בטוהר המידות. העובדה שהנאשמת ביקשה לסייע לנאשם, שלא יאבד את מקור פרנסתו,
- 23 אין בה לטענת התובעת, נימוק לקולא, כשמדובר במעשה חמור הפוגע ביסוד האמינות. לדבריה,
- 24 בעבירות אלו הכרוכות בטוהר המידות, בהתאם למדיניות בית הדין, יש להעביר מסר ברור
- 25 ולהשית עונש של הורדה בדרגה. הפער בין הנאשם לנאשמת יכול לבוא לידי ביטוי לא בסוג העונש
- 26 אלא במשך ההורדה בדרגה.
- 27 גם את היות הנאשמת שוטרת צעירה, טענה התובעת, אין לראות כנימוק לקולא, מה עוד שלאחר
- 28 האירוע נשוא כתב האישום, נשפטה בפני דן יחיד ונדונה לנזיפה בגין עבירת משמעת נוספת של אי
- 29 מילוי הוראה, בכך שנהגה בחוסר זהירות ופגעה ברכב.
- 30
- 31 בשל כל אלו, ביקשה התובעת להשית על הנאשמת עונש של נזיפה חמורה וכן הורדה בדרגה
- 32 לתקופה קצובה, עד ליום שחרורה מהחיל בפועל.
- 33
- 34 הסגורית, בטיעוניה, לא חלקה על חומרת המעשה אך ביקשה להתחשב בנסיבות האירוע
- 35 ובנסיבותיה האישיות של הנאשמת, לשם הקלה בעונשה.
- 36 באשר לנסיבות האירוע, טענה הסגורית, כי הנאשמת הייתה נתונה תחת מכבש עצום של לחצים
- 37 מצד הנאשם. מכבש זה החל מאז האירוע ולא פסק עד לגלוי הפרשה ע"י הנאשמים, כשהנאשם
- 38 מטיל את כל כובד משקלו, על מנת לעודד את הנאשמת לתמוך בגרסתו השקרית.

- 1 כמו כן, הנאשמת לדבריה, לא ניסתה לחפות על מעשה פסול שלה, אלא מסרה דיווח כוזב, על מנת
- 2 לעזור לחבר. הסנגורית עמדה על חשיבותו של ערך הרעות במהלך ביצוע משימה, אם כי, לדבריה,
- 3 הנאשמת אכן כשלה וטעתה בשקול דעתה, בכך שהעדיפה ערך זה, על פני ערך דווח האמת.
- 4 עוד טענה הסנגורית, כי כפי שעולה מכתב האישום, הנאשמת הייתה מוטרדת מאוד מהדיווח
- 5 הכוזב. היא חזרה ואמרה לנאשם מספר פעמים, שהם חייבים לספר את האמת ושאינה יכולה
- 6 להתמודד עם השקר. לדברי הסנגורית גם היות הנאשמת שוטר צעירה, עליה הופעלו לחצים ע"י
- 7 שוטר ותיק, הינה נסיבה לקולא, שיש להתחשב בה בגזר הדין.
- 8 לעניין נסיבותיה האישיות של הנאשמת, הוסיפה הסנגורית, כי הנאשמת עלתה לארץ עם
- 9 משפחתה בשנת 2002, והיא מתגוררת עם הוריה. אמה כאמור חולה ואביה שהינו מובטל, מתנדב
- 10 במשטרת העיר. גם הנאשמת החלה דרכה כמתנדבת, וחלומה היה להתגייס למשטרה. בשל גילה
- 11 והנסיבות בבית, היא הייתה פטורה מחובות השירות בצה"ל, אך התנדבה לשרת במשטרה ואף
- 12 ביקשה לשרת בשטחים, בידיעה כי מדובר בשירות קשה.
- 13 הסנגורית חזרה וציינה כי על אף קשייה האישיים, טיב שירותה של הנאשמת היה מצוין, והמשיך
- 14 ככזה, כפי שהעידו מפקדיה, גם לאחר האירוע נשוא כתב האישום.
- 15 עוד הדגישה הסנגורית את חרטתה של הנאשמת, תחושת האכזבה העצמית והבושה שחשה הן
- 16 בפני עצמה והן בפני מפקדיה.
- 17 באשר לגזרי הדין שאוזכרו ע"י התביעה, בהם הושת על הנאשמים עונש של הורדה בדרגה, טענה
- 18 הסנגורית, כי אלו אינם דומים לעניינה של הנאשמת, שכן בכולם דובר בשוטרים שחיפו על מעשים
- 19 חמורים שלהם עצמם וכן אף אחד מהם לא עמד בפני דילמה דוגמת זו שעמדה בפניה הנאשמת.
- 20 הסנגורית ציינה את גזר הדין המקל בתיק ביד"מ 3/11 בו נסיבות האירוע דומות לנסיבות
- 21 שבענייננו, ועתרה בבקשה כי ננהג כלפי הנאשמת במידת הרחמים ונסתפק בעונש של נזיפה
- 22 חמורה.
- 23
- 24 הנאשמת בדבריה בפנינו סיפרה בהרחבה על נסיבות האירוע, עמדה על חרטתה וביקשה לחזור
- 25 ולהתנצל על המעשה נשוא כתב האישום בו היא מתביישת.
- 26 לדבריה הפיקה את הלקחים, היא מבינה ששקר אינו יכול לעזור לחבר ולהוביל לדבר טוב, והדבר
- 27 לא יחזור על עצמו. הנאשמת אמרה שהיא מכבדת את הארגון ומצטערת על שפגעה בכבוד
- 28 המערכת. מבקשת להבינה ולתת לה עוד הזדמנות להמשיך לשרת בארגון.
- 29
- 30 נפתח ונאמר, כי אנו רואים בחומרה את מעשי הנאשמת, כפי שעולה מעובדות כתב האישום בהן
- 31 הודתה. הנאשמת ביודעין רשמה למפקדה מזכר כוזב אודות נסיבות התאונה בה הייתה מעורבת
- 32 בעת ששותפה לצוות נהג בניידת וכתוצאה מנסיעתו לאחור פגע ברכב אזרחי וגרם נזקים לרכב
- 33 ולניידת.
- 34 הנאשמת שיתפה פעולה עם שותפה לצוות, הנאשם, אשר שכנע אותה לדווח דווח שקרי לפיו
- 35 התאונה נגרמה כתוצאה מפגיעה בבטונודה ובעמוד.
- 36 גם כשניתנה לה הזדמנות ע"י מפקדה לחזור בה מדווח זה, בטרם יעיין במזכר שרשמה, החליטה
- 37 שלא לעשות כן, ובחרה להמשיך ולתמוך בגרסתו של הנאשם.
- 38

- 1 כידוע, אמינות, על כל הכרוך בה, היא ערך מרכזי בעבודת המשטרה ומהווה תנאי הכרחי
- 2 לפעילותה התקינה. החובה לדווח אמת מתחייבת לא רק כדי לקיים את אמון הציבור במשטרה
- 3 אלא גם כדי לקיים את אמון המערכת והמפקדים בשוטר.
- 4 הנאשמת במעשיה מעלה באמון המערכת בה וכשלה בשמירה על ערך אמירת האמת המצופה מכל
- 5 שוטר בארגון באשר הוא שוטר. נראה כי לא נתנה דעתה למשמעויות ולהשלכות החמורות של
- 6 המעשה.
- 7
- 8 עם זאת לא נוכל שלא לתת את המשקל המתאים לנסיבות המקלות של העבירה, ככל שהדבר נוגע
- 9 לחלקה של הנאשמת וכן לנסיבות האישיות יוצאות הדופן שלה.
- 10
- 11 באשר לנסיבות העבירה, כפי שעולה מעובדות כתב האישום, הנאשמת לכל אורך הדרך החל
- 12 מקרות האירוע ועד לווידוי על המעשה, הסבירה לנאשם וניסתה לשכנעו שעליהם לדווח את
- 13 האמת וכן אמרה לו שאין ביכולתה להתמודד עם השקר, אלא שמאמציה אלו לא צלחו. הנאשם
- 14 דיבר אל ליבה והפעיל עליה לחץ בכך שטען בפניה, כי מדובר בפרט קטן אשר בהסתרתו, היא
- 15 מסייעת לו להציל את חייו. אמר ש"זה הסוף שלו", "יעיפו אותו מהמשטרה", ו"יש לו משפחה
- 16 לפרנס".
- 17
- 18 אין ספק כי הנאשמת, בהיותה שוטרת שח"ם צעירה, נכמרו רחמיה על הנאשם והיא מצאה עצמה
- 19 אל מול דילמה לא קלה, שהציב בפניה שותפה לצוות שהינו שוטר ותיק.
- 20
- 21 ברי, כי מצופה היה מהנאשמת שלא להיכנע ללחציו אלו ולדווח למפקדה בהזדמנות הראשונה
- 22 אודות האמת. עם זאת השתכנענו, כי אכן מדובר באירוע בודד וחריג בהתנהלותה של הנאשמת
- 23 במהלך השנתיים בהן היא משרתת ביחידה, וכי הפיקה את הלקחים המתאימים ואף מעבר לכך.
- 24
- 25 לא לעיתים קרובות מתרשמים אנו בבית הדין מחרטה כה אמיתית וכנה, כפי שהתרשמנו מזו של
- 26 הנאשמת. חרטה זו לא נשמעה מפיה, על מנת להרשים אותנו בבוא יום הדין. שמענו הן ממפקד
- 27 התחנה והן מרמ"ס התחנה על חרטתה של הנאשמת, תחושת האכזבה העצמית והייסורים
- 28 המלווים אותה מזה תקופה ארוכה בשל מעידתה זו.
- 29
- 30 גם נסיבותיה האישיות של הנאשמת הינן יוצאות דופן.
- 31 התנדבותה בגיל 24 למשטרה ובחירתה לשרת בתנאי שטח שאינם מהקלים, מסירותה, התמדתה,
- 32 המוטיבציה וההשקעה הרבה בתפקיד בצד קשיים משפחתיים, בהחלט אינם דבר שבשגרה, כפי
- 33 שהעידו מפקדיה.
- 34
- 35 עוד שמענו, כי חלומה של הנאשמת הוא להמשיך ולשרת במשטרה שרות קבע, וכי מפקדיה
- 36 מעוניינים לגייסה בהיותם משוכנעים כי מעידה מסוג זה לא תחזור על עצמה.
- 37 שאלת גיוסה של הנאשמת, במידה ותעלה, נתונה להחלטת הגורמים המוסמכים במשטרה ומטבע
- 38 הדברים בית הדין אינו מביע דעתו בעניין זה. עם זאת, מצאנו להמליץ, כי הרשעה זו, לא תפסול
- 39 על הסף את בחינת מועמדותה של הנאשמת לגיוס.



|                                                                                  |    |
|----------------------------------------------------------------------------------|----|
|                                                                                  | 1  |
| לאחר ששקלנו את כל נסיבות המקרה, ובשים לב הן לאבחנה המתבקשת בין עניינו של הנאשם   | 2  |
| לעניינה של הנאשמת והן לנסיבותיה האישיות יוצאות הדופן, החלטנו שלא למצות עם הנאשמת | 3  |
| את הדין ואנו מסתפקים, באופן חריג, בהשתת עונש של נזיפה חמורה.                     | 4  |
|                                                                                  | 5  |
|                                                                                  | 6  |
|                                                                                  | 7  |
| ניתן והודע היום, 3/11/11, ו' חשוון תשע"ב, בנוכחות הצדדים.                        | 8  |
|                                                                                  | 9  |
|                                                                                  | 10 |
| זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                     | 11 |
|                                                                                  | 12 |
|                                                                                  | 13 |
| חברה _____ אב בית הדין _____ חבר _____                                           | 14 |
| סניץ אירית מור                                                                   | 15 |
| נצ"ם רחל אדלסברג                                                                 | 16 |
| סניץ אייל קאפח                                                                   | 17 |
|                                                                                  | 18 |
|                                                                                  | 19 |
|                                                                                  | 20 |
|                                                                                  | 21 |
|                                                                                  | 22 |
|                                                                                  | 23 |
|                                                                                  | 24 |
|                                                                                  | 25 |
|                                                                                  | 26 |
|                                                                                  | 27 |
|                                                                                  | 28 |
|                                                                                  | 29 |
|                                                                                  | 30 |
|                                                                                  | 31 |
|                                                                                  | 32 |
|                                                                                  | 33 |
|                                                                                  | 34 |
|                                                                                  | 35 |
|                                                                                  | 36 |
|                                                                                  | 37 |
|                                                                                  | 38 |
|                                                                                  | 39 |

גזר – דין לנאשם 1

1 הנאשם 1, שוטר המשרת כסייר, הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירת התנהגות  
2 שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק  
3 המשטרה, התשס"ו-2006, וכן בעבירת הבאת שוטר לידי עשיית משמעת בשכנוע, בעידוד,  
4 בדרישה, בהפצרה או בכל דרך אחרת שיש בה משום הפעלת לחץ, לפי סעיף 25 לתוספת הנ"ל.  
5  
6  
7 מעובדות כתב האישום עולה, כי בתאריך 29.11.10, בעת שהנאשם היה בתפקיד ביחד עם נאשמת  
8 2, הוא נהג בניידת, וכשנסע לאחור פגע ברכב אזרחי שחנה מאחוריו. לניידת ולרכב האזרחי נגרמו  
9 נזקים.  
10 הנאשם יצא מהניידת, התווכח עם נהג הרכב האזרחי, הטיח בו כי הוא האשם בגרימת התאונה  
11 ובין השניים התנהל דין ודברים קולני. לאחר מכן עזב הנאשם את המקום ביחד עם הנאשמת  
12 מבלי להחליף פרטים עם נהג הרכב.  
13 הנאשם ביקש מהנאשמת לדווח במזכר שהתאונה אירעה מפגיעה בבטונדה, ולא כפי שאירע  
14 בפועל, זאת בשל העובדה שחודש לפני כן עבר תאונה שבגינה נשפט וקיבל הערה.  
15 כן הסביר לנאשמת, כי במידה ולא תמלא את בקשתו "זה הסוף שלו וזה לא ייסלח לו".  
16 משהסבירה לו הנאשמת שיש לדווח אמת, שהרשש"צ היה עד לתאונה, שנהג הרכב יגיש תלונה  
17 ושהרכב השאיר סימן של צבע על הניידת, ניסה הנאשם לשכנע למלא את בקשתו להסתיר את  
18 חלקו בתאונה והרגיע אותה באמרו שהאנשים מסרו לו שלא יגישו תלונה. עוד אמר לה, כי  
19 הסתרת "הפרט הקטן" תציל לו את החיים ואת הקריירה, שיש לו משפחה לפרנס, שזה הסוף שלו,  
20 יעיפו אותו, לה אין מה לפחד ולדאוג ולא יעשו לה כלום מאחר והיא שח"מית.  
21 למשמע הדברים, נענתה הנאשמת לבקשת הנאשם. הנאשם התקשר למפקדו ודיווח לו, כי הייתה  
22 לו תאונה עם הניידת שנגרמה מפגיעה בעמוד. לבקשת מפקדו, שירשום מזכר בדבר נסיבות  
23 התאונה, ערך הנאשם ב- 29.11.10 מזכר כוזב בו דיווח שהתאונה ארעה כתוצאה מפגיעה בעמוד.  
24 בתאריך 30.11.10 מילא הנאשם הודעה כוזבת על תאונת דרכים בה רשם, בין השאר, שהתאונה  
25 אירעה כתוצאה מפגיעה בעמוד, והגיש את ההודעה לאגף התנועה.  
26 בתאריך 1.12.10 ביקש המפקד גם מהנאשמת לרשום מזכר על נסיבות התאונה. טרם כתיבת  
27 המזכר פנתה הנאשמת לנאשם כדי לבדוק עמו מה לרשום וזה הכתיב לה מספר שורות, לרבות  
28 שהתאונה ארעה מפגיעה בבטונדה ועמוד.  
29 בתקופה שלאחר התאונה, הנאשמת אמרה לנאשם מספר פעמים, שהם חייבים לספר את האמת,  
30 ושאינ ביכולתה להתמודד עם השקר. בתגובה, התקשר אליה הנאשם מספר פעמים על מנת לחזקה  
31 ואמר לה בין השאר, שלא תישבר, שלא יפעילו עליה לחץ ושתלך עם זה עד הסוף. בשלב מסוים  
32 דיווחה הנאשמת למפקדיה את האמת וכך גם הנאשם, זאת לאחר שהבין כי האמת ידועה בתחנה  
33 בה שירת.

- 1 מטעם ההגנה העידו שני עדי אופי. נצ"ם נחמיה, אשר סיפר, כי בעת ששימש מפקד בית הספר
- 2 לכשירות מבצעית, שירת הנאשם תחת פיקודו כמדריך כושר גופני. לדבריו, הנאשם היה מדריך
- 3 מצטיין ומוביל. כן העיד רפ"ק יעקב, אשר היה מפקדו של הנאשם החל מ-31.11.11 ועד כחודש לפני
- 4 מתן עדותו זו. לדבריו, ראה מגמת שיפור בתפקודו של הנאשם ולכן בחר בו כראוי לקבל ציפור
- 5 ממפקד התחנה.
- 6
- 7 התובעת, בטיעוניה לעונש, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם וציינה, כי מדובר בכשלים רבים
- 8 בהתנהלותו אשר התפרסו לאורך זמן, כאשר כל אחד מהם חמור בפני עצמו, לא כל שכן משקלם
- 9 המצטבר. לדבריה, התנהלותו של הנאשם כלפי האזרח, כמתואר בכתב האישום, כמו גם יתר
- 10 מעשיו, פגעו בתדמית המשטרה. הנאשם, בכך שהדיח שוטרת חובה לשקר עבורו ולבצע עבירת
- 11 משמעת, ביצע עבירה שהיא חמורה יותר מהעבירה שעניינה דיווח כוזב.
- 12 מדובר באירוע מתמשך ושיטתי של אי אמירת האמת ועידוד לשקר, כאשר הנאשם לא השכיל,
- 13 חרף הזדמנויות רבות שהיו לו, להתחרט ולומר את האמת. לטענת התובעת, העובדה שבסופו של
- 14 יום סיפר הנאשם את האמת אינה יכולה לשמש שיקול לקולא, משום שנראה כי לא היה בוחר
- 15 באמירת האמת לולא זו נודעה בתחנה.
- 16 עוד הוסיפה התובעת כי מעשי הנאשם פגעו פגיעה חמורה בטוהר המידות המצופה ממנו כשוטר
- 17 וכן באמון המשטרה בו.
- 18 באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציינה התובעת, כי הוא משרת בחיל משנת 2004. עברו
- 19 המשמעותי כולל שלוש הרשעות בדן יחיד. הראשונה, בגין עבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר,
- 20 שנעברה כחודשיים לפני האירוע נשוא אישום זה ועניינה אי דיווח על פליטת כדור, ושתי הרשעות
- 21 בגין נהיגה ברכב ללא נקיטה באמצעי זהירות. כחודש לפני האירוע הנאשם זומן לראיון אזהרה בו
- 22 פורטו בפניו ע"י מפקדו אירועים שביטויים אי אמירת האמת. מכאן, לדבריה, שלנאשם ניתנה כבר
- 23 הזדמנות להיטיב את דרכו, אך לא עשה כן.
- 24 באשר להערכותיו התקופתיות, ציינה התובעת, כי בשנים האחרונות הוערך בציונים שבין בינוני
- 25 למעולה.
- 26 בשל כל אלה, וכשלטענתה הנאשם רמס ברגל גסה את ערך האמינות, שהוא לב לבו של הארגון,
- 27 עתרה התובעת לעונש הורדה בדרגה לתקופה שלא תפחת משנה ולנזיפה חמורה, עונש אותו,
- 28 לדבריה, השית בית הדין במקרים דומים שעניינם אי אמירת האמת.
- 29
- 30 באשר לעונש שהשית בית הדין על הנאשמת 2, טענה התובעת, כי עונש זה של נזיפה חמורה בלבד,
- 31 אינו יכול לשמש כאינדיקציה לעונש שבית הדין ישית על הנאשם, שכן, מעשיו של הנאשם קשים
- 32 וחמורים יותר.
- 33
- 34 הסגור, בטיעונו, לא חלק על חומרת מעשי הנאשם, אך ציין, כי הנאשם הודה כבר בחקירתו
- 35 במעשים שביצע והוא מתחרט עליהם חרטה גדולה. באשר לאירוע התאונה, ציין, כי הנזק לרכב
- 36 המתלונן היה זניח.
- 37 הסגור ביקש להתחשב בהערכות התקופתיות של הנאשם ובחוות הדעת הטובות שקיבל ממפקדיו
- 38 במהלך 8 שנות שירותו, עד לשנה בה שירת תחת פיקודו של הקצין יוסי, במהלכה חלה נפילה

- 1 בתפקודו. כן ביקש להתחשב בעדות החיובית של מפקדו, רפ"ק יעקב, אודות השיפור בתפקוד
- 2 הנאשם במהלך השנה האחרונה.
- 3
- 4 בהתייחס לעונש ההורדה בדרגה לו עתרה התובעת, הגיש לנו הסנגור מספר פסקי דין של בית דין
- 5 זה ושל בית הדין לערעורים, על מנת לתמוך בעמדתו ולשכנענו כי אין זה ממדיניות בית הדין
- 6 להשית עונש של הורדה בדרגה במקרים דומים, תוך הפנייתנו בעיקר לתקדימים, אליהם נתייחס
- 7 בהמשך.
- 8 עוד טען הסנגור, כי עונש של הורדה בדרגה אינו מידתי ביחס לעונש שהוטל על הנאשמת 2.
- 9 הנאשם, לדבריו, בן 40, נשוי פלוס שניים ואשתו בהיריון. הורדתו בדרגה תביא לפגיעה משמעותית
- 10 במשכורתו.
- 11
- 12 אשר על כן, ביקש הסנגור, כי נשית על הנאשם עונש מתון בהרבה מעונש ההורדה בדרגה.
- 13
- 14 הנאשם, בדבריו בפנינו, אמר, כי כמי שהדריך אלפי שוטרים, הוא מתחרט ומצטער על מעשיו.
- 15 יתכן והייתה לו מעידה בשנה האחרונה בשל לחץ וחשש במסגרת יחסי העבודה עם מפקדו. עוד
- 16 לדבריו, המעשים, שבגינם הורשע, נעשו משום שלא רצה לאכזב את מפקד התחנה וסגנו וכי חשש
- 17 מפגיעה כלכלית. ביקש שנתחשב בו ושלא נפגע בשכרו.
- 18
- 19
- 20 נפתח ונאמר, כי אנו רואים בחומרה רבה את מעשי הנאשם בהם הודה והורשע. הנאשם כשל פעם
- 21 אחר פעם, הן באופן התנהלותו כלפי האזרח בכל הנוגע לתאונת הדרכים, והן בהמשך באופן
- 22 התנהלותו כלפי הארגון בכלל, וכלפי עמיתה בארגון ומפקדו, בפרט.
- 23
- 24 בין אם היה הנאשם הגורם לתאונה ובין אם לאו, בהיותו שוטר ולא כל שכן בהיותו בתפקיד,
- 25 כשהוא נוהג ניידת משטרתית, מצופה היה כי יפנה בנימוס ובכבוד אל האזרח המעורב בתאונה,
- 26 בוודאי שלא יעלה את טון הדיבור במהלך הדין ודברים עמו, וימסור לאזרח את פרטיו כנדרש
- 27 עפ"י החוק מכל נהג המעורב בתאונת דרכים בנסיבות דומות. לא רק שהנאשם לא פעל כאמור,
- 28 אלא שאף הטיח, ללא כל הצדקה, באותו אזרח כי הוא האשם בגרימת התאונה.
- 29 בהתנהלותו זו אל מול האזרח, התנהג הנאשם בגסות ובעזות מצח ובכך פגע פגיעה של ממש
- 30 בתדמית המשטרה ובאמון שהציבור רוחש לה.
- 31 הנאשם המשיך בקו הפעולה הפסול אותו אימץ, ולא נרתע בהמשך ממסירת דיווח כוזב אודות
- 32 נסיבות התאונה, בע"פ ובכתב, לגורמים המוסמכים.
- 33
- 34 למותר לציין, כי אמירת האמת והקפדה על מהימנות הדיווח נדרשים לא רק כדי לקיים את אמון
- 35 הציבור במשטרה, אלא אף כדי לקיים את אמון המערכת והמפקדים בשוטר. בדווחו דיווחי כוזב,
- 36 מעל אפוא הנאשם באמון הארגון ומפקדיו בו. נראה, כי הנאשם הבין היטב את המשמעות
- 37 והשלכות החמורות של מעשיו, אליהם לא ניתן להתייחס ככאלו שנבעו מרגע של חולשה או
- 38 ממעידה חד פעמית. הנאשם, בארבע הזדמנויות שונות כשל וחזר שוב ושוב על מסירת הדיווח
- 39 הכוזב אודות נסיבות התאונה. לראשונה, בשיחה טלפונית עם מפקדו לאחר התאונה, בפעם

- 1 השנייה, עת רשם מזכר לבקשת מפקדו, השלישית, בהודעתו הכוזבת על התאונה שנמסרה לאגף
- 2 התנועה, והרביעית, עת הכתיב לנאשמת 2 מספר שורות במזכר שערכה.
- 3
- 4 מעשיו של הנאשם מקבלים משנה תוקף נוכח התנהגותו הפסולה, בלשון המעטה, כלפי נאשמת 2,
- 5 עמיתתו לעבודה, שותפתו לצוות, שוטרת שח"ם צעירה, עליה הפעיל לחץ רגשי, על מנת שתשתף
- 6 עמו פעולה ולא תדווח למפקדים אודות הנסיבות האמתיות לקרות תאונת הדרכים. הנאשם
- 7 העמיד את השוטרת הצעירה בפני דילמה לא פשוטה, עד כי גרם לה להיכשל בעצמה בהכרעה בין
- 8 ערך אמירת האמת לערך החברות, והדיחה לדבר עבירה בכך שגרם לה לדווח במזכר דיווח כוזב
- 9 בהתאם לבקשתו ממנה ובתאום עמו. גם כשהנאשמת הבהירה לו לא אחת, כי אין ביכולתה
- 10 להתמודד עם השקר וחייבים לספר את האמת, הנאשם המשיך להפעיל עליה לחץ ועודד את רוחה
- 11 לבל תישבר. ללחץ מתמשך זה מצד הנאשם היה משקל רב במעידת הנאשמת. הוא זה שיזם את
- 12 הגרסה השקרית, ובניגוד לנאשמת, היה לו אינטרס בהצגת מצג השווא בפני הארגון ומפקדו, כפי
- 13 שהביא לידיעת הנאשמת במהלך מאמצי השכנוע שלו.
- 14 הנאשם לא השכיל להתעשת ולהפסיק את דיווח הכוזב גם כשהנאשמת ניסתה לא אחת להחזירו
- 15 למסלול ולשכנעו לספר את האמת.
- 16
- 17 במעשיו, לא רק גרם לנאשמת למעוד, אלא גם פגע פגיעה ממשית בערך החברות והרעות משניצל
- 18 את טוב לבו ואת חוסר ניסיונה היחסי, לטובת צרכיו האישיים הפסולים.
- 19
- 20 אמנם, בסופו של יום דיווח הנאשם על שאירע בפועל, אלא שהדבר לא נבע מחרטתו, אלא מכך
- 21 שנודע דבר האמת בתחנה בה שירת. בנסיבות אלו לא ניתן לראות בכך לקיחת אחריות על מעשיו
- 22 או הבעת חרטה של ממש.
- 23 גם מהסברו בפנינו בעניין הנסיבות שהביאוהו לפעול כפי שפעל, ניכר כי הנאשם אינו לוקח
- 24 אחריות מלאה למעשיו.
- 25
- 26 באשר לטיב שירותו של הנאשם, מהמסמכים שהוגשו לנו ומעדויות האופי של מפקדיו עולה, כי
- 27 במהלך שירותו בבסכ"ם כמדריך כושר זכה לתעודות הוקרה ולהערכות גבוהות ממפקדיו. משעבר
- 28 למגזר הסיור חלה ירידה משמעותית בתפקודו, דבר שקיבל ביטוי בהערכה תקופתית ובראיון
- 29 האזהרה שנערך לו. מהערכתו התקופתית האחרונה ניתן ללמוד על מגמת שיפור בתפקודו, אולם
- 30 עדיין ההערכה אינה גבוהה.
- 31
- 32 עוד ראינו לציין, כי הנאשם לא השכיל להפנים את הלקח הנדרש מראיון האזהרה היזום שערך
- 33 לו מפקדו ב- 14.10.10. במהלך הראיון עמד מפקדו של הנאשם על מחדלים וכשלים בתפקודו, בכל
- 34 הנוגע למתן דיווחים על אירועים, וציין, בין היתר, אירוע מיום 25.9.10 במהלכו לא דיווח הנאשם
- 35 על פליטת כדור של מתנדב. בעניין זה נשפט הנאשם ביום 30.5.11 בפני דן יחיד בעבירת התנהגות
- 36 שאינה הולמת שוטר. עוד ציין מפקדו של הנאשם במהלך הראיון, כי באופן התנהלותו הותיר בו
- 37 הנאשם רושם של חוסר אמינות וחוסר לויאליות כלפי מפקדיו.
- 38 בתאריך 24.10.10 עבר הנאשם עבירת משמעת נוספת שעניינה אי מילוי הוראה בכך שבעת שנהג
- 39 ברכב משטרתי לא נקט באמצעי הזהירות הנדרשים בכך שלא שמר על רווח בין כלי הרכב,

- 1 כתוצאה מכך נגרם נזק לרכב המשטרתי ולרכב אזרחי. בשל כך נדון ביום 27.11.10 בפני דן יחיד
- 2 לנזיפה חמורה.
- 3 ימים ספורים לאחר מכן, ב- 29.11.10 שוב, פגע הנאשם ברכב אזרחי, בעת שנהג בניידת, האירוע
- 4 נשוא תיק זה. על אף ראיון האזהרה האמור, שב ומעד באופן התנהלותו באירועים נשוא תיק זה
- 5 שבפנינו, והפעם ביתר שאת.
- 6 מאוחר יותר, בתאריך 6.6.11 הנאשם שוב נהג בחוסר זהירות וגרם נזק לרכב משטרתי. בגין אירוע
- 7 זה נשפט ביום 28.6.11 בפני דן יחיד ונדון לריתוק.
- 8
- 9 איננו תמימי דעים עם טענת הסנגור, כי עונש הורדה בדרגה אינו מידתי במקרה דנן לנוכח העונש
- 10 הקל שהושת על נאשמת 2. מעשיו של הנאשם שונים וחמורים שבעתיים ממעשיה של הנאשמת
- 11 ולכך צריך להיות ביטוי הולם בענישה.
- 12
- 13 מעיון בפסקי הדין שהגיש לנו הסנגור, לא מצאנו כי הם מלמדים על המסקנה לה הוא טוען.
- 14 טועה הסנגור בקביעתו, כי הנאשם שבפנינו בצע מעשה זהה לזה שבגינו הורשע נאשם בתיק
- 15 ביד"ם 14/00. נראה, כי נשמטה מעיניו העובדה שהנאשם בתיק הנ"ל זוכה מהאישום שייחס לו
- 16 התנהגות שאינה הולמת שוטר בכך ששידל שוטר אחר למסור ל"קצין בודק" פרטים כוזבים
- 17 אודות האירוע נשוא כתב האישום. מכאן שהעונש שהושת עליו לא כלל הרשעה באישום זה ולכן
- 18 הנסיבות שם אינן דומות לנסיבות שבפנינו.
- 19
- 20 עוד נציין, כי באותו מקרה בית הדין לערעורים, בתיק ביד"ע 3/02, ציין מפורשות, כי וויתר על
- 21 עונש המחבוש בפועל שביקשה התביעה, נוכח חלוף הזמן מיום ביצוע העבירה, כ-3 שנים, ונוכח
- 22 שירותו הטוב של השוטר עד למועד גזר הדין. דובר בשוטר מצטיין שעברו המשמעת היה נקי.
- 23 בענייננו, בשונה מכך, חלפה כשנה בלבד ממועד האירוע ועברו המשמעת של הנאשם בעייתי.
- 24
- 25 גם הציטוט של דברי בית הדין לערעורים, אליו הפנה אותנו הסנגור, אשר שימש, לדבריו, עילה
- 26 לקולא ולביטול עונש ההורדה בדרגה, אינו מתאים לענייננו. בית הדין לערעורים התייחס למקרים
- 27 בהם בית הדין למשמעת מרשיע נאשם תוך דחיית גרסתו כבלתי אמתית וציין כי משקבע בית הדין
- 28 בהכרעת דינו גרסה הפוכה מגרסת נאשם, הרי שבד בבד קבע למעשה, כי אותו איש משטרה מסר
- 29 הודעה כוזבת גם בשלב החקירה וגם בעדותו בבית הדין למשמעת. עם זאת, במקרים אלו בד"כ
- 30 בית הדין אינו בא חשבון עם הנאשם בשל כך שמצא כי לא דייק במתן גרסתו בפני בית הדין או
- 31 בשלבי החקירה שקדמו לכך.
- 32
- 33 נסיבות אלו שונות לחלוטין מהמקרה שבפנינו, שכן עוד בטרם זומן הנאשם לחקירה, יזם דיווחים
- 34 כוזבים אודות נסיבות התאונה וזאת במספר הזדמנויות בפני גורמים שונים ותוך שידול ושכנוע
- 35 הנאשמת 2 לשתף עמו פעולה.
- 36 אשר על כן, אין להקיש מדברי בית הדין לערעורים על נסיבות המקרה דנן.
- 37
- 38 גם המקרה נשוא ביד"ע 15/03 שונה בנסיבותיו מהמקרה שבפנינו. שם חזר בו הנאשם מגרסתו
- 39 השקרית בפני הקב"ד, ביוזמתו, תוך דקות ספורות ומסר לו את כל האמת.

- 1 כמו כן, בית הדין לערעורים התייחס לכל נסיבות המקרה, אותן פירט, כמצדיקות לטעמו אבחנה
- 2 מהמקרים בהם הושת עונש של הורדה בדרגה.
- 3
- 4 המקרים נשוא פסקי הדין האחרים אותם הציג הסנגור, אינם כוללים הדחת שוטר נוסף לדווח
- 5 דיווח שקרי, נסיבה המחמירה באופן משמעותי את המעשים.
- 6 אם לא די בכך, נסיבות המקרה שבפנינו שונות מאלו שבאותם פסקי דין גם בהיבטים של טיב
- 7 השירות בחיל, העבר המשמעותי, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה עד למתן גזר הדין והתועלת
- 8 האישית כמניע לדיווח הכוזב.
- 9
- 10 חשוב לזכור, כי טרם חקיקת חוק המשטרה שנכנס לתוקף באפריל 2006, לא ניתן היה לקצוב את
- 11 תקופת ההורדה בדרגה. המשמעות הייתה שהעונש נמשך שנים ארוכות, בהתאם למלוא תקופת
- 12 הפז"ם שנדרשה לצורך העלאה מחודשת בדרגה. עונש קיצוני זה, פגע קשות לאורך זמן בשכרו של
- 13 השוטר, והשימוש בו נעשה במקרים מצומצמים וחמורים במיוחד.
- 14
- 15 כך, למשל, בתיק ביד"ע 3/00, החמיר בית הדין לערעורים עם שוטר אשר הציג במכללה אישור
- 16 מזויף, והמיר את עונשו להורדה בדרגה, תוך שקבע: "אמינותו של שוטר היא יסוד מוסד לעבודת
- 17 המשטרה. אמינות השוטר היא נכס של הארגון והיא כלי מרכזי בו משתמשת המשטרה להשגת
- 18 יעדיה...".
- 19
- 20 בתיק ביד"ע 5/01, דובר בשוטר שנשע ברכב משטרה עם שני שוטרים נוספים. נהג הרכב נסע
- 21 לאחור, התנגש בקיר ולרכב נגרם נזק. ביוזמת השוטר, הנאשם, דווח למפקדים דיווח שקרי לפיו
- 22 הנזק לרכב המשטרה נגרם ע"י אופנוע שהתנגש בו וברח. כוחות משטרה הוזעקו למקום.
- 23 בית הדין לערעורים מצא לנכון להחמיר עם הנאשם והשית עליו בנוסף לעונשים אחרים ובהם
- 24 מחבוש בפועל, גם עונש של הורדה בדרגה.
- 25
- 26 גם בתיק ביד"ע 11/03, דובר בשוטר אשר בעת שנהג ברכב משטרה ארעה לו תאונת דרכים
- 27 שבעקבותיה ניזוק הרכב. השוטר חזר וטען בפני המת"ח ואף רשם דוח זכרון דברים לפיו לא הוא
- 28 גרם לנזק. רק משנאמר לו ע"י המת"ח שיש ראיות לכך שהרכב ניזוק בתאונה על ידו, אישר את
- 29 הדברים.
- 30 בית הדין לערעורים דחה את ערעורו של השוטר ואת בקשתו לביטול עונש ההורדה בדרגה שהושת
- 31 עליו.
- 32
- 33 תיק נוסף בו נמנע השוטר הנאשם מלדווח על תאונת דרכים בה היה מעורב הינו ביד"ע 36/03. גם
- 34 כאן חזר בו השוטר מהכחשתו רק משנודע לו כי קיימת ראיה להוכחת מעורבותו.
- 35 בית הדין השית עליו עונש של הורדה בדרגה בנוסף לנזיפה חמורה ו-15 ימי ריתוק.
- 36
- 37 מקרים אלו האחרונים שנדונו, כאמור, עוד בטרם אפשר החוק לקצוב את משך ההורדה בדרגה,
- 38 מלמדים על החמרת הענישה והשתת עונש של הורדה בדרגה במקרים דומים, שהינם לטעמנו אף
- 39 פחות חמורים בנסיבותיהם מהתיק שבפנינו.

|    |                                                                                        |
|----|----------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  |                                                                                        |
| 2  | תיקון החוק כאמור מאז 2006, אפשר לבית הדין לעשות שימוש נרחב יותר בעונש ההורדה בדרגה,    |
| 3  | בכך שהוא מאפשר גמישות, ויסות והלימה מדויקים יותר בין העבירה ונסיבותיה לבין משך         |
| 4  | ההורדה בדרגה על משמעויותיו.                                                            |
| 5  |                                                                                        |
| 6  | עוד נציין, כי במהלך השנה האחרונה ניתן ע"י הארגון דגש מיוחד לערך של טוהר המידות, והפרתו |
| 7  | מביאה לסנקציות קשות מצד פיקוד המשטרה.                                                  |
| 8  | ראייה זו של הארגון מוצאת ביטוי גם בגזרי- הדין הניתנים בגין עבירות אלו בבית דין זה.     |
| 9  |                                                                                        |
| 10 | למרבה הצער, למעט טיב שירותו החיובי בתקופת שירותו בבסכ"ס, לא מצאנו כל נסיבות מקלות      |
| 11 | הקשורות לביצוע העבירה, או לנסיבותיו האישיות של הנאשם. ההיפך, נסיבות העבירה, עליהן      |
| 12 | עמדנו, ובהן העקביות, העמידה על הגרסה השקרית בהזדמנויות רבות ושידול השוטר הצעיר         |
| 13 | לשתף פעולה ע"י הסתרת המעשה, מהוות שיקולים לחומרה. כך גם עברו המשמעותי של הנאשם         |
| 14 | ותכיפות העבירות המשמעותיות אותן עבר בפרק זמן קצר של מספר חודשים, כמו גם אי הפקת        |
| 15 | הלקחים הנדרשים לאחר ראיון האזהרה שערך לו מפקדו.                                        |
| 16 |                                                                                        |
| 17 | לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, ובהתחשב בכל האמור לעיל, אנו סבורים כי העונש ההולם את      |
| 18 | מעשיו של הנאשם הינו עונש של הורדה בדרגה שלא לתקופה קצובה, אשר יהא בו מסר ברור של       |
| 19 | בית הדין בדבר התייחסותו המחמירה למעשים אלו.                                            |
| 20 | עם זאת, בהתחשב בהשלכות הכספיות הכבדות הנובעות מכך, החלטנו לקצוב עונש זה.               |
| 21 |                                                                                        |
| 22 | אנו משיתים, אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים :                                          |
| 23 |                                                                                        |
| 24 | - נזיפה חמורה.                                                                         |
| 25 | - הורדה בדרגה לתקופה קצובה של 20 חודש.                                                 |
| 26 |                                                                                        |
| 27 |                                                                                        |
| 28 | ניתן והודע, היום, 9/1/12, במעמד הצדדים.                                                |
| 29 |                                                                                        |
| 30 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                           |
| 31 |                                                                                        |
| 32 |                                                                                        |
| 33 |                                                                                        |
| 34 | חברה _____ אב בית הדין _____ חבר _____                                                 |
| 35 | סניף אירית מור נציג רחל אדסלברג סניף אייל קאפח                                         |
| 36 |                                                                                        |
| 37 |                                                                                        |
| 38 |                                                                                        |



גזר – דין

- 1 הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו בעבירת החזקת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד
- 2 לפקודות משטרת ישראל לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006
- 3 (להלן: "התוספת") וכן בעבירת אי מילוי הוראה לפי סעיף 1 לתוספת הנ"ל.
- 4
- 5 מעובדות כתב האישום בגינן הורשע עולה, כי במסגרת תפקידו של הנאשם כרכז ביס"ם, נופק לו
- 6 אקדח משטרת מסוג יריחו (להלן: "הנשק"). אשת הנאשם אשר סבלה מדיכאון שלאחר לידה,
- 7 טופלה פסיכיאטרית ואושפזה מספר פעמים בבית"ח בשל מצבה הנפשי ומחשבותיה האובדניות.
- 8 לפני כ- 15 שנה ניסתה להתאבד באמצעות נשקו הצבאי של הנאשם ובמהלך חיי הנישואין שלהם
- 9 סיפרה לו על מחשבותיה האובדניות.
- 10 בתאריך 4.11.10 השאיר הנאשם בבית את הנשק כשבתוכו מחסנית עם כדורים, בתוך סלסלה
- 11 בארון בגדים שאינו נעול, בחדר השינה של בנו וזאת למרות שבבית הייתה כספת.
- 12 באותו היום, לאחר דין ודברים בינו לבין אשתו, יצא הנאשם מהבית אל מקום עבודתו כשהוא
- 13 מודע לכך שאשתו במצב רוח ירוד. זמן מה לאחר מכן נטלה אשתו את הנשק מארון הבגדים,
- 14 ירתה בעצמה וכתוצאה מכך נפטרה.
- 15
- 16 התובע, בטיעוניו לעונש, עמד על חומרת המקרה תוך שהדגיש כי בתיקים הדומים הנוגעים
- 17 לעבירת החזקת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת, נדונים הסיכונים הפוטנציאליים ואילו
- 18 במקרה הנוכחי, הסיכון התממש והתוצאה המוגמרת הינה קשה ביותר. המנוחה שלחה יד בנפשה
- 19 באמצעות הנשק שהשאיר הנאשם בביתו, בארון שאינו נעול, כשהוא טעון במחסנית ובה כדורים.
- 20 לדברי התובע, סיכון וחומרה נוספים במעשי הנאשם, כרוכים בכך שהשאיר את הנשק בתוך חדרו
- 21 של בנו.
- 22 התובע הפנה אותנו לפסקי דין שניתנו בתיקים פליליים כנגד אזרחים שהורשעו בעבירות הריגה
- 23 וגרימת מוות ברשלנות תוך הפנייה לקביעות בית המשפט אודות הסיכון שבכלי הנשק וחובת
- 24 הזהירות של המחזיק בנשק כלפי מי שהנשק עלול להגיע לידי או שהוא עלול להיפגע ממנו.
- 25 לדבריו, בהתחשב במצבה הנפשי של אשתו ובניסיון האובדני הקודם, צריך היה הנאשם לנהוג
- 26 במשנה זהירות כלפיה אך הפר חובתו זו.
- 27 עוד ציין התובע, כי הנאשם כאיש משטרה ותיק המשרת בחיל משנת 1982 בתפקידים מבצעיים,
- 28 ובמועד הרלבנטי כרכז ביס"ם מרחבי, מכיר ויודע אקדח מהו, ובקיא בהוראות הבטיחות הנוגעות
- 29 לשמירה עליו.
- 30 באשר לנתוניו האישיים של הנאשם, ציין התובע, כי עברו המשמעת נקי, למעט הרשעות ישנות
- 31 מאד בדין יחיד שאינן ממין העניין. הערכותיו התקופתיות מהשנים האחרונות כולן בציון מעולה.
- 32
- 33 לסיכום דבריו עתר התובע לעונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה קצובה, בנמקו כי
- 34 התוצאה הקשה של רשלנות הנאשם, כמו גם הצורך בהרתעת מתרשלים פוטנציאליים בארגון,
- 35 מחייב השתת עונש חמור ומרתיע.
- 36
- 37
- 38
- 39

- 1
- 2 הסגורית, בטיעוניה לעונש, עתרה כי ננקוט במידת הרחמים כלפי הנאשם, חרף רשלנותו אשר
- 3 הביאה לתוצאה הטראגית. לדבריה, הנאשם לא רק קיבל את עונשו אלא שהוא ממשיך לשאת בו
- 4 מדי יום ביומו.
- 5 באשר לצורך בהרתעת הרבים, טענה הסגורית, כי בנסיבות המקרה הרתעה זו לא תבוא כתוצאה
- 6 מגזר- דין כזה או אחר אלא כתוצאה מכך שהשוטרים ישמעו אודות המקרה ותוצאותיו הקשות.
- 7 התוצאות הטראגיות של המקרה הן הדגל השחור שיתנוסס לעיני כל שוטר הנושא נשק.
- 8 לדבריה, עונש ההורדה בדרגה שיש בו מסר של הוקעת המעשה והתנהלות השוטר אינו מתאים
- 9 כשמדובר בעבירת רשלנות, להבדיל ממעשה מכוון של שוטר. מה עוד שמדובר בשוטר ותיק מאד
- 10 ללא כל דופי, ומצטיין בהתנהלותו, כפי שעולה מהערכותיו התקופתיות, ממכתבי מפקדיו ומעדות
- 11 עד האופי שהיה מפקדו וכיום הינו מפקד תחנה.
- 12 עוד ביקשה הסגורית שלא להטיל על הנאשם עונש שמשמעותו פגיעה כלכלית. הנאשם מפרנס
- 13 לבדו את 3 ילדיו המתגוררים עמו בבית. בנו הצעיר נזקק לטיפולים פסיכולוגים מאז האירוע וכל
- 14 עונש כספי יביא בהכרח לפגיעה בילדיו.
- 15 בהתחשב בנסיבות הכוללות של האירוע וכן בטיב שירותו המצוין של הנאשם, אשר גם לאחר
- 16 האסון, על אף הקושי, ממשיך בתפקודו המעולה ביחידתו, מבקשת הסגורית כי נסתפק בעונש של
- 17 נזיפה.
- 18
- 19 הנאשם ציין בפנינו, כי למרות מצבה הנפשי הקשה של אשתו, לא נענה לבקשתה לפרק את
- 20 המשפחה ולהתגרש. בעת אשפוזה בבית חולים במשך כחצי שנה, טיפל בתינוק בן חודשיים
- 21 והמשיך לתפקד.
- 22 באשר לאירוע ציין, כי מאחר ולאשתו היה מפתח לכספת שבבית, לא יכול היה להשאיר בה את
- 23 הנשק, ונהג בכל יום בשובו מהעבודה להסתירו במקום אחר. ביום האירוע היה בחופש וניגש
- 24 לתחנה לראות דואר ומיילים. כשחזר הוברר לו שאשתו הפכה את כל הבית ומצאה את האקדח.
- 25 ביקש להתחשב בכך שכבר קיבל את עונשו וטען כי העונש שיושת עליו ישליך על ילדיו מאחר והוא
- 26 מפרנס יחיד.
- 27
- 28
- 29 כידוע, אקדח הינו כלי מסוכן מעצם טבעו. אי נקיטת אמצעי זהירות כדי לנטרל סכנה זו, יכולה
- 30 להביא לתוצאה קטלנית. לא בכדי נקבעו ע"י המשטרה הנחיות ופקודות מפורטות באשר לאופן
- 31 נשיאתו ואבטחתו של כלי ירייה, כמו גם קיום הדרכות שוטפות ושיעורים שבועיים בהם מועלה
- 32 הנושא על היבטיו השונים.
- 33
- 34 על איש משטרה המשאיר נשק בביתו, בין אם הוא עצמו נמצא בבית ובין אם לאו, מוטלת חובה
- 35 לשמור את הנשק, המחסנית והתחמושת במקום מוסתר ונעול, שאינו נגיש לאנשים אחרים. על
- 36 הנשק להיות פרוק ונצור. את התחמושת והמחסנית יש לשמור בנפרד מכלי הנשק, אלא אם נשמר
- 37 הנשק בכספת נעולה.
- 38

|    |                                                                                      |
|----|--------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | למרבה הצער, הנאשם התרשל במילוי חובותיו אלו, אחת לאחת, על אף שהיה עליו להקפיד עליהן   |
| 2  | ביתר שאת, בהיותו מודע למצבה הנפשי של אשתו. במצב בו הייתה, ניצלה את היות הנשק זמין    |
| 3  | ונגיש, ירתה בעצמה וקיפחה את חייה.                                                    |
| 4  |                                                                                      |
| 5  | אכן מדובר במקרה טראגי במיוחד והנטל הנפשי אותו נושא הנאשם, וימשיך לשאתו כל חייו, הינו |
| 6  | עונש קשה כשלעצמו. הידיעה, שתלווה אותו תמיד, כי רשלנותו שלו, אפשרה את התוצאה          |
| 7  | הטראגית, וכי אשתו, האדם הקרוב לו יותר מכל, קיפחה את חייה באמצעות נשקו המשטרתי        |
| 8  | אותו השאיר בבית ללא השגחה, הינה נטל כבד מנשוא.                                       |
| 9  |                                                                                      |
| 10 | איננו מקלים ראש בדברי התובע וצודק הוא בכל טיעוניו באשר לחומרה הרבה של העבירה על      |
| 11 | נסיבותיה ותוצאותיה, ובדבר הצורך להרתיע את אלפי השוטרים הנושאים ומשתמשים בנשק         |
| 12 | מידי יום ביומו.                                                                      |
| 13 |                                                                                      |
| 14 | עם זאת, מהטעמים שצינו על ידינו, ובהתחשב בהשלכות אירוע טרגי זה על הנאשם וילדיו, הצורך |
| 15 | והחשיבות בשיקומו הן במסגרת המשפחתית והן בהמשך תפקודו ביחידה בה משרת ובה זוכה         |
| 16 | להערכה רבה, אנו סבורים כי אין זה המקרה בו יש למצות את הדין עם הנאשם.                 |
| 17 |                                                                                      |
| 18 |                                                                                      |
| 19 | אשר על כן, החלטנו באופן חריג, ולפנים משורת הדין, להשית על הנאשם עונש של נזיפה        |
| 20 | חמורה בלבד.                                                                          |
| 21 |                                                                                      |
| 22 | ניתן והודע היום, י"ד בטבת תשע"ב, 9.1.12, במעמד הצדדים.                               |
| 23 |                                                                                      |
| 24 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                         |
| 25 |                                                                                      |
| 26 |                                                                                      |
| 27 | סני"ץ אירית מור      נצ"ם רחל אדלסברג      סני"ץ יצחק אסרף                           |
| 28 |                                                                                      |
| 29 | הסניגורית: בטרם יקום ביה"ד מכיסאו, אבקש שפרטים מזהים, לרבות שמו של הנאשם ומקום       |
| 30 | שירותו, יהיו חסויים. אבקש איסור פרסום אליהם.                                         |
| 31 |                                                                                      |
| 32 | התובע: התביעה כמובן מסכימה לבקשה, בשים לב שעלינו להודיע לגורמי אמ"ש שונים. אנו       |
| 33 | סבורים שאכן יש לכך טעם.                                                              |
| 34 |                                                                                      |
| 35 | <u>החלטה</u>                                                                         |
| 36 |                                                                                      |
| 37 | כמבוקש.                                                                              |
| 38 |                                                                                      |
| 39 | סני"ץ אירית מור      נצ"ם רחל אדלסברג      סני"ץ יצחק אסרף                           |

בתיק מס' 70/11

בית הדין למשמעת

גזר דין

הנאשמת, ששירתה כתובעת, הורשעה עפ"י הודאתה בעובדות כתב האישום בעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו – 2006.

מכתב האישום עולה, כי הנאשמת הוגדרה ע"י המשטרה כ"מאויימת בדרגה 6", וזאת על רקע אירועים, במהלכם נגרם נזק לרכושה והופנו כלפיה איומים. לאחר שהוחלט במשטרה להוריד לה את דרגת האיום ובהתאם גם את היקף האבטחה שקיבלה, התקשרה הנאשמת ממשרד התביעות למסעדה השייכת לבעלה ראוף. משענתה לטלפון המלצרית, הנאשמת לא הזדהתה ואמרה לה למסור לראוף שאשתו תיפגע קשה. לאחר מכן ניתקה את השיחה.

עקב האמור פנה ראוף למשטרה, ולמסעדה נשלח חוקר שגבה הודעה גם מהנאשמת. בהודעה מסרה הנאשמת את מה שדווח לה לכאורה מראוף וכי אינה יודעת מי המאיימת ומה עומד מאחורי האיום.

בפתח הדיון הודיעונו הצדדים, כי הוסכם בין מח"ש לנאשמת, שהיא תעזוב את החיל ותודה במיוחס לה בכתב האישום. כן הוסכם בין הצדדים על עתירה משותפת לעונש של נזיפה חמורה.

התובעת בטיעוניה לעונש ציינה, כי אין חולק על שהנאשמת במסגרת תפקידה כתובעת הייתה מאוימת ע"י גורמים עבריינים. לדבריה, משהוחלט על הורדת דרגת האיום ועקב כך צמצום סל האבטחה, על אף תחושותיה הסובייקטיביות הקשות, היה על הנאשמת לפעול בדרכים המקובלות ולא לפעול כפי שפעלה. משביצה את שיחת האיום האנונימית, בעלה שלא ידע כי היא עצמה מקור השיחה, פנה למשטרה. כתוצאה מהמידע השגוי הוקצו שלא לצורך משאבים לטיפול בנושא ונגרם לחץ מיותר.

לדברי התובעת, הנאשמת, אשר פרשה מן החייל ביום 6.10.11, הייתה קצינה טובה והערכותיה התקופתיות היו טובות מאוד.

עוד אמרה התובעת, כי אלמלא פרישתה של הנאשמת מן החיל הייתה התביעה עותרת לעונש של הורדה בדרגה. לאור הפרישה, העובדה שהנאשמת אכן הייתה מאוימת, וכן שטעותה נעשתה בהיותה במצב רגשי קשה, מסתפקת התביעה בעונש של נזיפה חמורה בלבד.

הסגור בטיעונו לעונש התייחס לרקע האירועים נשוא העבירה. לדבריו, לאחר שהנאשמת קיבלה מקצין המאוימים את ההודעה בדבר הורדת דרגת האיום, היא הייתה נתונה בחרדות ובמצב נפשי קשה. התקשרה לבעלה מספר פעמים בטלפון, אך הוא לא ענה לה. על מנת למשוך את תשומת לבו התקשרה למסעדה ואמרה את שאמרה למלצרית. לאחר מכן כשהגיעה למסעדה, בה נכח חוקר, חבר לעבודה, לא עמדו לה כוחותיה לומר שמדובר באי הבנה בינה לבין בעלה.

- 1 עוד הוסיף הסנגור, כי כתוצאה מהתנכלויות וגרימת נזק לרכושם, נאלצו הנאשמת ובעלה לעבור
- 2 מביתם הפרטי אותו מיגנו לבית קומות, והחסו את כתובתם החדשה לבל יגיעו אליהם המבקשים
- 3 לפגוע. על פי הודעת קצין המאוימים המעבר לבית קומות הקטין את הסיכוי לפגיעה ולכן הורדה
- 4 דרגת המאוימות. לדברי הסנגור, בעצם המעבר ויתרו בני הזוג על מלוא סל האבטחה.
- 5 באשר לטיב שירותה של הנאשמת הגיש לנו הסנגור מסמכי הערכה ותעודות הוקרה אותן קיבלה
- 6 ממפקדיה, המעידים על מעמדה המקצועי הגבוה ופעילותה הנחרצת בביצוע תפקידה.
- 7 לדבריו, עשתה את תפקידה ללא חת ונלחמה בתיקים בהם הופיעה אל מול משפחות הפשע, על אף
- 8 האיומים שספגה.
- 9 הסנגור ביקש להבהיר, כי הנאשמת התפטרה מיוזמתה, וזאת על אף שבית המשפט המחוזי
- 10 בירושלים ביטל את ההחלטה על פיטוריה, זאת מאחר וחשה, כי לא תוכל להמשיך בתפקידה
- 11 ולייצג את המערכת לאחר שהוטל בה רבב.
- 12
- 13 בדבריה בפנינו ציינה הנאשמת, כי היא סוגרת מעגל של פרשה קשה וכואבת, לה ולמקורביה.
- 14 עוד סיפרה, כי כמוסלמית, התגייסה למשטרה סמוך לאירועי אוקטובר 2000, דבר שגרם לסערה
- 15 בכפר ממנו באה. שירתה את הארגון בנאמנות, בנחישות ותוך דבקות במטרה, כשהאמת היא נר
- 16 לרגליה. חשה כי המערכת הפקירה אותה במצוקתה, בשעתה הקשה, ולכן החליטה להתפטר.
- 17
- 18
- 19 המעשים בגינם הורשעה הנאשמת, כפי שפורטו בכתב האישום, הינם חמורים. בביימה איומים על
- 20 חייה הניעה לשווא את מערך החקירות, אשר במקום לטפל באירועי אמת נדרש להקצות חוקר
- 21 לטיפול באירוע סרק. בכך גרמה לבזבוז משאבי משטרה. חומרה יתרה אנו רואים בכך שאף מסרה
- 22 לחוקר המשטרה הודעה כוזבת אודות נסיבות האיומים.
- 23
- 24 בין אם עשתה כן על מנת להביא לשינוי ההחלטה שהתקבלה בעניינה בדבר הורדת דרגת האיום,
- 25 כנטען ע"י התביעה, ובין אם עשתה כן מתוך מצוקה, על מנת למשוך את תשומת ליבו של בעלה,
- 26 כנטען על ידה, כשלה הנאשמת כישלון של ממש בכך שבחרה בדרך פעולה פסולה זו לשם השגת
- 27 מטרתה. מצופה היה שתנהג בדרך מחושבת ושקולה ולא תמהר לעשות מעשה פזיז זה.
- 28
- 29 אמינות, יושרה אישית ודיווח אמת הינם ערכי יסוד בארגון המחייבים כל שוטר ובכל מצב.
- 30 הנאשמת כקצינת משטרה, כעורכת דין בהשכלתה וכתובעת פלילית המופיעה בבתי משפט, צריכה
- 31 הייתה להבין ולהיות ערה במיוחד למשמעויות ולהשלכות החמורות של מעשיה.
- 32
- 33 אין ספק כי מדובר באירוע מצער וקשה, על רקע נסיבותיו. צר לנו על שהנאשמת, קצינה בעלת
- 34 ותק של 10 שנים, תובעת מסורה ומוערכת, כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו לנו, שנקלעה
- 35 לסיטואציה האמורה, אשר הביאה אותה לסיום שירותה במשטרה. נראה כי בכך הנאשמת כבר
- 36 נענשה ושילמה מחיר לא קל על מעידתה זו.
- 37

|    |                                                                                |
|----|--------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | בנסיבות אלו ובהתחשב בעיקר ברקע החרגי והרגיש למעשים ובהתפטרותה של הנאשמת מן     |
| 2  | החייל, על אף החומרה היתרה בה אנו רואים את מעשיה, אנו מוצאים לנכון לכבד את הסדר |
| 3  | הטיעון אליו הגיעו הצדדים.                                                      |
| 4  |                                                                                |
| 5  |                                                                                |
| 6  | אשר על כן, החלטנו להשית על הנאשמת עונש של נזיפה חמורה.                         |
| 7  |                                                                                |
| 8  |                                                                                |
| 9  | ניתן והודע היום, כג' בטבת תשע"א, 18/1/12, בנוכחות הצדדים.                      |
| 10 |                                                                                |
| 11 |                                                                                |
| 12 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                   |
| 13 |                                                                                |
| 14 |                                                                                |
| 15 |                                                                                |
| 16 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                       |
| 17 | נצ"ם דורית יניב      נצ"ם רחל אדלסברג      סנ"ץ ניסים אנקרי                    |
| 18 |                                                                                |
| 19 |                                                                                |
| 20 |                                                                                |
| 21 |                                                                                |
| 22 |                                                                                |
| 23 |                                                                                |
| 24 |                                                                                |
| 25 |                                                                                |
| 26 |                                                                                |
| 27 |                                                                                |
| 28 |                                                                                |
| 29 |                                                                                |
| 30 |                                                                                |
| 31 |                                                                                |
| 32 |                                                                                |
| 33 |                                                                                |
| 34 |                                                                                |
| 35 |                                                                                |
| 36 |                                                                                |
| 37 |                                                                                |

|    |                                                                                       |
|----|---------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  |                                                                                       |
| 2  |                                                                                       |
| 3  |                                                                                       |
| 4  |                                                                                       |
| 5  | <b>בבית הדין למשמעת</b>                                                               |
| 6  |                                                                                       |
| 7  | <b><u>גזר דין</u></b>                                                                 |
| 8  |                                                                                       |
| 9  | הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת שימוש לרעה בסמכות, עבירה על       |
| 10 | סעיף 4 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו – 2006, ובעבירת התנהגות שאינה הולמת         |
| 11 | שוטר, עבירה על סעיף 3 לתוספת.                                                         |
| 12 |                                                                                       |
| 13 | מעובדות כתב האישום בהן הודה עולה, כי בעת ששירת כסגן מפקד תחנה שלף הנאשם במועדים       |
| 14 | שונים, פרטים אודות כלי רכב מהמסוף המשטרתי, וזאת לבקשת דודו, לו מסר את הפרטים.         |
| 15 | בתאריך 29.1.09 שלף הנאשם נתונים אודות רכב מספר 64-357-73, שהיה בבעלות אחיינו של       |
| 16 | הדוד, אשר ביניהם היה קיים סכסוך משפטי.                                                |
| 17 | בתאריך 11.8.09, שלף הנאשם באמצעות בתו ששירתה כשח"מית נתונים בקשר לבעלות על אותו       |
| 18 | הרכב, ומסר את הפרטים לדודו.                                                           |
| 19 | בכך ששלף נתונים מהמסוף המשטרתי שלא לצרכי עבודה, יוחסה לנאשם עבירת שימוש לרעה          |
| 20 | בסמכות שניתנה מכוח תפקיד.                                                             |
| 21 | בכך שהעביר את הנתונים לאדם אחר שלא לצרכי עבודה, יוחסה לנאשם עבירת גילוי או מסירה,     |
| 22 | ללא קבלת רשות כדין, של דבר הנוגע למשטרה לאדם בלתי מוסמך.                              |
| 23 | בכך שהשתמש בבתו על מנת לשלוף באמצעותה את הנתונים, יוחסה לנאשם עבירת התנהגות           |
| 24 | שאינה הולמת שוטר.                                                                     |
| 25 |                                                                                       |
| 26 | בפתח הדיון הודיעה התובעת, כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה בכל עובדות כתב |
| 27 | האישום, ויורשע בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, והצדדים יעתרו במשותף לעונש        |
| 28 | מוסכם של נזיפה חמורה וקנס כספי בסך 2,000 ₪.                                           |
| 29 | בהמשך, לאור הערת בית הדין, ביקשה התובעת להשמיט מהוראות החיקוק את העבירה על סעיף       |
| 30 | 14 לתוספת, ולהחיל את עבירת ההתנהגות שאינה הולמת שוטר גם על העברת הנתונים לאדם         |
| 31 | אחר שלא לצרכי עבודה.                                                                  |
| 32 |                                                                                       |
| 33 | <b><u>ראיות לעונש</u></b>                                                             |
| 34 |                                                                                       |
| 35 | הנאשם, שבחר לייצג את עצמו, העיד מטעמו 3 עדי אופי.                                     |
| 36 |                                                                                       |

- 1 הראשון, מפקד מתפ"א, העיד על כך שהכיר את הנאשם לפני שנים רבות, כשעבד בתחום המודיעין
- 2 והבילוש, בעת שגם הנאשם שירת בתפקידים בתחום זה. בתקופה האחרונה, נחשף אליו שוב
- 3 והתוודע לערכיו ואיכותו, מאחר והנאשם משרת כסמת"ח בתחנה אשר במבניה פרושה מתפ"א.
- 4 העד תיאר את 23 שנות שירותו של הנאשם, "בקו הראשון של חזית העבודה המשטרתית", וציין
- 5 שלאורך כל השנים לא נרשמה לחובתו כל עבירה. אשר לעבירות בהן הורשע, אמר העד, כי הן
- 6 מצויות בקצה הקל של קשת העבירות המאפיינות שימוש במחשב שלא לצורך תפקיד, שכן מדובר
- 7 במידע אודות בעלות רכב, שהוא מידע שאיננו משטרתי בלבד, והנאשם פעל ב- 2 עד 3 מקרים, כדי
- 8 למנוע החמרת סכסוך משפחתי, ולא הבין את משמעות מעשיו, עד אשר נעזר אף בבתו באחת
- 9 הפעמים.
- 10 לדבריו, בחקירתו הודה הנאשם מיד, הביע חרטה כנה ועמוקה, ורוב כתב האישום בנוי על סמך
- 11 הודאתו המלאה.
- 12 עוד תיאר את התקופה הקשה שעברה על הנאשם, בעת שהוצא לחופשה כפויה, במהלכה סבל
- 13 מייסורי גוף ונפש, ואמר שבעת שהוחזר ממנה הוחלט שהנאשם לא יקודם במשך שנתיים. הוא
- 14 ציין שמדובר בקצין שכבר נמצא ראוי לקידום.
- 15
- 16 עד האופי השני, נצ"ם אלון, אמר שמכיר את הנאשם מזה שנים רבות. בעבר שירתו כקולגות,
- 17 ובשנתיים ורבע האחרונות, בעת שהעד שירת כמת"ח, שירת הנאשם כסגנו.
- 18 לדבריו, הנאשם מילא תפקידים רגישים ומשפיעים במרחב, הוא קצין מצטיין בכל ההיבטים,
- 19 בעיקר בהיבט המנהיגותי וביכולת שלו להוביל אנשים מכח אישיותו. הוא מוערך ע"י מפקדיו וע"י
- 20 פקדיו שרואים בו דוגמה ומופת.
- 21 העד תיאר את שיחתו עם הנאשם מיד לאחר חקירת מח"ש, בה אמר לו הנאשם שעשה טעות והוא
- 22 צריך לשלם עליה. העד הבין שמדובר בחרטה כנה ואמתית ובלקידת אחריות, כמצופה ממפקד.
- 23 העובדה שעם חזרתו מהחופשה, הוחלט שלא יקודם במשך שנתיים, מהווה לטעמו עונש לא פשוט,
- 24 שכן להערכתו היו לנאשם סיכויים סבירים ומעלה להתקדם.
- 25 העד ציין במיוחד את העובדה, שבנסיבות אלה, במשך תקופה שלמעלה מ-3 החודשים האחרונים
- 26 ועד לפני כשבוע, מילא הנאשם את מקומו כמת"ח, ועשה זאת באורח מעורר כבוד.
- 27 לסיכום אמר, שבמהלך השנתיים ורבע האחרונות סמך על הנאשם באופן מלא, הן כמחליפו והן
- 28 כסגנו, וכי הנאשם שימש כיד ימינו וכאיש אמונו. הוא הביע צער על המעמד וחזר ואמר שמדובר
- 29 בקצין יוצא מן הכלל.
- 30
- 31 עד האופי השלישי, נצ"ם אילן, אמר שלמד להכיר את הנאשם בהיבט של יחסי עבודה בחצי השנה
- 32 האחרונה, בה משמש כסממ"ר, כשברוב התקופה שימש הנאשם כממלא מקום המת"ח, והוא
- 33 גילה קצין מאוד רציני, שנאלץ לחלק את הקשב בין הפעילות המבצעית, כמפקד תחנה לפעילות
- 34 המנהלית שהוא מקיים אל מול הסממ"ר.
- 35 העד אמר שנעזר בנאשם לא מעט על מנת להכיר את המרחב כי הגיע ממחוז אחר, ובזמן קצר
- 36 מאוד זכה הנאשם לאמונו המלא דבר שאף הביאו להעיד כעד אופי למענו. לדבריו מדובר באחד
- 37 מהקצינים היותר טובים שיצא לו לעבוד איתם, וכי הוא מקווה שימשיך לעבוד עמו גם בעתיד.
- 38
- 39 טיעונים לעונש



|    |                                                                                        |
|----|----------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  |                                                                                        |
| 2  | <b>התביעה</b>                                                                          |
| 3  | בטיעוניה לעונש הדגישה התובעת בפנינו את חומרתן של העבירות שבהן הורשע הנאשם ואת          |
| 4  | העובדה שהנאשם כשל בביצוען פעמים מספר, ובאחת הפעמים אף תוך שהוא נעזר בביתו שהייתה       |
| 5  | שוטרת שח"ם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. התובעת הוסיפה וציינה את הפגיעה החמורה         |
| 6  | שיש בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה בסוג המעשים שבגינן הורשע הנאשם, מעשים שבהם          |
| 7  | נעשה שימוש שלא כדין במאגרי מידע שהופקדו בידי המשטרה.                                   |
| 8  | ברוב הגינותה, ציינה התובעת בפנינו גם נסיבות מקלות שיש להתחשב בהן בגזר הדין, ובהן שירות |
| 9  | ארוך וממושך בתפקידי ליבה, ועם זאת ללא דופי וללא עבר משמעותי. עוד ציינה התובעת          |
| 10 | שהנאשם הוא קצין מעולה, שהוערך בהערכות התקופתיות האחרונות בציונים הנעים בין מעולה 1     |
| 11 | למעולה 2, וכי תרומתו לארגון רבה.                                                       |
| 12 |                                                                                        |
| 13 | <b>הנאשם</b>                                                                           |
| 14 | בטיעונו לפנינו ציין הנאשם בראשית הדברים, כי עובדת היותו נאשם הינה בעבורו מעמד קשה,     |
| 15 | בלתי נסבל וטראומטי. הנאשם סקר בפנינו את תפקידיו השונים במשטרה, החל מהיותו סייר         |
| 16 | וכלה בהיותו מ"מ מפקד תחנה וסגנו.                                                       |
| 17 | אשר לעצם עשיית העבירות, ציין הנאשם כי בחשבון נפש נוקב שערך עם עצמו הוא הבין שהן נעשו   |
| 18 | בשל מעורבות רגשית בסכסוך משפחתי. מעורבות אליה נקלע כדי לסייע לדודו בסכסוך עם בן        |
| 19 | משפחה אחר שהתנהגותו, לפי דברי הנאשם, הייתה עבריינית ואלימה והותירה את בני משפחתו,      |
| 20 | לרבות דודו כאמור, חסרי אונים.                                                          |
| 21 | הנאשם הוסיף, כי על בית הדין להתחשב גם בעובדה שהוא הוצא לחופשה כפויה של 61 ימים -       |
| 22 | חופשה שבמהלכה חווה פגיעה קשה ומייסרת, וגם בעובדה שטרם שהורשה לשוב לשירות הורה ר'       |
| 23 | אמ"ש על עיכוב בקידומו למשך שנתיים ימים.                                                |
| 24 |                                                                                        |
| 25 | הנאשם המציא לידינו קלסר עב כרס ובו מכתבי הערכה מאזרחים, מפקדים ופקודים, הערכות         |
| 26 | תקופתיות בהן הוערך בציונים גבוהים ביותר, הערכות מסכמות של הקורסים אותם עבר, ראיונות    |
| 27 | בהם הביעו מפקדיו הערכה לפועלו והישגיו וציוניו בהערכות כפיפים ועמיתים (סוציומטריה).     |
| 28 |                                                                                        |
| 29 | <b><u>דין</u></b>                                                                      |
| 30 | הנאשם הוציא ממאגרי מידע שברשות המשטרה פרטים הנוגעים לכלי רכב כדי למסור אותם            |
| 31 | לדודו, לשם שימוש בהם בסכסוך משפחתי שהיה לדודו עם בן משפחה אחר של הנאשם. הנאשם          |
| 32 | עשה כן פעמים מספר לאורך תקופה של שנה – שנה ומחצה, ובאחת הפעמים הוא אף נעזר לשם         |
| 33 | כך בביתו, בעת שזו הייתה שוטרת שח"ם במשטרה.                                             |
| 34 | בית דין זה ציין לא אחת את החשיבות העצומה שבהקפדה על שימוש כדין במאגרי מידע שנמסרו      |
| 35 | לשימוש המשטרה או לטיפול. לאחרונה, בביד"ע 71/11 אמר בית הדין את הדברים האלה:            |
| 36 |                                                                                        |
| 37 | <b>התכלית לשמה הופקדו ברשות המשטרה מאגרי המידע היא אך ורק כדי ליתן</b>                 |
| 38 | <b>בידיה כלים כדי שישמשו אותה לשם ביצוע עבודתה. עוד ידוע הדבר,</b>                     |

- 1 שמאגרי המידע הללו מכילים נתונים פרטיים ורגישים, וככאלה הינם
- 2 חסויים ומוגנים.
- 3 אשר על כן, שליפת מידע שלא במסגרת מילוי תפקיד, יהא נושא המידע אשר
- 4 יהא, הינו מעשה פסול, עמו אין להשלים. למשטרה מחויבות חוקית וערכית
- 5 כלפי הציבור, שיהא שקט ובטוח כי המידע המצוי ברשותה הינו מוגן ושמור
- 6 וכל שימוש בו נעשה על פי דין.
- 7
- 8 עבירות של שימוש במאגרי מידע שלא כדין מחייבות ענישה ראויה, וזאת כדי למגר את השימוש
- 9 במאגרי מידע שבמשטרה שלא לצורך המטרות הקבועות בחוק.
- 10
- 11 עם זאת, יש לתת את הדעת במכלול השיקולים לקביעת גזר הדין הראוי, גם לנסיבותיו של
- 12 הנאשם, ובמקרה שלפנינו, לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, אשר הן כמפורט להלן:
- 13
- 14 - הנאשם משרת במשטרה כ-24 שנים. טיב שירותו כפי שהוכח בפנינו לא רק שאין בו דופי
- 15 מן הבחינה המשמעתית, אלא הוא בעל תרומה של ממש למשטרה ולהשגת יעדיה בלחימה
- 16 בפשיעה. ממכלול המסמכים שהגיש עולה טיב שירותו המעולה של הנאשם, שצוין לא
- 17 אחת כמצטיין, לכל אורך שנות שירותו. טיב שירות זה בא לידי ביטוי גם בדבריהם
- 18 החמים של עדי האופי, שהעידו עליו שהוא קצין מעולה, אחראי, מקצועי ובעל ערכים.
- 19 כל אלה ראוי שיעמוד לזכות הנאשם ביום פקודה.
- 20 - מהתנהגותו של הנאשם במהלך הדיון ומטיעונו בפנינו התרשמנו, כי אכן מדובר בקצין
- 21 מרשים במיוחד, אשר נקלע לסיטואציה רגשית לא קלה, שגרמה לו לעבור את העבירות
- 22 אותן עבר. ניכר מדבריו, שנאמרו בהתרגשות רבה, כי הנאשם הוא בעל יכולות גבוהות
- 23 ובעל ערכים, וכי העברות שעבר אינן מלמדות על אופיו.
- 24 - הנאשם הביע חרטה כנה ועמוקה וצער גדול על מעשיו והתרשמנו כי חרטתו כנה.
- 25 - המעשים שבהם הורשע הנאשם נעשו לפני כשלוש שנים.
- 26 - הפרטים שאותם הוציא הנאשם מן המחשב המשטרתי, על אף שיש בהם פגיעה בפרטיות,
- 27 בהיותם פרטים הנוגעים לרכב, הרי שאין מדובר בפגיעה חמורה בפרטיות.
- 28 - הנאשם הוצא לחופשה כפויה, והודע לו שקידומו לא יישקל במשך שנתיים.
- 29
- 30 נוכח כל האמור לעיל, שקלנו את הסדר הטיעון אותו הניחו הצדדים בפנינו, ונחה דעתנו כי מדובר
- 31 בהסדר ראוי, המאזן באופן הולם בין חומרת העבירות לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם.
- 32
- 33 אשר על כן, החלטנו לכבד את ההסדר, ואנו משיתים על הנאשם את העונשים הבאים:
- 34
- 35 - נזיפה חמורה.
- 36
- 37 - קנס בשיעור 2,000 ₪, שישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

|    |                                                                                     |
|----|-------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  |                                                                                     |
| 2  | ניתן והודע היום, כ"ז בטבת תשע"ב, 22 בינואר 2012, בנוכחות הצדדים.                    |
| 3  |                                                                                     |
| 4  | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                        |
| 5  |                                                                                     |
| 6  | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                            |
| 7  | סנ"ץ ציפי דוד-גולדברגר      תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה      סנ"ץ איגור בורובסקי      |
| 8  | <b>בבית הדין למשמעת</b> <b>בתיק מס' 29/11</b>                                       |
| 9  |                                                                                     |
| 10 |                                                                                     |
| 11 | <b><u>גזר – דין</u></b>                                                             |
| 12 |                                                                                     |
| 13 |                                                                                     |
| 14 | הנאשם, הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של שימוש בכוח, עבירה   |
| 15 | על סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006.                             |
| 16 |                                                                                     |
| 17 | כפי העולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 15.5.10 סמוך לשעה 02.00 הגיעו הנאשם, שוטר      |
| 18 | שח"ם ושני מתנדבים לפיצוציית "בונבון", שם ישב אותה שעה המתלונן. באותו מעמד ביקש      |
| 19 | הנאשם לרשום דו"ח למתלונן בעקבות חשד שהלה שבר בקבוק שתייה על הרצפה. על הרקע          |
| 20 | האמור התפתח ויכוח בין הנאשם למתלונן. בה בעת יצא עובד הפיצוצייה יחד עם לקוח אשר אחז  |
| 21 | בידו בשקית ובה בקבוק סגור אותו, קנה קודם לכן בפיצוציה. לבקשת הנאשם ניגש הלקוח אל    |
| 22 | הנאשם, הנאשם הוציא את הבקבוק מהשקית ובתוך כך שאל אותו עובד הפיצוצייה "מה אתה        |
| 23 | עושה, אתה לא יכול לשפוך את זה, זה בקבוק סגור". הנאשם השיב לו שעכשיו הבקבוק פתוח     |
| 24 | והחל לשפוך את תכולתו. הלה ניגש אל הנאשם ותפס את הבקבוק כדי למנוע מהנאשם להמשיך      |
| 25 | ולשפוך את תכולתו. בתגובה תפס הנאשם את חולצתו של עובד הפיצוצייה, דחף אותו כשהוא      |
| 26 | אוחז בצווארו, נתן לו מכה בפניו והחל לאזקו. בהמשך, כשהתכוון עובד הפיצוצייה לתקוף את  |
| 27 | הנאשם קרא לו המתלונן: "תירגע, לא יקרה לך שום דבר, תלך למח"ש". בשלב זה ניגש הנאשם    |
| 28 | אל המתלונן ואמר לו: "מח"ש זה בכיוון הזה", תוך כדי דחיפתו והפלתו לרצפה. כל האמור     |
| 29 | התרחש לנגד עיניהם של אזרחים ובני נוער ששהו במקום.                                   |
| 30 |                                                                                     |
| 31 | בפתח הדיון הציגה בפנינו התובעת הסדר טיעון לפיו, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום       |
| 32 | המתוקן, ובאשר לעונש הצדדים יטענו באופן חופשי.                                       |
| 33 |                                                                                     |
| 34 | כעד אופי מטעם הנאשם העיד בפנינו סגן מפקד התחנה. לדברי העד, הנאשם הינו אחד השוטרים   |
| 35 | המוכשרים בתחנה. הוא בעל יכולות תפקוד גבוהות, מקרין סמכותיות בעבודתו, שקט ופועל מתוך |
| 36 | שיקול דעת ודוגמא אישית, גם באירועים חריגים וחמורים בהם הוא מעורב.                   |
| 37 | עוד אמר, כי נוכח סגולותיו האמורות, נבחר על ידי מפקד המחוז לשמש כחונך לשוטרים צעירים |
| 38 | בתחנה.                                                                              |

- 1
- 2 בפתח טיעוניה לעונש הציגה התובעת בפנינו סרטון שצולם במצלמת אבטחה, המתעד את האירוע
- 3 המתואר בכתב האישום. לדברי התובעת, מדובר במקרה חמור, בו חרג הנאשם באופן בוטה
- 4 מהסמכויות אשר הוקנו לו בחוק, בהפעילו כוח בצורה לא מבוקרת, ללא שיקול דעת, בצורה בלתי
- 5 מאוזנת.
- 6 זאת ועוד, הנאשם השתמש בכוח שלא לצורך גם בעניינו של מי שניסה להרגיע את עובד הפיצוציה
- 7 בכך שאמר לו שייפנה למח"ש.
- 8 לטענת התביעה, חוסר האיפוק בו נהג הנאשם כלפי המתלוננים הצעירים, כאשר כל זאת מתבצע
- 9 לנגד עיניהם הצופות של אזרחים ובני נוער, פגע באופן קשה בתדמית המשטרה במעמדה
- 10 ובתפקודה.
- 11 לדברי התובעת, ביה"ד נוהג להחמיר בעבירת המשמעת מסוג שימוש בכוח שלא כדין, בהיותה
- 12 פוגעת בתדמית המשטרה.
- 13
- 14 לקולא, טענה התובעת, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי. חרף תפקידו
- 15 שהיו תמיד תפקידי שטח עברו המשמעתני נקי, למעט עבירת תעבורה אחת מסוג נזק בלבד. באשר
- 16 להערכותיו התקופתיות ציוניו נעים בין טוב מאד 2 למעולה 1, על כן נראה שמדובר בשוטר מוערך.
- 17 את דבריה סיכמה התובעת באמרה, כי בעבירות השימוש בכוח על ביה"ד להעביר מסר של החמרה
- 18 בענישה. יחד עם זאת ציינה, כי מדובר באירוע מורכב, בו עסק הנאשם באכיפת חוק האלכוהול.
- 19 בתוך כך התערב עובד הפיצוציה והכשיל את הנאשם בתפקידו, אותו ביצע עפ"י דין. לאור
- 20 העובדה שהנאשם פעל באופן פסול שחרג בצורה בוטה מהסמכויות שהוקנו לו ביקשה התביעה
- 21 להשית עליו עונשי נזיפה חמורה וקנס כספי בסך 1000 ₪.
- 22
- 23 בטיעוניו לעונש אמר בא כוח הנאשם, כי מבלי להפחית בחומרת מעשיו של הנאשם, מדובר באירוע
- 24 חד פעמי, שאינו מאפיין את הנאשם ואת דרך חייו. הנאשם הודה כבר בחקירתו במח"ש, לקח
- 25 אחריות על מעשיו, הבין שטעה והוא מתחרט מעומק נשמתו.
- 26 הנאשם פעל במסגרת הסמכויות המוקנות לו בחוק המאבק בשכרות, והיה במקום עם שח"מית
- 27 מהמגזר המנהלי, ללא ניסיון בשטח. בעקבות החמרה בהשתלשלות האירועים, טעה הנאשם
- 28 בשיקול דעתו, וחרג מסמכויותיו, כמפורט בכתב האישום המתוקן. זאת, שעה שהייתה במקום
- 29 התלהמות ומעורבות של מספר גורמים שניסו להכשילו בביצוע תפקידו.
- 30
- 31 לדבריו, הנאשם בן 39, משרת 18 שנה בכוחות הביטחון, מתוכן 11 שנים בצבא. הוא נשוי ואב
- 32 לשתי בנות קטנות ומתגורר בכפר בצפון. במהלך השירות לן בבית השוטר בתל אביב, על כל
- 33 המשמעויות הנלוות לריחוקו מביתו ומשפחתו.
- 34 בצבא שירת במגוון רחב של תפקידים, ביניהם לוחם בגדוד הבדואי, מ"מ של נוער רפול בחוות
- 35 השומר, ובמבחר תפקידי קצונה נוספים. בתפקידים אלה זכה להערכה רבה. במקביל לשירותו
- 36 במשטרה, הוא מרצה בסדנאות לחינוך לקראת שירות צבאי, ומכשיר בני נוער לשירות.
- 37 במשטרה משרת מזה 7 שנים בסיוור, ובין תפקידיו אף היה עוזר ראש משמרת. הוא משרת בתחנה
- 38 קשה, מטפל בעשרות ומאות אירועי סיוור וזוכה להערכה רבה, כפי שאף ציין סגן מפקד התחנה.
- 39 מצבו הכלכלי אינו קל, והוא נוטל הלוואות ומצוי ביתרת חובה בבנק.

- 1
- 2 הסנגור הגיש אסופת מסמכים מהצבא ומהמשטרה ומהבנק וביקש, כי נסתפק בכך שנשית על
- 3 הנאשם נזיפה בלבד.
- 4
- 5 הנאשם ביקש לציין את התרגשותו ואת הבושה שהוא חש בעומדו בפנינו. הזכיר, כי עוד בחקירה
- 6 התנצל והתחרט על מעשיו. הדגיש את שנות שירותו בצבא ובמשטרה, ואמר שניתן לראות
- 7 שמדובר בשירות שהוא "כמו פלס". אמר שהוא מהבולטים והמוערכים במחוז, וזו הסיבה
- 8 שהועבר לשרת בנקודה בעייתית, מוכת אלימות והתפרצויות, כדי שישקיע שם את מרצו.
- 9 לגבי האירוע אמר, שכאיש חוק הוא מודע לכך שעליו להיות מאופק, אלא שבאותן נסיבות בין בני
- 10 הנוער ובהמולה שנוצרה חש מאוים, כשהיה לבד עם שוטרת לא מנוסה, רחוק מכוחות תגבור, מול
- 11 אדם המוכר לו כעבריין אלים ביותר. הוא הוסיף, שניתן לראות בסרטון, שלא בא בכוונות
- 12 אלימות, לא עשה תנועות מאיימות, לא בעט ולא סטר, אלא דחף את עובד הפיצוציה לפינה על
- 13 מנת להשתלט עליו. אמר, שמעבר להיותו איש חוק הוא גם בן אדם, ולמרות שהוא אדם חזק, בעל
- 14 שליטה עצמית מוכרת, שאינו נוהג להשתמש באלימות, יש לו פחדים פנימיים.
- 15 עוד הוסיף, שהוא מבין בערכים ובהתנהגות שאינה הולמת, ואף עוסק בכך בעת שהוא מחנך בני
- 16 נוער, במסגרת הסדנאות של האגף החברתי במשרד הביטחון.
- 17 לסיכום אמר שהוא איש מדים, חיובי לחברה, המבין שמגיע לו עונש. הוא שב ואמר שהוא מודה
- 18 ומתנצל.
- 19
- 20
- 21 ככלל, מתייחס ביה"ד בחומרה לעבירות שימוש בכוח שלא כדין, ושותפים אנו לעמדת התביעה, כי
- 22 עבירה זו הינה מהעבירות החמורות שבעבירות המשמעת. עם זאת כל מקרה ייבחן על פי
- 23 נסיבותיו. נראה, כי בנסיבותיו של המקרה שבפנינו יש ליתן משקל מכריע לנימוקים לקולת
- 24 העונש.
- 25
- 26 לא בכל יום מזדמן לבית הדין לראות בפניו שוטר כה חריג לחיוב, כנאשם. מהמסמכים הצבאיים
- 27 שהוגשו לנו עולה, כי הנאשם שירת בצה"ל, השתחרר בדרגת סרן, והועלה לדרגת רס"ן במילואים.
- 28 הוא זכה להערכה רבה והוכר כקצין מצטיין, הן ע"י מפקדיו והן ע"י עמיתיו. מהמסמכים
- 29 המשטרתיים עולה, כי מתחילת שירותו זכה להערכת מפקדיו וציוניו בהערכות התקופתיות
- 30 השתפרו מטוב מאד למעולה, יותר טוב מאחרים בקבוצה. עוד עולה מהם, כי הישגיו בקורסים
- 31 השונים היו מעולים, וכי מפקדיו הפצירו בו לצאת לקצונה נוכח נתוניו המרשימים, אך מסיבות
- 32 כלכליות סירב לכך הנאשם.
- 33 ממסמכים אלה, מטיעוני הצדדים, מדברי עד האופי ומדברי הנאשם עצמו, עולה תמונה של מי
- 34 שהקדיש את חייו לשירות הביטחון, בצבא ובמשטרה. הוא עושה זאת, מאז היה בן 18, על הצד
- 35 הטוב ביותר, חרף נסיבות לא קלות ובהן ריחוק מהמשפחה ומצב כלכלי לא קל. בגינו של מצב זה,
- 36 אף אושר לו לעבוד בהעברת סדנאות לנוער המכשירות אותו לשירות צבאי.
- 37

|    |                                                                                    |
|----|------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | נוסיף, כי צפינו בסרטון שהנציח את מעשי הנאשם, כמפורט בכתב האישום המתוקן בו הודה,    |
| 2  | והתרשמנו, כי השימוש בכוח בו נקט הנאשם לא היה מופרז. נדגיש, שהנאשם פעל במקום מתוקף  |
| 3  | תפקידו כדין בניסיון לאכוף את הוראות חוק המאבק בתופעת השכרות וכי אף מדברי התובעת    |
| 4  | עלה שעובד הפיצוצייה ניסה להכשילו במילוי תפקידו זה. הסבריו של הנאשם למצב שהביאו     |
| 5  | להשתמש בכוח, אכן עולים בקנה אחד עם הנראה בסרטון. בנסיבות אלה, נראה כי מדובר בעבירה |
| 6  | שהינה ברובד הקל של עבירות השימוש בכוח.                                             |
| 7  |                                                                                    |
| 8  | התרשמנו, כי מבחינת הנאשם מדובר בכשל חד פעמי.                                       |
| 9  |                                                                                    |
| 10 | בהודאתו המלאה של הנאשם עוד בעת חקירתו, בלקיחת האחראיות ובהבעת החרטה,               |
| 11 | שלהתרשמותנו הינה כנה ביותר, יש כדי לבטא היטב את האמרה "מודה ועוזב ירוחם".          |
| 12 |                                                                                    |
| 13 | אשר על כן, החלטנו להתייחס למקרה זה כחריג, אשר אינו מלמד על הכלל, ולהסתפק בהשתת     |
| 14 | עונש נזיפה.                                                                        |
| 15 |                                                                                    |
| 16 | ניתן והודע בנוכחות הצדדים, היום כ"ח בטבת, תשע"ב, 23 בינואר, 2012.                  |
| 17 |                                                                                    |
| 18 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                       |
| 19 |                                                                                    |
| 20 |                                                                                    |
| 21 |                                                                                    |
| 22 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                           |
| 23 | נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה עו"ד הרצל אברהם                          |
| 24 |                                                                                    |
| 25 |                                                                                    |
| 26 |                                                                                    |
| 27 |                                                                                    |
| 28 |                                                                                    |
| 29 |                                                                                    |
| 30 |                                                                                    |
| 31 |                                                                                    |
| 32 |                                                                                    |
| 33 |                                                                                    |
| 34 |                                                                                    |
| 35 |                                                                                    |
| 36 |                                                                                    |
| 37 |                                                                                    |
| 38 |                                                                                    |

בתיק מס' 61/11

בבית הדין למשמעת

גזר - דין

הנאשם, מפקד נקודת משטרה, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של שימוש בכוח שלא כדין, עבירה על סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 ובעבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה על סעיף 3 לתוספת לחוק הנ"ל.

כפי העולה מעובדות כתב האישום, על רקע ויכוח שהתגלע בין חברו של הנאשם בשם עדן (להלן: עדן) לבין המתלונן, קבעו עדן והמתלונן ביום 25.07.09 להיפגש בתחנת דלק ברחובות (להלן: תחנת הדלק). באותו יום התקשר עדן אל הנאשם, אשר שהה אותה עת בביתו ולא היה במשמרת, וסיפר לו אודות המפגש הצפוי. בשעה 03.40 לערך הגיעו לתחנת הדלק המתלונן כשהוא מלווה בחבר, עדן והנאשם.

באותו מעמד, כשהבחין הנאשם שהמתלונן אוחז בידו בחפץ חד, ניגש אליו, כבל אותו באזיקים, לקח אותו לתחנת המשטרה והכניסו לחדר בו שהו אותה שעה עצורים אחרים, כל זאת בעודו אזוק בידיו. סמוך לכניסתם לחדר דחף הנאשם את המתלונן על הכיסא, התיישב מולו ומילא דו"חות פעולה. בתוך כך קנטר המתלונן את הנאשם, והנאשם בתגובה הפילו ארצה וסטר לו מספר פעמים בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן המטומה באזור הלסת ורגישות קלה מעל הצלעות בצד שמאל.

בגין המתואר לעיל ייחסה התביעה לנאשם עבירות של שימוש בכוח שלא כדין והתנהגות שאינה הולמת שוטר.

בפתח הדיון הודיענו התובע, כי כתב האישום אשר הוגש לביה"ד הינו פרי הסדר אשר נכרת בין הנאשם למח"ש, לפיו יועבר עניינו של הנאשם למישור המשמעתי והנאשם יודה בעובדות כתב האישום. כן הוסכם, כי הנאשם יפצה את המתלונן בסך 10,000 ₪, וכי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

בטיעוני התובע לעונש עמד על החומרה הנודעת לעבירת השימוש בכוח, בהדגישו כי השימוש בכוח במקרה זה נעשה כלפי אדם אזוק, והותיר חבלות על גופו של המתלונן כמתואר בכתב האישום.

לדברי התובע, סמכות השימוש בכוח נמסרה בידי השוטרים עפ"י חוק, על כן חייבים השוטרים להקפיד ולעשות בה שימוש אך ורק לצורך מילוי תפקיד.

עוד טען התובע, כי כישלונם של הנאשם הינו גם בכך שהעניק טיפול משטרתי לחבר. הנאשם הגיע למקום האירוע כמעורב וטיפל בעניין בו הייתה לו נגיעה אישית. בכך יצר מצב המקים חשש של ממש להתנהגות שיש בה משוא פנים. משנודע לנאשם על הוויכוח ועל המפגש המתוכנן היה עליו לנהוג אחרת, ומשלא עשה כן עבר עבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר.

- 1 באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציין התובע, כי הנאשם משרת בחיל מאז שנת 2003, כל
- 2 תפקידיו היו תפקידים ייעודיים. הנאשם מושעה מאז אפריל 2011 בעטיו של האירוע נשוא תיק
- 3 זה.
- 4 התובע הגיש לביה"ד פלטי הערכות תקופתיות לשנים 2005-2009 בהן הוערך הנאשם בציונים שבין
- 5 טוב 3 לטוב מאד 2.
- 6 ציין שעברו המשמעותי כולל שתי הערות מהשנים 2006 ו-2010. כמו כן לחובתו הרשעה בדן יחיד
- 7 משנת 2004 בגין עבירת החזקת כלי ירייה שלא בסמכות, שעניינה הפקרת מחסנית.
- 8 באשר לענישה לה עותרת התביעה ציין, כי המדיניות העונשית הרגילה בביה"ד בעבירות של
- 9 שימוש בכוח היא נזיפה חמורה וקנס כספי ובמקום בו נגרמו חבלות, גם פיצוי כספי למתלונן. נוכח
- 10 העובדה שפיצוי כספי כבר שולם על ידי הנאשם, מבקשת התביעה להשית על הנאשם עונש של
- 11 נזיפה חמורה וקנס כספי שיהלום את נסיבות המקרה.
- 12
- 13 בפתח טיעוניו לעונש אמר הסנגור, כי ההסדר עליו הסכימו הצדדים הוא סוג של פשרה, ואלמלא
- 14 היו הצדדים מגיעים לידי הבנה היו נכנסים להתדיינות מאד מורכבת וממושכת. כתב האישום
- 15 שהוגש לביה"ד הנו תוצאה שיורית, של הרע במיעוטו.
- 16 לנוכח מה שעבר על הנאשם עד כה, בהטלת עונש חמור עליו יהא משום חוסר צדק מוחלט.
- 17 הסנגור הביא לידיעתנו, כי כנגד המתלונן הוגש כתב אישום בבימ"ש אזרחי בגין האירוע הנוגע
- 18 לתיק שלפנינו, המתלונן הודה בעובדות כתב האישום, בכך שהחזיק שבר בקבוק באמצעותו איים
- 19 על חברו של הנאשם.
- 20 (העתק מכתב האישום ומפרוטוקול הדיון בו הודה המתלונן הוגש לעיון ביה"ד).
- 21 בהתייחס לאירוע בו היה מעורב הנאשם, אמר הסנגור, כי פניית החבר אל הנאשם נעשתה על רקע
- 22 מצוקתו של החבר. בהגיע הנאשם למקום המפגש, המצוי באזור הבילויים ברחובות, ועוד בטרם
- 23 פגש במתלונן, הוא פנה אל מפקד כוח המשטרה שהיה מוצב במקום ועדכן אותו לגבי המקרה. כפי
- 24 העולה מהמזכר שכתב קצין המשטרה נערכה במקום פעולה משטרתית מסודרת כלפי המתלונן.
- 25 למעט ההתגייסות של הנאשם לטובת חברו, כל הפעילות המשטרתית שנעשתה בשטח, נעשתה
- 26 בדיוק כפי שהיה נכון לעשותה. הפעולה כולה בוצעה בהתאם לנהלים ולא על ידי הנאשם.
- 27 באשר למה שקרה בתחנת המשטרה, אמר ב"כ הנאשם, כי מדובר היה בפרובוקציה קשה מצד
- 28 המתלונן. לדבריו, שגיאתו של הנאשם הייתה בכך שלא סיפר בחקירתו במח"ש על אותה
- 29 פרובוקציה. באותו מעמד הנאשם נלחץ, הדף את כל המיוחס לו, רק בשלב מאוחר יותר ניתנו
- 30 ההסברים והוכחו הדברים.
- 31 הסנגור הודה בכך, שהנאשם כשל בהתנהגותו, שכאיש משטרה, בעל מעורבות אישית בעניין,
- 32 בהתנדבותו וציאתו לזירה יש אכן משהוא בעייתי ולא נכון מבחינה ציבורית. מאידך גיסא אמר,
- 33 שישנה פסיקה האומרת, ששוטר מצוי בתפקיד 24 שעות ביממה ונושא במחויבות גם על פי הקוד
- 34 האתי וגם על פי הקוד התפעולי. שוטר לא בוחר מתי להיות שוטר.
- 35 עוד ציין הסנגור, כי הנאשם מושעה למעלה מ-10 חודשים, שזה כשלעצמו עונש כבד. לדעתו, לו
- 36 עובדות כתב האישום דהיום היו עומדות לנגד עיני הגורמים שהחליטו להשעותו, הם לבטח לא היו
- 37 מחליטים על נקיטה בצעד מנהלי זה.
- 38



- 1 בהתייחס לטיב שירותו של הנאשם, אמר הסנגור, כי מדובר בקצין מאד איכותי, אשר מאז גיוסו
- 2 שירת בשטח בתפקידי חיכוך גבוהים עם הציבור, על כן אין בהערות המשמעותיות שקיבל כדי
- 3 ללמד על עבר משמעותי משמעותי.
- 4 לתמיכת דבריו הציג את גיליונות הערכותיו התקופתיות ואסופת מכתבי הערכה שצבר הנאשם
- 5 במהלך שירותו.
- 6 באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציין, כי הינו גרוש ואב לילדה, בשל השעייתו מקבל רק
- 7 מחצית ממשכורתו. כחלק מן ההסדר שילם פיצוי בסך 10,000 ₪.
- 8 עוד אמר, כי מן הראוי שתישמר סימטריה כלשהיא בין העונש שייגזר על הנאשם לבין העונש
- 9 שנגזר על המתלונן, בצינו, כי המתלונן נדון לפני משורת הדין לעונש של 140 שעות של"צ.
- 10 בנוסף, הפנה אותנו הסנגור למידת הענישה שנגזרה בשני פסקי דין אשר ניתנו בביד"ס, האחד
- 11 120/07 והשני 108/07 בהם, לטענתו, מדובר היה באירועים חמורים בהרבה מעניינו.
- 12
- 13 על יסוד כל האמור ביקש כי נסתפק בעונש של נזיפה.
- 14
- 15 מפי הנאשם שמענו, כי המקרה נשוא המשפט גרם לו עוגמת נפש, סבל והוצאות כספיות נכבדות.
- 16 לדבריו, הטעות היחידה שלו הייתה בכך, שבהאשמות שהוטחו בו בחקירותיו במח"ש לא סיפר על
- 17 כל הפרובוקציות המילוליות והפיסיות של המתלונן, והתנער מכל אשמה. לאחר שהסביר את פשר
- 18 מעשיו במח"ש בוטל התיק הפלילי והועבר לביד"ס.
- 19 עוד אמר הנאשם, כי הוא גרוש ואב לילדה בת 5, שילם פיצויים גבוהים למתלונן. לדבריו, הפיק
- 20 לקחים מהמקרה. היום לו היה נקלע למצב דומה, היה עוזר אך לא לוקח חלק באירוע, אלא רק
- 21 מלווה את החבר ודואג שיקבל טיפול מהיר ונכון. עוד אמר, כי למעשה הציל את חיי חברו, ואינו
- 22 יודע מה היה קורה אלמלא התלווה אליו.
- 23
- 24 ככלל, מתייחס ביה"ד בחומרה רבה לכל מקרה של שימוש בכוח שלא כדין וניצול מעמד, ובמקרה
- 25 זה לא כל שכן, נוכח נסיבותיו המחמירות.
- 26 חמורה בעינינו העובדה, שהנאשם בחר להשתמש בכוח בנסיבות בהן לא התעורר כל צורך לכך.
- 27 אמנם קדמה להפעלת הכוח התגרות מצדו של המתלונן, אך אין ספק כי זו לא הצדיקה תגובה
- 28 אלימה, שכן מדובר היה בעצור היושב בכיסאו במתקן משטרתי כשהוא כבול בידיו.
- 29 מצופה מכל שוטר לעשות שימוש מושכל בסמכויות המוקנות לו על פי חוק, לפעול תוך שיקול דעת
- 30 ולא לחרוג ממסגרת הסמכויות הנ"ל. כן מצופה משוטר, שינהג באחריות ובריסון עצמי דווקא
- 31 במקום בו מופעלת כלפיו התנהגות קנטרנית ומתריסה.
- 32 במקרה דנן, כשל הנאשם בכך שלא מילא אחר ציפיות אלה, לא הצליח לגלות איפוק, איבד
- 33 עשתונותיו ופעל באופן לא מקצועי.
- 34 חומרה אנו מוצאים גם בהתנהגותו הפסולה של הנאשם, אשר חרף הידיעה כי עלול הוא להיקלע
- 35 למצב בו יידרש לטפל באירוע פלילי בו מעורב חברו, ועל אף שלא היה במשמרת, התלווה אל עדן
- 36 למקום שבו קבעו המתלונן ועדן להיפגש.
- 37 הנאשם כשל, אפוא, גם בכך שלא הדיר את עצמו מלטפל בסכסוך שאחד המעורבים בו הוא חברו.
- 38

|                                                                                                                                                           |    |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| למותר לציין, כי בהתנהגות הנאשם, הן זו הנוגעת לשימוש בכוח והן זו הנוגעת להתערבות באירוע, כאמור, יש משום פגיעה של ממש בתדמית המשטרה ובאמון שהציבור רוחש לה. | 1  |
|                                                                                                                                                           | 2  |
|                                                                                                                                                           | 3  |
| גם עברו המשמעותי של הנאשם, הכולל שתי הערות מפקד מהשנים 2010 ו-2006 והעמדה לדין בפני דן יחיד משנת 2004 נזקף לחובתו.                                        | 4  |
|                                                                                                                                                           | 5  |
|                                                                                                                                                           | 6  |
| בצד החומרה שפורטה לעיל, התחשבנו לקולא בהודאתו של הנאשם, אשר חסכה זמן שיפוטי ובכך שנטל אחריות על מעשיו, אף שהדבר קרה רק בשלב מתקדם של ההליכים.             | 7  |
| כן מצאנו להתחשב בטיב שירותו החיובי, כעולה מהמסמכים שהוצגו בפנינו.                                                                                         | 8  |
| לקחנו אף בחשבון את שיעור הפיצוי הגבוה, בו פיצה הנאשם את המתלונן, אשר ללא ספק מהווה נטל כספי כבד במיוחד, נוכח נסיבותיו המשפחתיות והכלכליות.                | 9  |
|                                                                                                                                                           | 10 |
|                                                                                                                                                           | 11 |
|                                                                                                                                                           | 12 |
| לאור כל המפורט לעיל, בשים לב למכלול השיקולים לחומרה ולקולא, החלטנו להשית על הנאשם את העונשים הבאים :                                                      | 13 |
|                                                                                                                                                           | 14 |
|                                                                                                                                                           | 15 |
| - נזיפה חמורה.                                                                                                                                            | 16 |
| - קנס בסך 2000 ₪ אשר ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים.                                                                                                     | 17 |
|                                                                                                                                                           | 18 |
|                                                                                                                                                           | 19 |
|                                                                                                                                                           | 20 |
| ניתן והודע היום, 26/1/12, בנוכחות הצדדים.                                                                                                                 | 21 |
|                                                                                                                                                           | 22 |
|                                                                                                                                                           | 23 |
| זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                                                                                              | 24 |
|                                                                                                                                                           | 25 |
|                                                                                                                                                           | 26 |
|                                                                                                                                                           | 27 |
|                                                                                                                                                           | 28 |
|                                                                                                                                                           | 29 |
|                                                                                                                                                           | 30 |
| שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                                                                                                  | 31 |
| נצ"ם רחל אדלסברג נצ"ם דורית יניב עו"ד עודד ג'יניאו                                                                                                        | 32 |
|                                                                                                                                                           | 33 |
|                                                                                                                                                           | 34 |
|                                                                                                                                                           | 35 |
|                                                                                                                                                           | 36 |
|                                                                                                                                                           | 37 |
|                                                                                                                                                           | 38 |

גזר דין

- 1 הנאשם, שוטר חובה, לוחם בימ"ס, הורשע על בסיס הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירת
- 2 הפעלת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד לפקודות משטרת ישראל, עבירה לפי
- 3 סעיף 13 לתוספת לחוק המשטרה התשס"ו - 2006
- 4
- 5 כפי העולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 07.03.11 במהלך אימון יחידתי בו השתתף הנאשם
- 6 ואשר כלל ירי בכלי נשק, הוקפצה היחידה לפעילות מבצעית. בסיום הפעילות, סמוך לשעה 23.00,
- 7 בטרם נכנסה היחידה לבסיסה, ערך מפקד היחידה לאנשי היחידה פריקת נשקים בהתאם לנהלי
- 8 הבסיס. בתום הפריקה קיבלו אנשי היחידה כלים לניקוי נשקים ופנו לפרוזדור שמחוץ למבנים
- 9 והחלו מנקים את הנשקים. בתוך כך, לאחר שניקה הנאשם נשק מסוג M-16 פנה לנקות את אקדח
- 10 היריחו שהיה ברשותו, כאשר לצדו ישב שוטר בשם אבישי. תוך כדי הרכבת האקדח הסיט הנאשם
- 11 את מבטו לפלאפון של אבישי. בשלב מסוים הכניס הנאשם מחסנית לאקדח, דרך אותו שלא
- 12 במקום המיועד לכך ונקר. כתוצאה מהמתואר נפלט כדור.
- 13
- 14 כעדי אופי מטעם הנאשם העידו שניים ממפקדיו. הראשון, מפקדו הישיר, סיפר, כי הנאשם משרת
- 15 תחת פיקודו 7-8 חודשים. לדבריו, בהערכתו התקופתית האחרונה נתן לו ציון מעולה 2, שכן
- 16 מדובר בשוטר משכמו ומעלה, אשר לו יכול היה לשכפל אותו היה שם אותו בכל מקום במג"ב או
- 17 במשטרה בכלל. העד ציין, כי תרומתו של הנאשם ליחידה היא רבה, אם בשגרת העבודה
- 18 היומיומית ואם בפעילות מבצעית. עוד אמר, כי בעשר שנות שירותו במשטרה לא מצא שוטר
- 19 שישווה לנאשם.
- 20 עוד עמד העד על כך שמבחינה חברתית תמיד עוזר הנאשם לחבריו, לוקח על עצמו משימות, מוביל
- 21 מהלכים ביחידה.
- 22 אירוע פליטת הכדור פגע לו בכל מהלך השירות, מנע ממנו לצאת לקורס פיקודי, עובדה אשר פגעה
- 23 גם בו וגם במשטרה. לסיום דבריו ביקש שהפגיעה בנאשם תהא מינימאלית, כי היה רוצה לראותו
- 24 כקצין בארגון.
- 25
- 26 עד האופי השני, מפקד היחידה בה שרת הנאשם, העיד, כי מהר מאד הבין כי הנאשם הינו אדם
- 27 איכותי מאד, בעל פוטנציאל מאד גבוה, מהגבוהים שהיו לו. מיד נתן לו תחומי אחריות, לפקד על
- 28 חוליות בתוך משימות היחידה ואכן מהלך זה התברר כמוצלח ביותר. הנאשם היה שותף להרבה
- 29 מאד מעצרים, תפיסות גנבי רכב ותפיסות מבריחים שניסו לבצע חדירות לארץ. בשל אילוצי כוח
- 30 אדם נדחתה יציאתו לקורס סמלים, עובדה אותה קיבל בהסכמה, בהשאירו את האינטרס שלו
- 31 בצד, לטובת הצלחתה של היחידה.
- 32 עוד סיפר העד, כי הנאשם הפך להיות דמות מפתח ביחידה, הוא כמפקד נעזר בו בכל תחום. באשר
- 33 לתכונותיו אמר העד כי הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה במיוחד, אמין, משקיע, תמיד רוצה לדעת
- 34 יותר, לתרום. גם לאחר אירוע פליטת הכדור לא הוריד הילוך, להיפך המוטיבציה שלו עוד עלתה.
- 35

- 1 העד אף ציין, כי בהכשרת קורס סמ"ג, מתוך יותר ממאה לוחמים נמנה הנאשם על שלושת
- 2 הלוחמים אשר קיבלו תעודת הצטיינות.
- 3 מבחינה חברתית, סיפר העד, כי בהערכת העמיתים שביצע ביחידה הנאשם היה בעל ההערכות
- 4 הטובות ביותר, עובדה אשר חיזקה את דעתו על הנאשם.
- 5 העד הוסיף ואמר כי הנאשם הוא הלוחם והשוטר הטוב ביותר שהיה לו במשך שלוש וחצי השנים
- 6 בהן פיקד על היחידה. להערכתו, אלמלא האירוע המצער של פליטת הכדור, היה הנאשם היום כבר
- 7 בתהליך מתקדם מאד של קצונה. בשל תכונותיו הטובות אוהבים אותו בכל מקום הוא גם מצליח
- 8 בכל תחום שהוא עוסק בו, ועל כן לדעתו הנאשם יצליח בעתיד בכל תחום אליו ייפנה.
- 9
- 10 בטיעוני התובעת לעונש, עמדה על חומרת מעשה הנאשם, לא רק בשל התוצאה הסופית של פליטת
- 11 הכדור, אלא בשל כך שפעל בניגוד להנחיות ולכללים.
- 12 לדבריה, הנאשם לא מילא אחר ההוראות וההנחיות המשטריות שהן בחזקת ידיעתו של כל
- 13 שוטר, לא כל שכן של שוטר הנחשב בעיני מפקדיו כשוטר מצטיין. נסיבה נוספת לחומרה רואה
- 14 התביעה בחוסר תשומת הלב שלו, כאשר בשלב בו הרכיב את הנשק פלט כדור, כשחברו יושב
- 15 לצדו. למעשה, באותם רגעים עמד המזל לצדו של הנאשם שכן רק בנס לא פגע הכדור במי מהם.
- 16 לדברי התובעת, התנהגותו הרשלנית של הנאשם מלמדת על כשל בהבנה שלו לגבי הצורך במילוי
- 17 ההנחיות והכללים בצורה דווקנית, ככל שהדבר נוגע לטיפול בנשקים.
- 18 עוד ציינה התובעת את עמדת ביה"ד ביחס לעבירת ההחזקה ושימוש בכלי נשק שלא במידת
- 19 הזהירות הנדרשת, אשר מתייחס לכך בחומרה.
- 20 באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציינה התובעת, כי לנאשם אין עבר משמעותי.
- 21 לסיכום דבריה אמרה התובעת, כי לאור העובדה שמדובר בשוטר חובה, ולנוכח הנסיבות שפרטה
- 22 העונש הראוי במקרה זה הוא נזיפה חמורה וריתוק למקום השירות לתקופה ממושכת.
- 23
- 24 את טיעוניה לעונש פתחה ב"כ הנאשם בצינה, שאינם חולקים על חומרת העבירה בה הורשע
- 25 הנאשם, ועל כך שמדובר באירוע מצער אשר פוטנציאל הסיכון שבו הוא ידוע.
- 26 יחד עם זאת, לאחר שביה"ד שמע את עדי האופי, ניתן להיווכח כי מדובר בכשל חד פעמי אשר
- 27 אינו מאפיין כלל ועיקר את התנהלותו הכוללת של הנאשם.
- 28 מדובר בנאשם יליד 1990, אשר התנדב לשורות מג"ב, התגייס באוגוסט 2009, עתיד להשתחרר
- 29 מהשירות באוגוסט 2012. הוא אחד משלושה ילדים במשפחתו, אביו מלווה אותו בכל התהליך.
- 30 לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם הוא אדם צעיר, בראשית חייו הבוגרים, שוטר יוצא דופן באיכויותיו,
- 31 מצטיין בכל פרמטר אפשרי, מתנדב, משקיע, לויאלי למפקדיו, אהוד על חבריו, תורם להשגת יעדי
- 32 יחידתו. עצם ההליך בפני ביה"ד מהווה פגיעה עבירו, בעטיו של האירוע נעצר כל מסלול קידומו,
- 33 לא יצא לקורס מ"כים וממילא גם לא לקורס קצינים, כפי שצפו לו מפקדיו.
- 34 לעונש שייגזר עליו יכולה להיות השפעה מכרעת היה ויבקש להתגייס לשירות קבע.
- 35 לתמיכת דבריה באשר להצטיינותו של הנאשם הגישה ב"כ הנאשם אסופת מסמכים. תעודת
- 36 הצטיינות גדודי בטירונות, תעודת הצטיינות באימון הקמה סמ"ג, חו"ד קמב"ץ מג"ב ודף ראיון
- 37 שערך לו הממ"ר בו התייחס גם לאירוע וגם לטיב שירותו המצטיין של הנאשם.
- 38 בהתייחס לעדויותיהם של עדי האופי הדגישה הסנגורית את דברי מפקדו בזמן האירוע שאמר,
- 39 שתפקודו של הנאשם לא רק שלא ירד בעקבות האירוע אלא אף עלה.

- 1 באשר למידת העונש, אמרה הסנגורית, כי היא מבקשת את התחשבות ביה"ד גם בכך שבדרך כלל
- 2 אירועים כגון האירוע דנן נשפטים ביחידה ולא בביד"ם, לכן העמדתו לדין בביה"ד היא כשלעצמה
- 3 החמרה בהתייחסות אל הנאשם. לכן, בגזירת העונש ביקשה להקל עם הנאשם ולהסתפק בנזיפה
- 4 ובריתוק שלא יעלה על 14 יום.
- 5 הפנתה למספר פסקי דין אשר נפסקו בביד"ם - 103/10 109/10 32/10.
- 6
- 7 בדברי הנאשם בפני אמר, כי התנדב מרצונו למג"ב, מה שהיה חשוב לו היה להעביר את השירות
- 8 שלו בצורה הטובה ביותר. לגישתו, המדינה הגנה עליו בזמן שהיה קטן, וכעת משבגר, הוא מבקש
- 9 להגן על הדור הבא.
- 10 פליטת הכדור אינה תוצאה של מעשה מכוון, או מעשה משחק. תמיד פחד שמא יקרה לו משהו
- 11 כזה, אינו יודע כיצד זה קרה. לאחר המקרה דואג שבעתיים שזה לא יקרה בשנית, לא על ידו וגם
- 12 לא על ידי חבריו.
- 13
- 14
- 15 ידוע הדבר, כי ביה"ד למשמעת מתייחס בחומרה רבה לכל מקרה של שימוש או הפעלה של כלי
- 16 ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת, ומקבלת אני את דברי ב"כ התביעה, שנשק הוא כלי מסוכן
- 17 מעצם טבעו, והפעלתו מחייבת הקפדה יתירה, קלה כבחמורה, בביצוע הנהלים וההוראות בנושא
- 18 זה. למעשה הנאשם אף היבט חומרה מיוחד, מעצם כך, שבעת ביצוע ניקוי כלי הנשק ובדיקתם
- 19 ישב לצדו חבר ליחידה, מצב אשר חייב נקיטת מישנה זהירות בכל הקשור לטיפול בכלי הנשק. אין
- 20 ספק כי במקרה זה התרשל הנאשם התרשלות של ממש בהפרו את ההוראות והנהלים, הפרה אשר
- 21 עלולה הייתה להסתיים בקיפוח חיי אדם.
- 22 מעשיו של הנאשם כפי שתוארו בכתב האישום, אפוא, אינם קלי ערך ומצאתי להתייחס אליהם
- 23 בחומרה.
- 24
- 25 יחד עם זאת, כפי שנקבע בפסיקה, לעולם יידרש ביהמ"ש לאזן בין חומרת העבירה המיוחסת
- 26 לנאשם לבין נתוניו האישיים. נראה, כי בנסיבותיו של המקרה דנן מן הראוי כי לנימוקים לקולת
- 27 העונש יינתן משקל של ממש.
- 28
- 29 הנאשם, שוטר חובה, רק שנתיים וחצי בשירות, אך הצליח בתקופה לא ארוכה זו לזכות
- 30 בהערכתם יוצאת הדופן לחיוב של מפקדיו. ניכר היה כי הללו, אשר העידו בפני כעדי אופי, עשו כל
- 31 מאמץ כדי להעביר את המסר שמדובר בשוטר יחיד במינו, הן מבחינת טיב שירותו המעולה והן
- 32 מבחינת תכונותיו האישיות הייחודיות. התרשמתי מכנות דבריהם של עדים אלה.
- 33 גם מהמסמכים והתעודות אשר הוצגו בפני ניתן היה ללמוד כי מדובר בשוטר מצוין. התרשמתי
- 34 במיוחד מהדברים שכתב אודותיו מפקד מג"ב דרום בראיון שהתקיים מספר חודשים לאחר אירוע
- 35 פליטת הכדור, בו תיאר את הנאשם כלוחם חיובי, בעל מוסר עבודה גבוה, ללא בעיות משמעת,
- 36 איכותי, עם אופק קידום ופוטנציאל בחיל כלוחם וכמפקד. המסקנה המתבקשת בנסיבות אלה
- 37 היא, כי אין דרכו של הנאשם להפר הוראות ונהלים ואין מדובר אלא בכשל חד פעמי.

|    |                                                                                     |
|----|-------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | נתתי גם דעתי לעובדה עליה חזרו בפני עדי האופי, שלאירוע פליטת הכדור לא הייתה כל השפעה |
| 2  | לשלילה על המשך תפקודו של הנאשם ועל מידת המוטיבציה שגילה. להיפך, לדבריהם זו הלכה     |
| 3  | והתחזקה.                                                                            |
| 4  | אוסף, כי מצאתי להתחשב בהודאתו של הנאשם, בהבעת החרטה שהביע, שלהתרשמותי הייתה         |
| 5  | כנה ולכך שמסלול קידומו בשירות נקטע עקב המקרה.                                       |
| 6  |                                                                                     |
| 7  | לסיום, בבואי לשקול את משקלו היחסי של כל אחד מהנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, כאשר    |
| 8  | מחד גיסא עומדת לנגד עיני החשיבות שבהעברת מסר מרתיע במקרים של התרשלות בטיפול בכלי    |
| 9  | נשק, ומאידך גיסא לא ניתן להתעלם מנתוניו האישיים יוצאי הדופן של הנאשם, החלטתי        |
| 10 | להשית על הנאשם את העונשים הבאים :                                                   |
| 11 |                                                                                     |
| 12 | נזיפה חמורה                                                                         |
| 13 |                                                                                     |
| 14 | 14 ימי ריתוק למקום השירות.                                                          |
| 15 |                                                                                     |
| 16 |                                                                                     |
| 17 | ניתן והודע היום, ו' בטבת תשע"ב, 30.1.12, במעמד הצדדים.                              |
| 18 |                                                                                     |
| 19 |                                                                                     |
| 20 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                        |
| 21 |                                                                                     |
| 22 |                                                                                     |
| 23 |                                                                                     |
| 24 |                                                                                     |
| 25 |                                                                                     |
| 26 | שופטת                                                                               |
| 27 | נצ"מ דורית יניב                                                                     |
| 28 |                                                                                     |
| 29 |                                                                                     |
| 30 |                                                                                     |
| 31 |                                                                                     |
| 32 |                                                                                     |
| 33 |                                                                                     |
| 34 |                                                                                     |
| 35 |                                                                                     |
| 36 |                                                                                     |
| 37 |                                                                                     |
| 38 |                                                                                     |
| 39 |                                                                                     |

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות שלושת האישומים שבכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירות על סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006, בעבירת התחזות לבעל דרגה אחרת, עבירה על סעיף 10 לתוספת, ובעבירת ניצול מעמד של שוטר שלא לצורך מילוי תפקיד, עבירה על סעיף 18 לתוספת.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בין הנאשמת, שוטר בדרגת סמ"ר, ששירתה כמפקדת בסיס מתנדבים במג"ב, לבין אדם בשם שמעון המוכר כעברייני, נרקמו יחסים רומנטיים. השניים לא היו נשואים זה לזו, אלא לבני זוג אחרים.

כמתואר באישום הראשון, בתאריך 7.11.10 שלפה הנאשמת, אשר לא הייתה בעלת גישה למסוף המשטרה, באמצעות שוטר אחר, נתונים שונים מהמסוף, בעניינו של שמעון. השוטר האחר אמר לה ששמעון הוא "נצנץ", מונח שמשמעותו היא שמדובר באדם לא כשר. הנאשמת סיפרה זאת לשמעון. בכך שהוציאה מהמסוף המשטרה, באמצעות אחר, נתונים שלא לצרכי עבודה ובכך שהעבירה את הפרטים שנמסרו לה לאדם אחר שלא לצרכי עבודה, יוחסה לנאשמת עבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר.

על פי עובדות האישום השני, ביום 13.12.10 עיכב שוטר בשם אילן את שמעון לבדיקת הזדהות. שמעון, שלא נשא עמו מסמכים מזהים, התחמק מלהזדהות וטען, בין השאר, כי הוא עובד בשירות המדינה בחו"ל, שהוא נשוי לשוטר מוכרת שדרגתה סנ"ץ, העומדת בפני קידום לדרגת נצ"ם ושהרכב בו הוא נוהג הינו משטרה. אילן התקשר לנאשמת על פי מספר הטלפון שקיבל משמעון, ובמהלך השיחה אישרה הנאשמת בפני אילן את דברי שמעון ומסרה לו שהיא מפקדת בסיס במג"ב. לשאלותיו השיבה שהיא סנ"צית, שכולם מכירים אותה, שהיא נשואה לשמעון מזה שלושה חודשים וכי נישאו בקפריסין, ושהרכב בו נוהג שמעון הוא משטרה ורשום על שמה בליסינג.

בהמשך היום התקשרה הנאשמת לאילן 3 פעמים, שאלה אותו אם שמעון "יצא נקי" מהמפגש, מה קרה במפגש, היכן עצר אותו, אם הוא בסדר, ואם הייתה מישהי ברכב. בכל פעם אמרה לאילן "הכל בסדר, אין לך מה לדאוג", ובאחת השיחות הזמינה את אילן לשתות קפה בביתה על מנת לדבר עמו בעניינו של שמעון.

בכך שמסרה לאילן תשובות כוזבות, בכך שהתקשרה אליו על מנת לברר פרטים על שמעון והזמינה אותו לביתה לאותה מטהר, יוחסה לנאשמת עבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר. בכך שהזדהתה בפניו כבעלת דרגת סנ"ץ, יוחסה לה עבירת התחזות לבעל דרגה אחרת.

מעובדות האישום השלישי עולה, כי בתאריך שאינו ידוע, לאחר שנודע לנאשמת ששוטר בשם דוד, שהוא רכז מודיעין, הזמין את שמעון למשטרה, התקשרה הנאשמת לדוד ושאלה אותו מה הסיבה להזמנתו של שמעון.

- 1 בתאריך 18.1.11 בשעה 00:30, התקשרה הנאשמת לדוד מטלפון שמספרו חסום, הציגה עצמה
- 2 כמפקדת בסיס במג"ב, שאלה אותו מדוע נעשה חיפוש בביתו של שמעון, מה הייתה הסיבה לכך.
- 3 דוד נזף בה על שאלותיה, אמר לה שאסור לה לעשות דברים כאלה וביקש שלא תתקשר אליו
- 4 בעניינים האלו. הנאשמת השיבה לדוד שלמחרת תבוא אליו. לאחר שיחתה עם דוד התקשרה
- 5 הנאשמת לשמעון ואמרה לו שהיא "טיפלה לו בעניין". בכך שיצרה קשר עם רכז המודיעין על מנת
- 6 לברר פרטים בעניין זימונו של שמעון למשטרה ובעניין החיפוש שבוצע בביתו, עברה הנאשמת
- 7 עבירת ניצול מעמד של שוטר שלא לצורך מילוי תפקיד.
- 8
- 9 בפתח הדיון הודיעה התובעת, כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמת תודה בכל עובדות
- 10 כתב האישום המתוקן, והצדדים יעתרו במשותף לעונש של נזיפה חמורה. התביעה תעתור לעונש
- 11 נוסף של הורדה בדרגה לצמיתות, ואילו ההגנה תעתור שלא להטילו.
- 12
- 13 בטיעוניה לעונש עמדה התובעת בהרחבה על חומרת מעשי הנאשמת. לטעמה, כל אחד מהם חמור
- 14 בפני עצמו, קל וחומר חומרתם המצטברת. אמרה, כי המדובר באחד התיקים החמורים שהגיעו
- 15 לפתחו של בית הדין. הנימוק היחידי לקולת העונש הוא בכך שהנאשמת הודתה וחסכה זמן
- 16 שיפוטי.
- 17 בכל הנוגע לשליפת נתונים מהמסוף המשטרתי אמרה, שהנאשמת הפרה את האמון שניתן בה
- 18 ופגעה בתדמית המשטרה. היא הפנתה לדברי בית הדין בתיק ביד"ם 71/11, בו נאמר, כי "שליפת
- 19 מידע שלא במסגרת מילוי תפקיד, היא נושא המידע אשר יהא, הינו מעשה פסול עמו אין
- 20 להשלים". הוסיפה, כי יש לדחות את ההסבר, לפיו בדיקת נתוניו של שמעון נעשתה כדי לשרת את
- 21 הארגון, על מנת שהנאשמת תדע מראש עם מי היא מתרועעת.
- 22 חמור יותר בעיני התביעה הוא האישום השני, שכן במועד ביצוע העבירות המנויות בו, ידעה כבר
- 23 הנאשמת שבן זוגה הינו אדם "לא כשר", ובמקום לנתק קשריה עמו, עשתה ביודעין פעולות כדי
- 24 לחפות עליו, להשפיע על שוטר ולהכשילו, בכך שמסרה לשוטר תשובות כוזבות והתחזתה בפניו
- 25 כקצינה בכירה. בנוסף לכך, גם התקשרה אל השוטר שלוש פעמים נוספות, כדי לברר פרטים
- 26 אודות שמעון. מעשים אלה, מבחינת חומרתם, מצויים ברף העליון של עבירת ההתנהגות שאינה
- 27 הולמת שוטר.
- 28 אם לא די בכך, המשיכה הנאשמת בדרכה הקלוקלת, כמתואר באישום השלישי. היא התערבה
- 29 בעבודת רכז המודיעין, בררה מדוע הזמין את שמעון ומדוע בוצע חיפוש בביתו ואף עדכנה את
- 30 שמעון בכך שטיפלה בעניינו.
- 31 לדעת התביעה, אין בטענה שהנאשמת נשבתה בקסמיו של שמעון והתאהבה בו, כדי להקלות
- 32 מחומרת מעשיה, המחייבים מיצוי הדין והתייחסות מחמירה של בית הדין. בעניין זה הפנתה
- 33 התובעת לפסקי הדין בתיקי ביד"ם 22/11, 6/11 ו- 57/11, בהם גזר בית הדין עונשי הורדה בדרגה.
- 34
- 35 אשר לנאשמת, היא בשירות משנת 2007. לחובתה שתי הערות מפקד המעידות על תפקודה
- 36 הרשלני. גם הערכותיה התקופתיות אינן טובות במיוחד. הן נעות בין הציון חלש 2 לטוב מאד 1.
- 37 בעקבות החקירה בתיק, הוצאה הנאשמת ביום 15.9.11 לחופשה כפויה. לאור ההחלטה
- 38 שהתקבלה שלא להאריך את שירותה מעבר לחמש שנים, תסתיים החופשה הכפויה ביום 25.2.12,
- 39 עם תום שירותה של הנאשמת בחיל.



- 1
- 2 בכל הנוגע למשמעות השכרית של הורדת הנאשמת בדרגה, הסבירה התובעת, שבירורה עם
- 3 החשבות העלה, כי המקצוע בו משרתת הנאשמת מתוגמל בדרגת שכר רס"ל, גם אם דרגת הכתף
- 4 נמוכה יותר, כך שהורדתה מדרגתה, דרגת סמ"ר, לא תוריד את דרגת שכרה.
- 5 הוסיפה, כי נמסר לה, שזכויותיה הכספיות של הנאשמת בכל הנוגע לפיצויי הפיטורין להם תהיה
- 6 זכאית עם פיטוריה, לא תפגענה.
- 7
- 8 בשים לב לחומרת המעשים, לעובדה שההורדה בדרגה לא תלווה בפגיעה כספית בנאשמת, ולכך
- 9 שהורדה בדרגה שלא לתקופה קצובה תעביר מסר הולם בארגון, ביקשה התובעת כי נטיל על
- 10 הנאשמת עונשי נזיפה חמורה והורדה בדרגה לצמיתות.
- 11
- 12 בטיעוניו לעונש אמר הסנגור, כי חומרת העבירות אותן עברה הנאשמת היא ברף הנמוך, בשל
- 13 נסיבות ביצוען ומכיוון שאין מדובר בטוהר המידות.
- 14 לדבריו, מיד לאחר שנערך לנאשמת שימוע, סברה ההגנה כי על הנאשמת לעזוב את המשטרה, אך
- 15 הם העדיפו שהדבר יעשה על דרך של סיום חוזה ולא התפטרות, על מנת שלא לפגוע בעתידה
- 16 התעסוקתי.
- 17 הוא לא הסכים עם טענת התביעה, כי זכויותיה הכספיות של הנאשמת לא תפגענה ואמר, שעם
- 18 סיום הדיון בבית הדין, יישקל הדבר על ידי המחלקה המתאימה באמ"ש.
- 19 עוד אמר, שלדעתו על המשטרה לאפשר לשוטרים עם תחילתו של קשר, לברר ולבקש בדיקת
- 20 ביטחון שדה בעניינו של בן הזוג.
- 21
- 22 לגבי הנאשמת אמר, שהייתה מפקדת בסיס הפעלה, אחראית על הפעלת מתנדבים בחצי משרה.
- 23 היא נשואה מזה 15 שנים, אם לשני ילדים בגילאי 13, 7. בני הזוג נקלעו לקשיים רבים עקב
- 24 העובדה שבעלה לא עבד, והחל להמר עקב דיכאון שתקף אותו. כדי להגדיל את משכורתה
- 25 כמפרנסת יחידה, עבדה הנאשמת שעות רבות בעבודה בשכר. המצב הכלכלי הביא לקרע בין בני
- 26 הזוג, ובתקופה בה נפרדו לתקופת ניסיון, הכירה את שמעון, בו התאהבה, וממשכורתה הדלה
- 27 הלוותה לו כספים, נתנה לו להשתמש ברכבה ובמכשיר הפלאפון שלה, ועשתה הכל כדי לשמר את
- 28 הקשר.
- 29 בשלב מסוים הבינה שהתנהגותו חשודה, על כן התקשרה למרד"ם והתורן שם בדק עבודה במסוף,
- 30 ואמר לה ששמעון הוא "נצנץ", ללא פירוט מלא. "נצנץ" זה כנראה סלנג המעיד על היותו של
- 31 שמעון בעייתי.
- 32 הנאשמת עשתה חיפוש בגוגל וראתה שיש לשמעון תיקים פליליים. כששאלה את שמעון אמר
- 33 שמדובר רק בתיקי הוצל"פ.
- 34 לדברי הסנגור, מיד כשהגיעה למח"ש, הודתה הנאשמת במיוחס לה, ועדותה מהווה את הבסיס
- 35 לכתב האישום. היא גם יודעת שחרף אהבתה למשטרה, אין לה עוד מקום בה והפרק הזה בחייה
- 36 הסתיים. היא עשתה טעות ועליה לשלם על כך.
- 37 לגבי האישום השני אמר, כי שמעון הוא שהכשיל את אילן, ונגדו לא נפתח תיק. בתחילת השיחה
- 38 עם אילן לא ידעה הנאשמת שהוא שוטר ולכן אישרה את דבריו הכוזבים של שמעון, ו"זרמה"
- 39 בשיחה. הנאשמת מודה בכך שכאשר התברר לה שאילן שוטר, לא הבהירה לו שהתבלבלה וטעתה.

- 1 לגבי ההזדהות כבעלת דרגת סניץ, הבהיר הסנגור, שהיא לא התחזתה באמצעות לבוש או תעודה
- 2 ולא הייתה לה כוונה להרוויח מהתחזותה. לכן אין מדובר ברף העליון מבחינת חומרת העבירה.
- 3 לגבי עבירת ההתנהגות שאינה הולמת שוטר, אף כאן אין מדובר ברף העליון, שכן לא הייתה לה
- 4 כוונה להכשיל את אילן במילוי תפקידו. מדובר לכל היותר בשיחה טיפשית.
- 5 שיחותיה המאוחרות עם אילן נבעו מהקשר הרומנטי עם שמעון. היא רצתה לדעת מי היה אתו,
- 6 אם היה לבד. גם כאן מטרתה לא הייתה להכשיל את אילן.
- 7 לגבי האישום השלישי אמר, שאת השיחה עם דוד ביצעה לאחר ששמעון ביקש זאת ממנה, שכן
- 8 קיבל ממנו הזמנה לחקירה. שמעון עשה עליה מניפולציה ואמר לה שהיא שלחה אליו משטרה,
- 9 ולכן התקשרה לדוד כדי לברר זאת. גם מעשה זה אינו ברף הגבוה של העבירה, שכן שמעון לא
- 10 הוזמן לחקירה ולכן הנאשמת לא הכשילה חקירה.
- 11
- 12 לסיכום חזר הסנגור ואמר, שהתנהגותה השגויה של הנאשמת נבעה מהתאהבותה בשמעון, רמאי
- 13 שהפיל רבים ברשתו. במעשיה לא פגעה בערכי המשטרה, לא בתפקוד המשטרה ולא קיבלה כל
- 14 טובת הנאה.
- 15 בנסיבות אלה, כאשר הנאשמת לא נאבקה על הישארותה במערכת, העונש העיקרי הוא באבדן
- 16 מקור פרנסתה. משכורתה של הנאשמת ללא עבודה נוספת מגיעה לסך 2,800 ₪ ברוטו. לבנק
- 17 נכנסים 1,600 ₪.
- 18 לטעמה של ההגנה העונש הראוי הוא נזיפה חמורה בלבד. בהורדה בדרגה יש פגיעה שאינה
- 19 מידתית, יש בה משום "קלון חיצוני", למרות שלא יהיה לה ביטוי חיצוני, שכן הנאשמת לא תוסיף
- 20 ללבוש מדים.
- 21 הסנגור הגיש מכתב תודה מטעם קב"ט מבואות ים, המעיד על כך שהנאשמת אספה תלמידות
- 22 לביתה לאחר אירוע פיצוץ בלוני גז. כן הגיש ראיון מיוני 2011 בו נאמר שתפקודה השתפר מאד.
- 23
- 24 הנאשמת ביקשה לומר, כי נענשה עוד בטרם נשפטה, בכך שלאחר שנחקרה נלקחה ממנה תעודת
- 25 השוטר, והיא "נותרה ללא כלום". תוך כדי סערת רגשות ובכי, תיארה הנאשמת את התאהבותה
- 26 בנוכל ואת האירוע המוחי שפקד את אימה בעקבות הפרשה.
- 27 בעניינו של האישום השני טענה, שעד שהגיעה למח"ש כלל לא ידעה שאילן הוא שוטר. אמרה,
- 28 שהיא מסוגלת לומר על עצמה שהיא שופטת עליונה או רופאה, ובאותה רוח אישרה שהיא
- 29 סניצית. היא צחקה עם אילן וגם אישרה שהיא נשואה לשמעון.
- 30 לאחר שהבהרנו לנאשמת ובא כוחה, שבדבריה אלה יש משום חזרה מהודייתה באישום השני,
- 31 רעננה הנאשמת, במהלך הפסקה, את זיכרונה מהודעתה במח"ש. לאחר ההפסקה הסבירה שאילן
- 32 אמר לה שהוא שוטר, היא לא הייתה בטוחה בכך במאת האחוזים, אך לאחר מכן הבינה שהוא
- 33 שוטר.
- 34 לסיום אמרה הנאשמת: "אני מודה, אני מודה שטעיתי, אני נושאת אחריות אישית למעשים שלי
- 35 ולמעשים המיוחסים לי כמובן, ולמדתי, המחיר היה יקר מאוד, שאני גם היום משלמת עליו". היא
- 36 ביקשה להתחשב במצבה הכלכלי הקשה, ולא לפגוע בילדיה. הוסיפה שאביה, שהוא מפרנס ראשי,
- 37 עבר ניתוח קשה בידו, ואבי ילדיה עדיין שקוע בחובות ומנסה לשקם עצמו. עוד אמרה, שעליה
- 38 לחפש מקום עבודה, וכי היא מתמודדת ומנסה להמשיך הלאה.
- 39

- 1
- 2 המעשים בביצועם הורשעה הנאשמת, הינם מעשים חמורים.
- 3 בנימוקי ההגנה, אשר חזרה וטענה, כי מדובר במעשים שאינם מצויים ברף גבוה של חומרה, לא
- 4 מצאנו ממש.
- 5
- 6 אף אם מדובר במי שסונוורה על ידי עבריו בו התאהבה, שומה היה על הנאשמת להשכיל ולא
- 7 לעבור את גבול המותר במעשיה. היה עליה להפנים את מעמדה כשוטרת ולדעת, כי חל עליה
- 8 איסור חמור לנצל את מעמדה ונגישותה למאגרי המידע של המשטרה, בכדי להוציא מהם נתונים
- 9 שלא לצרכי התפקיד, וכי אל לה לנסות ולדלות מידע משטרתי אודות בן זוגה מאנשי משטרה
- 10 אחרים, ובכך לנסות ולהכשילם במילוי תפקידם. הנאשמת הגדילה לעשות כשמסרה לבן זוגה את
- 11 הפרטים מהמסוף שנודעו לה מפי שוטר אחר, ואף התהדרה בפניו בכך שסידרה את עניינו מול
- 12 רכז המודיעין שהזמינו.
- 13
- 14 גם התנהלותה מול השוטר אילן הינה חמורה ביותר. אין כל סיבה שיש בה כדי להצדיק ולו במעט,
- 15 את העובדה שמסרה לו מידע שיקרי אודותיה ואודות שמעון אותו בדק. בהתחזותה בפניו כקצינה
- 16 בדרגת סני"ץ, הנשואה לשמעון, לא ניתן לראות התרברבות סרק, כפי שניסתה הנאשמת לטעון.
- 17 ברי, כי בסיטואציה המתוארת בכתב האישום, הייתה גם הייתה מטרה להתחזות זו, והיא, להקל
- 18 על שמעון במגעיו עם השוטר שבדק את זהותו. חומרה נוספת נובעת מן העובדה, שבעת שעשתה
- 19 את המיוחס לה מול אילן, באישום השני, ומול דוד באישום השלישי, ידעה כבר הנאשמת, כי בן
- 20 זוגה הינו עבריין.
- 21
- 22 נדגיש, כי אין מדובר בכשל חד פעמי, אלא במעשים חוזרים ונשנים. מצופה היה, כי הנאשמת
- 23 תשכיל להבין, כבר לאחר המעשה הראשון, כי עליה לעצור ולחדול ממעשיה, אך חרף זאת,
- 24 המשיכה הנאשמת ועברה את העבירות נשוא האישומים השני והשלישי.
- 25 נוסף, כי מטיעוני הנאשמת בפנינו התרשמנו, כי עד לרגע זה אינה מבינה את החומרה שבמעשיה,
- 26 הגם שחזרה ואמרה שהיא מבינה שטעתה ושעליה לשלם על כך את המחיר. נראה, כי מדובר
- 27 בדברים שהם מן השפה ולחוץ. התרשמנו, כי לדעת הנאשמת העובדה שהתאהבה בשמעון מהווה
- 28 הסבר מניח את הדעת למעשיה, ולא היא.
- 29
- 30 נוכח חומרת המעשים, חוסר ההבנה שהפגינה הנאשמת ולאור טיב שירות שאינו מהטובים ביותר,
- 31 אין תמה, כי המשטרה בחרה להוציא את הנאשמת לחופשה כפויה, על מנת שלא תוסיף ותכשל,
- 32 ושלא להאריך את שירותה של הנאשמת מעבר לתקופת השירות הראשונה.
- 33
- 34 לזכות הנאשמת עומדת העובדה, כי הודתה במיוחס לה כבר בעת שנחקרה במח"ש ובפנינו.
- 35 נימוק נוסף לקולת העונש ניתן לראות במצבה הכלכלי הקשה.
- 36
- 37 לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, ובשים לב לכך שאין לעונש ההורדה בדרגה
- 38 משמעות של פגיעה שכרית בנאשמת, החלטנו להטיל על הנאשמת עונש אשר יבטא את החומרה
- 39 הרבה שבמעשיה.

|                                                                       |    |
|-----------------------------------------------------------------------|----|
|                                                                       | 1  |
| אשר על כן, אנו משיתים על הנאשמת את העונשים הבאים :                    | 2  |
|                                                                       | 3  |
| - נזיפה חמורה.                                                        | 4  |
|                                                                       | 5  |
| - הורדה בדרגה.                                                        | 6  |
|                                                                       | 7  |
|                                                                       | 8  |
|                                                                       | 9  |
| ניתן והודע היום, ח' בשבט תשע"ב, 1 בפברואר 2012, במעמד הצדדים.         | 10 |
|                                                                       | 11 |
| זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                          | 12 |
|                                                                       | 13 |
|                                                                       | 14 |
|                                                                       | 15 |
| שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                              | 16 |
| נצ"ם דורית יניב      תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה      סנ"ץ יוסי שפרלינג | 17 |
|                                                                       | 18 |
|                                                                       | 19 |
|                                                                       | 20 |
|                                                                       | 21 |
|                                                                       | 22 |
|                                                                       | 23 |
|                                                                       | 24 |
|                                                                       | 25 |
|                                                                       | 26 |
|                                                                       | 27 |
|                                                                       | 28 |
|                                                                       | 29 |
|                                                                       | 30 |
|                                                                       | 31 |
|                                                                       | 32 |
|                                                                       | 33 |
|                                                                       | 34 |
|                                                                       | 35 |
|                                                                       | 36 |

גזר דין

הנאשם, עובד נוער, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירת שימוש בכוח שלא כדין, לפי סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 2.3.11, היה הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה כדי להעיד במשפט פלילי שהתנהל כנגד המתלונן. המתלונן, שהיה עצור באותה עת ואזוק בידיו וברגליו, הובל לעבר אולם בית המשפט על ידי לוחם מיחידת נחשון. עת חלף המתלונן ליד הנאשם שהמתין מחוץ לאולם למסירת עדות כאמור, הפנה המתלונן את ראשו לעבר הנאשם ואיים עליו באומרו: "... יא בן זונה, אני אזיין אותך בתחת". בתגובה פסע הנאשם לעבר המתלונן הניף את ידו הימנית והיכה בראשו של המתלונן. בכך השתמש הנאשם בכוח כלפי המתלונן בלא סמכות כדין ובלא הצדק סביר.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יודה הנאשם בעובדות כתב האישום ויושת עליו עונש של נזיפה חמורה וקנס בסך 1,500 ₪ אשר יחולק לשלושה תשלומים שווים.

התובעת בטיעוניה לעונש ציינה לחומרה את העובדה שהנאשם היכה בראשו של המתלונן בהיותו עצור, אזוק ומלווה על ידי לוחם מיחידת נחשון, נסיבות בהן לא נשקף לו כל סיכון פיזי מהמתלונן. לדבריה, היה מצופה מהנאשם, שהוא שוטר ותיק, לרסן את תגובותיו גם אם הייתה פרובוקציה מצד המתלונן.

לקולה ציינה התובעת את הודיית הנאשם, את עברו המשמעותי שאינו מכביד, הכולל 3 הרשעות בפני דן יחיד בעבירות שאינן מן העניין, וכן את הערכותיו התקופתיות החיוביות מהשנים האחרונות.

לדברי התובעת השקלול של הנסיבות לחומרה ולקולה בצירוף הפרובוקציה מצדו של המתלונן הם שהביאו את התביעה לעתור לעונש שהוסכם עליו, שהוא עונש ההולם את מעשי הנאשם בנסיבות המתוארות לעיל.

מנגד ציין ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש כי הדברים שאמר המתלונן לנאשם אינם רק "פרובוקציה" כדברי התביעה, אלא הם בגדר איומים, הטרדת עד ועבירות פליליות נוספות. הסניגור ביקש מבית הדין שבמסגרת שיקוליו לעונש יביא בחשבון את תעוזת המתלונן לומר את שאמר שעה שהיה מוקף בסוהרים ובשוטרים. לחיזוק דבריו הגיש ב"כ הנאשם לבית הדין את גזר הדין החמור שהוטל על המתלונן בעבירות שבגינן התייצב בבית המשפט במועד האירוע נשוא תיק זה, ושעליהן הוא נחקר על ידי הנאשם.

לדברי הסניגור יש עוד להביא בחשבון לקולה את העובדה שהנאשם הוא שוטר מוערך ומקצועי ביותר. הסניגור צירף תעודות הערכה להן זכה הנאשם מידי מפקדיו בשנים האחרונות בגין חריצותו ומקצועיותו. אשר להרשעותיו המשמעותיות של הנאשם ציין הסניגור כי אלו אינן חמורות והן בטלות בשישים ומתגמדות נוכח השירות הממושך של הנאשם במשטרה, מעל לשלושים שנה.

|    |                                                                                                                                                                                                          |
|----|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | אשר על כן ביקשנו הסניגור לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם את העונש שהוסכם בין הצדדים.                                                                                                                 |
| 2  |                                                                                                                                                                                                          |
| 3  |                                                                                                                                                                                                          |
| 4  | הנאשם הוסיף על דברי סנגורו ואמר שהמכה אותה נתן למתלונן לא הייתה חזקה וכי אין לו הסבר "לפיוז שקפץ לו" באותן נסיבות.                                                                                       |
| 5  |                                                                                                                                                                                                          |
| 6  |                                                                                                                                                                                                          |
| 7  |                                                                                                                                                                                                          |
| 8  | במקרה שבפנינו הפעיל הנאשם כוח כלפי המתלונן שעה שזה היה נתון במשמורת חוקית ובמצב שבו הוא אזוק בידיו וברגליו. הנאשם עשה כן על רקע התגרות והתבטאות חמורה של המתלונן כלפיו, התבטאות שיתכן שיש בה משום עבירה. |
| 9  |                                                                                                                                                                                                          |
| 10 | הנאשם הפעיל כוח כלפי המתלונן ללא סמכות ובמצב שבו הפעלת הכוח הייתה אסורה מעיקרה. הפעלת כוח בנסיבות אלה יש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה.                                                    |
| 11 |                                                                                                                                                                                                          |
| 12 | מצופה משוטר שישלוט בעצמו ושינהג בריסון ובאיפוק גם כאשר עבריינים מטיחים בו דברים קשים ביותר ופוגעניים. במקרים שכאלה על השוטר למצוא את הדרך להתמודד עם הביטויים שנשמעים כלפיו בדרכים חוקיות.               |
| 13 |                                                                                                                                                                                                          |
| 14 | עם זאת, מצאנו להתחשב לקולה בהודיית הנאשם, בהיותו שוטר ותיק מאוד, חיובי ומוערך, בכך שעברו המשמעותי אינו מכביד ובנסיבות שבהן אירע המקרה.                                                                   |
| 15 |                                                                                                                                                                                                          |
| 16 |                                                                                                                                                                                                          |
| 17 | נוכח כל האמור לעיל ולאחר ששקלנו את הנסיבות לחומרה ולקולה, מצאנו לנכון לכבד את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשם את העונשים שלהלן:                                                                              |
| 18 |                                                                                                                                                                                                          |
| 19 |                                                                                                                                                                                                          |
| 20 | - נזיפה חמורה                                                                                                                                                                                            |
| 21 |                                                                                                                                                                                                          |
| 22 |                                                                                                                                                                                                          |
| 23 | - קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים.                                                                                                                                        |
| 24 |                                                                                                                                                                                                          |
| 25 |                                                                                                                                                                                                          |
| 26 |                                                                                                                                                                                                          |
| 27 |                                                                                                                                                                                                          |
| 28 | ניתן והודע היום, 12/2/12, במעמד הצדדים.                                                                                                                                                                  |
| 29 |                                                                                                                                                                                                          |
| 30 |                                                                                                                                                                                                          |
| 31 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                                                                                                                                             |
| 32 |                                                                                                                                                                                                          |
| 33 |                                                                                                                                                                                                          |
| 34 |                                                                                                                                                                                                          |
| 35 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                                                                                                                                                 |
| 36 | סנ"ץ ציפי דוד גולדברג נצ"ם רחל אדלסברג עו"ד אורי שלם                                                                                                                                                     |
| 37 |                                                                                                                                                                                                          |
| 38 |                                                                                                                                                                                                          |

גזר – דין

הנאשם אשר שירת במועד הרלבנטי לכתב האישום כבלש במרחב, הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 10/1/10 הנאשם נחקר במח"ש בנוגע להתעללות בעצור בחדר הסיור בתחנה. במהלך חקירתו התבקש למסור את כל הידוע לו על שאירע בחדר הסיור, אך שיתף פעולה באופן חלקי.

כתב אישום זה הוגש לבית הדין במסגרת הסדר טיעון בין הנאשם למח"ש, במסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה בתיק. כן הוסכם בין הצדדים כי יעתרו במשותף לעונש של נזיפה.

התובע בטיעונו לעונש ציין כי מדובר באירוע שבראשיתו נעצרו שוטרים רבים בחשד להתעללות קשה בעצור שנחשד במעורבות בגניבת אופנוע. המקרה סוקר בתקשורת בהרחבה. נגד הנאשם ואחרים הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום חמור. כתוצאה מכך הוצא הנאשם לחופשה כפויה שארכה כחצי שנה, במהלכה שהה כחודש במעצר בית ובהמשך הושעה למשך כחודש וחצי. לאחר מכן, האישום הפלילי נגדו נמחק ובמקומו הוגש האישום הנוכחי.

לדבריו התביעה סבורה כי יש להשית על הנאשם עונש של נזיפה בלבד, בדומה לעונש שנגזר בבית דין זה על נאשמים אחרים באותה פרשה.

עוד ציין התובע כי הנאשם משרת במשטרה משנת 2008, עברו המשמעתי ללא רבב, הוא מעוכב דרגה בשל תיק זה, והערכותיו התקופתיות נעות בין הציונים טוב 3 לטוב מאוד 1.

הסניגור בטיעונו הצטרף לדברי התובע וביקש לכבד את הסדר הטיעון בהיותו סביר בנסיבות מקרה זה. ציין כי על הנאשם עבר סבל ניכר כתוצאה מהעמדתו לדין בבית המשפט המחוזי, על אף שלא היה לו חלק באישומים בהם הואשם.

כן הוסיף כי הנאשם לוקח אחריות ומבין שפעל שלא כראוי בחקירתו במח"ש בכך שכשוטר היה עליו לשתף פעולה באופן מלא, אם כי, טוען הסניגור, כנאשם, עדיין עומדת לו זכות השתיקה.

הנאשם עצמו ביקש לומר שהוא מודע למה שעשה, ולוקח על עצמו את האחריות לכך.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אין לי אלא לחזור על שנאמר על ידי בתיקי ביד"מ 34/11 ו- 35/11 בעניינם של נאשמים אחרים באותה פרשה.

- 1 ברי, ואין חולק על החשיבות הרבה שיש לייחס לשיתוף פעולה של אנשי המשטרה עם חוקרי
- 2 מח"ש. מצופה מכל שוטר בארגון להקפיד ולמסור את כל האמת, גם כשהדברים נוגעים ועלולים
- 3 לפגוע בחבריו השוטרים. יש להוקיע שימוש בכוח שלא כדין כלפי עצורים ולפעול בכל דרך, כפי
- 4 שאכן נעשה בפועל בארגון, על מנת למגר מקרים מסוג זה, לא כל שכן כשמדובר בהתעללות של
- 5 ממש בעצור, כדוגמת האירוע הנדון. מצב בו קיים "קשר של שתיקה" בין השוטרים העדים
- 6 לשימוש באלימות, פוגע קשות בארגון ויש בו כדי לגרום נזק רב לתדמית המשטרה בעיני הציבור.
- 7
- 8 מדברי הצדדים מתקבלת תמונת מצב לפיה מתוך קבוצה גדולה של שוטרים שנכחו בשלבים שונים
- 9 של האירוע, הועמדו לדין ויוחסו האשמות חמורות דווקא למספר שוטרים שלא נטלו חלק
- 10 בהתעללות בעצור.
- 11 יש להניח, ששיתוף פעולה של השוטרים המעורבים באירוע, עם מח"ש, מלכתחילה, היה מביא
- 12 לעשיית צדק, הן בכך שניתן היה למצות את הדין כנדרש עם השוטרים שהתעללו בפועל בעצור,
- 13 שוטרים אלו, למרבה הצער יצאו פטורים בלא כלום, והן בכך שהייתה נמנעת מהשוטרים
- 14 שהועמדו לדין ובהם הנאשם, מסכת קשה של מעצר, השעיה ועינוי דין, על לא עוול בכפם.
- 15
- 16 באשר לנאשם שבפני, בדומה לעניינם של הנאשמים האחרים בפרשה זו, נוכח הרקע והנסיבות
- 17 המיוחדות של האירוע, שאינם שנויים במחלוקת, כמו גם מעצר הבית, החופשה הכפויה והשעיית
- 18 הנאשם, סבורני כי הוא שילם מחיר לא קל ונענש דיו בשל מעורבותו באירוע. אשר על כן ספק
- 19 בעיני אם היה מקום למיצוי ההליך עמו.
- 20
- 21 בנסיבות העניין אני מוצאת לנכון לכבד את הסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים ומשיתה, אפוא,
- 22 על הנאשם עונש של נזיפה.
- 23
- 24
- 25
- 26 ניתן והודע היום, 29/2/2012, בנוכחות התובע והנאשם, ובהעדר הסניגור באישור ביה"ד.
- 27
- 28
- 29
- 30 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35 שופטת
- 36 נצ"ם רחל אדלסברג
- 37
- 38
- 39



הכרעת דין

10 החלטנו לזכות את הנאשם מחמת הספק.

12 הנאשם, יומנאי ביחידת הימ"ק, הואשם בכתב האישום בעבירות של נקיטת לשון גסה, עבירה על  
13 סעיף 16 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות  
14 שונות), התשס"ו-2006, (להלן התוספת לחוק), ובעבירה של שימוש בכוח שלא כדין, עבירה על  
15 סעיף 19(א) לתוספת לחוק.

האישום

19 על פי המתואר בכתב האישום, ביום 19.7.10 סמוך לשעה 17.00, בעת מילוי תפקיד בכניסה להר  
20 הבית הבחין הנאשם בקטין יליד 2001 (להלן המתלונן) כשהוא אוחז בידו אקדח צעצוע וביקשו  
21 לגשת אליו. משהתקרב אליו המתלונן ניסה למשוך מידי את האקדח, אך הדבר לא צלח בידו.  
22 אמו של המתלונן אשר הבחינה במתרחש ביקשה מהנאשם לעזוב את בנה ואת האקדח. הנאשם  
23 הרפה מהמתלונן, ניגש אל האם וקילל אותה באמרו: "שרמוטה כוס אמא שלך". כן קילל את  
24 המתלונן בקראו לעברו "יא בן זונה". במעמד זה תפס הנאשם בשערות ראשו של המתלונן, משך  
25 אותו לעברו באופן שראשו של המתלונן נתקע בפלג גופו העליון של הנאשם.  
26 כתוצאה מהמתואר לעיל נגרמו למתלונן נפיחות קלה ורגישות מאחורי אוזן ימין ובמצח, וכן  
27 שריטה קטנה בחזה.

פרשת התביעה

31 מטעם התביעה העידו האם, בנה המתלונן, חוקרת מח"ש, הרופא ויומנאי הר הבית.  
32 הוגשו המוצגים ת/1 – ת/3, הודעת הנאשם, צילומי המתלונן ותעודה רפואית.

35 **ע/ת1, אם המתלונן**, מסרה עדותה באמצעות מתורגמן. הנ"ל העידה, כי בעלה נכח במקום בזמן  
36 גביית הודעתה ואף שימש כמתורגמן לדבריה.

37 באשר לאירוע, סיפרה, כי אחרי תפילת הצהריים יצאה לטייל עם שלושת ילדיה. בדרכם להר  
38 הבית עברו דרך חנות המשחקים של הסבא, אשר נתן לכל אחד משני הבנים אקדח מפלסטיק.  
39 בעת שעלו במדרגות, תוך כדי כך שהבנים משחקים ביניהם הבחין בהם הנאשם וקרא להם לבוא  
40 אליו. המתלונן לא הבין מה רוצה ממנו השוטר עד שהנ"ל סימן לו עם היד להתקרב אליו. הוא  
41 חשב שהנאשם רוצה לשחק איתו. הנאשם אמר לו תן, בהתכוונו לאקדח. "הוא משך את זה בחוזק  
42 ואז וויסאם הרגיש שהוא רוצה לקחת אותה ממנו....הוא משך את זה באלימות והוא רצה לקחת  
43 אותה ממנו. הבן שלי בהתחלה חשב שהוא רוצה לשחק איתו אבל אח"כ הבין שהוא רוצה לקחת

- 1 **אותה ממנו...וויסאם משך במקביל ואמר לו זה שלי, זה מפלסטיק וזה מסבא שלי".** את הדברים
- 2 אמר הבן בערבית, היא עמדה אותו זמן בצד על המדרגות, במרחק דומה לזה שבינה לבין
- 3 המתורגמן. בהבחינה שהנאשם מושך בכוח, פנתה אליו ואמרה לו בעברית, זה ילד קטן זה ילד
- 4 קטן. היא ניגשה למשוך את הבן שלה מהנאשם כדי להרחיקו ממנו ואז אמר לה הנאשם : **"כוס**
- 5 **אמק, יא בת זונה"** משהתבקשה על ידי התובעת להוסיף מה עוד סיפרה במח"ש בעניין זה הוסיפה
- 6 ואמרה שאמר לה **"שרמוטה"**. העדה הוסיפה וסיפרה, כי כאשר משכה את בנה מהנאשם ורצתה
- 7 לעלות במדרגות משך הנאשם את הבן מהשערות שלו לכיוון החזה של הנאשם שלבש אפוד כחול
- 8 כהה. בשלב זה פרצה בבכי, לא ידעה מה לעשות עד שאנשים שהיו במקום המליצו לה לפנות
- 9 לתחנת המשטרה הקרובה כדי להגיש תלונה כנגד הנאשם, וכך עשתה. היא לקחה את בנה ופנו
- 10 לתחנת המשטרה, שם היה שוטר שראה את השריטות על המצח של בנה, הני"ל פנה במכשיר קשר
- 11 למישהו בשם גבי או קובי ואז אמר השוטר לבן שלה כי לא הרביצו לו ובנה עמד על כך שהשוטר כן
- 12 הרביץ לו. בשלב זה השוטר ראה סמני מכות על המצח והיא הראתה לו גם את הסימנים שמתחת
- 13 לחולצה, ואז השוטר הרגיע את בנה וכיבד אותו בעוגה. לבסוף הגישו את תלונתם במח"ש, שם
- 14 חקרו אותם וגם צילמו את בנה. בהמשך היא ניגשה עם הבן לקופ"ח, אך מאחר ולא הייתה
- 15 מצוידת בכרטיס קופ"ח הרופא בדק את הבן בדיקה חיצונית בלבד ורק למחרת כשהגיעה עם
- 16 הכרטיס עשו לו צילום חזה.
- 17
- 18 **בחקירתה הנגדית,** לשאלת הסנגור, הכיצד זה שלא דיווחה במח"ש על החבלה באוזן השיבה, כי
- 19 האודם על המצח ועל החזה היה רב יותר מזה אשר היה על האוזן ולכן לא התייחסה לזה כל כך,
- 20 למרות שלמחרת ראתה שהאודם נשאר על האוזן.
- 21 כאשר חזר הסנגור וביקש לדעת מדוע בעת צילום החבלות במח"ש, עת נכחה במקום, לא צילמו
- 22 את האוזן אמרה כך : **"אני לא קבעתי שהמכה הזאת היא מהשוטר. מה שראיתי וקבעתי ישירות**
- 23 **שהמכה על המצח ועל החזה היא מהשוטר...כי אני ראיתי, שרק אחרי שהכה אותו היה אודם על**
- 24 **המצח ועל החזה, קודם לא היה"**.
- 25 כשהקשה הסנגור ושאל, הכיצד בתשובותיה לתובעת כשמנתה את הנקודות בהן השוטר פגע בבנה
- 26 כללה גם את האוזן, ופתאום היא אומרת שהאוזן לא בטוח, השיבה : **"כי ראיתי כשהכה אותו,**
- 27 **הכה אותו על החזה שלו ועל המצח. מה שראיתי אני אמרתי והייתה לו גם שריטה באוזן, אני לא**
- 28 **יודעת אם זה היה מלפני או מהמכה"**.
- 29 לשאלת הסנגור, החל מאיזה שלב הייתה עדה לאירוע עם הבן השיבה, כי ראתה את המקרה
- 30 מתחילתו, כשהנאשם ביקש את הצעצוע מהילד. לדבריה, היו במקום הרבה אנשים, אולם איש
- 31 מהם לא הכיר אותה, ואיש מהם לא השאיר בידיה את פרטיו. שניים מהאנשים שראו את המקרה
- 32 היו שייחים.
- 33 עוד אמרה העדה, כי במקום היה שוטר נוסף אשר ראה האירוע. הוא אמר לנאשם משהו בעברית,
- 34 היא פנתה לתחנה עם שלושת ילדיה, בתחנה היה שוטר אחד, דיבר איתה בערבית. היה עוד שוטר
- 35 בחוץ, נכנס ויצא אחרי זמן קצר, והוא זה שאמר לשוטר השני לתת לבן שלה עוגה.
- 36 סיפרה לשוטר, שהשוטר בשוק אל קטנין הרביץ לבן שלה ללא סיבה, כאשר שיחק עם אחיו ורצה
- 37 לשבור לו את האקדח מפלסטיק. עוד העידה, כי השוטר ראה את הבן שלה בוכה ואמר לו, שלא
- 38 יפחד ונתן לו עוגה. הוא גם ליטף אותו והסתכל על הפצעים שלו.

- 1 באותו יום הלכה לקופ"ח עם הילד, רופא בדק אותו חיצונית, בדק את המצח ואת החזה הסתכל
- 2 על הפצעים אבל מאחר ולא היה ברשותה כרטיס קופ"ח אמר לה הרופא שאין אפשרות להכניס
- 3 את הבן לצילומים. לשאלת הסנגור, מה שם הרופא שטיפל בבן אמרה שאינה זוכרת, אבל שמו
- 4 מופיע על התעודה. אמרה שזהו אותו רופא שטיפל בו למחרת, כשבאו עם הכרטיס.
- 5 **"..זה רופא המשפחה שלנו. לא זוכרת את שמו, הייתי בכללית ואז עברתי למאונחת ואני לא**
- 6 **זוכרת אולי קוראים לו זוהיר, אני לא בטוחה".**
- 7 לשאלת הסנגור בקשר לדודה שהזכיר הבן בעדותו, הסבירה העדה, כי לא הזכירה אותה, כי היא
- 8 הייתה ליד החנויות, עשתה קניות, היה שם המון אנשים ורעש, כך שהיא לא ראתה כלום
- 9 מהאירוע.
- 10 כאשר הטיח הסנגור בעדה את גרסת הנאשם שללה הדברים ואמרה כך: **"...הוא הכה אותו על**
- 11 **הראש שלו, הוא הכה אותו ברובה על החזה שלו, והוא זה שאמר לו בוא, הבן שלי התחיל לבכות**
- 12 **כי הוא חשב שהוא רוצה לשבור לו את הרובה, כי הוא משך את הרובה חזק".**
- 13
- 14 **ע/2, המתלונן** בן 10 העיד, כי באותו בוקר בדרך לתפילה עברו דרך סבו שנתן לו ולאחיו רובה
- 15 פלסטיק. תוך כדי כך משחק עם אחיו קרא לו הנאשם ומשך לו את הרובה, הוא לא הסכים לתת
- 16 לו את הרובה ואז הנאשם משך אותו מהשערות לכיוון המכשיר שהיה לו על החזה, ולאחר מכן
- 17 תפס את הרובה והכה אותו עם הרובה על החזה שלו.
- 18 לבקשת התובעת, שיבהיר מה קרה עם הרובה אמר, **"שכשהוא (הנאשם) משך מהצד השני אני**
- 19 **גם משכתי ואז בבת אחת הוא שחרר את זה ואז פגע לי בחזה וקיבלתי מכה. הרובה פגע לי**
- 20 **בחזה".**
- 21 עוד אמר המתלונן, כי אמו עמדה לצדו כשזה קרה, ואמרה לנאשם תעזוב, זה ילד קטן וחזרה על
- 22 זה עוד פעם ואז הנאשם שחרר אותו, ואמא שלו תפסה אותו ועזבו את המקום ואז קילל את אמא
- 23 שלו. משהתבקש המתלונן לומר מה בדיוק אמר הנאשם לאמו אמר שלא נוח לו לומר, כי זו מילה
- 24 מלוכלכת. אחר כך אמר רק את ההברות הראשונות של המילה "שרמו..."
- 25 עוד הוסיף המתלונן, לבקשת התובעת, כי הנאשם תפס אותו מהשערות לכיוון המכשיר שהיה לו
- 26 על החזה ואז תפס את הרובה והכה אותו עם הרובה על החזה שלו.
- 27
- 28 לשאלות ביה"ד, מה קדם למה, איזו פעולה קדמה לתפיסת הרובה והמכה על החזה השיב, כי
- 29 הנאשם קודם תפס אותו בשיער ואחר כך ניסה לקחת ממנו את הרובה תפסו ביד והכה אותו בחזה
- 30 עם הרובה.
- 31
- 32 **בחקירתו הנגדית** השיב העד לשאלות הסנגור ואמר, שהיה במקום עם אמו ודודתו. כאשר התרחש
- 33 האירוע אחיו עמד על המדרגות למטה ואחותו הייתה עם דודתו רחוקות מהם. לדבריו, מי שראו
- 34 את המקרה היו הדודה, אחיו, אמו ואחותו שהיא קטנה ולא מבינה.
- 35 כשהסיפור נגמר הלכו כולם למשטרה ושם נתנו לו עוגה. לשאלת הסנגור באשר למשיכת הרובה על
- 36 ידי הנאשם אמר המתלונן כך: **"כן, הוא משך את זה אבל אני תפסתי אותו חזק".** מתי מסר את
- 37 עדותו במשטרה לא ידע המתלונן לומר. באשר לחבלה שנגרמה לו אמר, כי בחזה לא ירד לו דם,
- 38 אבל במצח ירד קצת. אמר, שלאחר שהנאשם הכה אותו הרגיש שמשוהו יורד לו על המצח ניגב את
- 39 המצח עם היד וראה שזה דם. לעניין משיכת השיער, כשהתבקש להסביר מדוע לא דיווח על כך

- 1 לרופא, אמר ששכח. את גודל הרובה העריך בחצי מטר. העד אישר לסנגור, שהכאב בחזה נבע מכך
- 2 שכאשר הנאשם עזב את הרובה, לאחר ששניהם אחזו בו ומשכוהו משני צדדיו, הרובה חזר אליו
- 3 במכה בחזה, המכה כאבה והוא נבהל ובכה.
- 4 בהתייחס למילים לא יפות ששמע במקום, עמד המתלונן על כך, כי הנאשם התבטא במילים אלה.
- 5
- 6 **לשאלות ביה"ד** ששאלו, ממה קיבל את המכה במצח, השיב המתלונן, כי היה זה כתוצאה מכך
- 7 שהנאשם אחז בו בשערות והכה אותו על החזה של הנאשם במקום בו היה המכשיר. את המכה
- 8 בחזה קיבל מהרובה שנזרק עליו לאחר שהנאשם שחרר בבת אחת את אחיזתו ברובה.
- 9
- 10 **ע/ת 3, חוקרת מח"ש**, ניהלה את החקירה במסגרתה חקרה את המתלונן ואת הנאשם וביום בו
- 11 הגיעו הורי המתלונן להגיש תלונה צילמה את החבלות שעל גוף המתלונן.
- 12 את הודעת האם גבתה באמצעות האב, ששימש כמתורגמן לערבית. פעולה זו עשתה בהנחיית ר'
- 13 הצוות. את הודעת הילד, המתלונן, גבתה לאחר 3 חודשים באמצעות מתורגמן, חוקר מח"ש דובר
- 14 ערבית.
- 15 בחקירתה הנגדית נשאלה, מדוע לא צילמה את החלק שמעל ומאחורי האוזן הימנית של המתלונן,
- 16 שכן על פי התעודה הרפואית שהייתה בפניה, גם שם היה ממצא של חבלה. בתשובה לכך אמרה,
- 17 כי היא משערת שצילמה רק לפי תלונת האם ולפי מה שהילד הצביע בפניה ולא התייחסה לחלק
- 18 הזה בתיעוד הרפואי.
- 19 עוד נשאלה העדה, מדוע לא נקטו כל פעולה לברר מה קלטו מצלמות האבטחה במקום. הנ"ל
- 20 השיבה, כי זו הייתה טעות שלה, גם רשמה מזכר לגבי כך ששכחה לעשות זאת. את הדודה, אותה
- 21 הזכיר המתלונן, כמי שהייתה איתם, לא מצאה לנכון לחקור, כך גם את השומר במסגד אותו
- 22 הזכירה האם בעדותה בפניה.
- 23
- 24 **ע/ת 4, הרופא החתום על ת/3**, בדק את המתלונן ורשם את ממצאי הבדיקה על גבי התעודה
- 25 הרפואית, ת/3. לדבריו, על פי צבען של החבלות נראה שמדובר בחבלות טריות, העריך את הטריות
- 26 במספר שעות.
- 27
- 28 **בחקירתו הנגדית** השיב, כי בדק את המתלונן ביום 20.7.10 בשעה 13.00 ובאותו מעמד שלח אותו
- 29 לצילום. אינו יכול לזכור כמה פעמים ביקר אצלו אותו פציינט. על פי המסמך שבפניו נראה
- 30 שהפציינט הגיע אליו רק באותה פעם. העד אישר לסנגור שמשפט אשר הופיע בתעודה "ביקור
- 31 ראשון בלי כרטיס" משמעו שב-20.7.10 הפציינט הגיע בלי כרטיס. הסביר, כי מידי פעם יש חולים
- 32 אשר מגיעים למרפאה מבלי שיהיו מצוידים בכרטיס, במקרה כזה מזהים אותם לפי ת.ז.
- 33
- 34 **לשאלות ביה"ד** אמר העד, כי בפעם הזו היה מדובר בחבלה מסוג אודם ושריטה. אמר, שאם
- 35 הייתה נפיחות היה מציין זאת. את הרישום בתעודה הרפואית השלים באותה השעה הנקובה
- 36 בתעודה.
- 37

- 1 **עת/5, שוטר במרחב דוד** בהר הבית. באותו יום בעת ששימש כיומנאי, נכנסה ליומן אישה מאד  
2 נסערת ותוך כדי צעקות אמרה, שאחד השוטרים הרביץ לבן שלה בשער הכותנה. הוא ניסה  
3 להרגיעה, אך היא עמדה על כך שרוצה לראות קצין. אמר לה היכן נמצא הקצין ושלח אותה אליו.  
4 לשאלה, בדבר הסמכויות שלהם לגבי ילדים המגיעים עם אקדחי צעצוע אמר, כי יש ילדים  
5 שמחזיקים באקדחים שלא מהווים כל סכנה לאיש, אולם יש אקדחים שבאים עם גולות קטנות  
6 צהובות העלולים לפגוע באנשים, על כן הם נוהגים להזהיר את ההורים המלווים אותם בדבר  
7 הסכנה הטמונה באקדחים. עוד אמר, שאם הוא מבחין בילד שמכוון נשק או נשק צעצוע לכיוון  
8 אחד האנשים והנשק מוציא גולות, הוא מתקרב אליו ותופס האקדח כדי להפסיק את העבירה.  
9  
10 **בחקירתו הנגדית** עמד על כך, שהאמא אמרה בוודאות כי שוטר הרביץ לילד שלה, ואם נרשם מפיו  
11 במח"ש, כאילו האם אמרה שיכול להיות ששוטר מרביץ לילד, אין זאת כי אם טעות בהקלדה.  
12 העריך, שאולי אמר שהיא אמרה, "איך יכול להיות ששוטר מרביץ לילד".  
13 עוד השיב לסנגור, שזכור לו שהאם באה לבד, אינו זוכר שראה את הילד, לא נתן לו עוגה, היו  
14 שוטרים מסביב, אולי הם פגשו את הילד בחוץ ונתנו לו עוגה. כן אמר, שלא רק שלא זוכר  
15 שהסתכל על הפצעים של הילד, אינו זוכר שבכלל היה ילד.  
16  
17 **לשאלת ביה"ד** השיב העד, כי לא התקשר לאיש בקשר לתלונה של האם. אמנם רצה להתקשר  
18 לקצין הממונה עליו, אולם מישהו מהשותפים שעמד לצדו ציין את המקום בו היה הקצין,  
19 המתלוננת הבינה איפה זה ופנתה לשם.  
20  
21 **פרשת ההגנה**  
22  
23 מטעם ההגנה העיד אך ורק הנאשם. הנ"ל העיד, כי הנו שוטר סיור בהר הבית כמעט 10 שנים.  
24 באותו יום, בעמדו בתפקיד בשער הכותנה הגיע ילד ללא מלווה מבוגר, כשהוא מחזיק באקדח.  
25 הוא פנה אל הילד ושאלו, "עדש", כלומר כמה זה עולה. הילד לא ענה לו וכיוון לעברו את האקדח.  
26 הואיל ולא ידע אם זה אקדח עם גולות תפס את קנה האקדח, הילד פרץ בבכי ואז שחרר אחיזתו  
27 באקדח. ואז הגיעה מישהי מכיוון ההר, אמרה משהו בערבית, אולי איבני, אמר לה שזה בסדר  
28 אבל שתגיד לבן שלה שלא יכוון נשק כלפי אנשים.  
29 לבקשת בא כוחו הדגים הנאשם את אחיזתו באקדח. תפס באגרוף קפוץ את הקנה ומשכו אליו  
30 ואז הילד החל לבכות, כנראה כי חשב שהוא מתכוון לקחת לו את הרובה. הנאשם שלל כל  
31 התבטאות במילים גסות כלפי האם או בנה, כן דחה כל טענה שיחסה לו משיכה בשערות או כל  
32 מגע שיכול היה לגרום לו לחבלה.  
33  
34 **בחקירתו הנגדית**, השיב בשלילה לשאלת התובעת, שביקשה לדעת, אם זכור לו מי השוטר עמו  
35 עבד במועד האירוע. אמר שאינו מכיר, במח"ש לא שאלו אותו לשמו וגם אם היו שואלים לא היה  
36 יודע.  
37 הנאשם אישר לתובעת, כי באירוע לבש אפוד, עליו היה מכשיר רב גל שנמצא בכיס מאחור במותן,  
38 מה"ד על הכתף ונשק אקדח על מותן ימין.

- 1 בהתייחס לאקדח אמר, שכאשר האקדח כוון אליו לא ידע אם יש לו גולות, הוא תפס האקדח כדי
- 2 שלא יכוון כלפיו.
- 3 הנאשם שלל את טענות הילד והאם שהעידו, שכשראה את הילד משחק עם האקדח סימן לו עם
- 4 היד להתקרב אליו. הוא גם שלל את הטענה שהמתלונן שיחק עם אחיו. לדבריו, הילד היה לבד,
- 5 לא היה אף אחד אתו באותו זמן.
- 6 לשאלת התובעת, שהתייחסה לתשובה שנתן בא כוחו לאישום, ממנה עלה שלא ידע בכלל שזה
- 7 צעצוע כלומר, חשב שזה אמתי, אמר שידע שזה צעצוע, אבל לא ידע איזה סוג, כזה עם גולות או
- 8 ללא גולות.
- 9 לדבריו, הוא לא יכול למנוע משום ילד להכניס צעצוע להר הבית, למעט מקרים חריגים כמו רובה
- 10 עם גולות. במקרה כזה הוא אומר לילד להוציא את הגולות, שלא יכוון על אנשים, מעבר לכך אין
- 11 לו סמכות.
- 12 לשאלת ביה"ד, מה רצה להשיג בזה השיב, שהיה זה כדי שהילד לא יכוון עליו, באותו שלב לא ידע
- 13 אם יש לו גולות, ובכלל רצה להסביר לו שאסור לכוון.
- 14 הנאשם אישר לתובעת, שכשהוא משך לו בקנה, הוא גם משך בהרבה כוח חזרה אליו את האקדח.
- 15 אמר, כי כשתפס לו את האקדח הילד הגיב בהתנגדות, כדי שלא ייקח לו את האקדח ומשך.
- 16 **"משכתי את האקדח, כן והוא משך כי חשב שאני אקח לו".**
- 17 **"כשמשכתי את האקדח הוא התחיל לבכות, אם הייתי מושך אותו לגמרי הייתי לוקח לו אותו.**
- 18 **כשתפסתי הוא התנגד והתחיל לבכות ושחררתי לו. לא הפעלתי כוח חזק".**
- 19 באשר לטענה של המתלונן, שבזמן ששחרר את האקדח הוא קיבל מכה ונפגע מזה בחזה, אמר
- 20 הנאשם, כי אינו יודע, לא שם לב.
- 21 לשאלת התובעת לגבי הקללות להן טענו האם והילד, אמר הנאשם שלא קילל. לשאלה, אם בדרך
- 22 כלל אינו מקלל השיב: **"אנחנו בני אדם אנחנו מקללים, פה ושם מקללים אבל לא בתור עבודה,**
- 23 **סתם עם החברים".**
- 24 הנאשם אישר לתובעת, שמישהו התקשר אליו באותו יום מהיומן, הוא לא יודע מי זה היה, ואמר
- 25 לו שאומרים שהרביץ לילד. הוא השיב לאותו מתקשר שרק משך את האקדח.
- 26 לשאלת תובעת, מדוע הפנה את חוקרי מח"ש לגשת לשוק ולאתר עדים, אם הוא מכיר את
- 27 האנשים שם, ענה שהוא מכיר את האנשים שעובדים בחנות, אבל זה לא תפקידו להגיד למח"ש,
- 28 יש להם מצלמות, זה עובד 24 שעות, יש אנשים שמוכרים שם, יש שומר וואקף קבוע שם.
- 29 לשאלות בית הדין אישר הנאשם שהילד היה לבד, לא היה לידו מישו. **"השוק מלא אנשים אבל**
- 30 **הילד היה לבד, לא היה מבוגר לידו".**
- 31 כאשר הופנה להודעתו במח"ש שם אמר שהילד היה לבד, שהיו כמה אתו השיב: **"לא אמרתי**
- 32 **את זה. אמרתי שהילד היה לבד, אמא שלו לא הייתה איתו.....הכוונה זה לא לבד יכול להיות**
- 33 **האנשים מסביב אבל לא היו אנשים מבוגרים איתו ביחד. כל השוק היה מלא בקונים".**
- 34
- 35 **דיון**
- 36
- 37 בחנו את עדויות העדים אשר העידו בפני ביה"ד ואת הראיות אשר הניחו הצדדים בפנינו.
- 38

- 1 אין חולק על כך, כי ביום האירוע, בעת שטיילה עת/1 עם ילדיה באזור הר הבית החזיק המתלונן,
- 2 בנה בן ה-10, רובה צעצוע מפלסטיק והנאשם שהיה בתפקיד בשער הכניסה להר הבית פנה אליו.
- 3 עוד מוסכם, שהנאשם והמתלונן תפסו כל אחד מצדו האחר של הרובה, במושכם כל אחד מנגד, עד
- 4 אשר הנאשם הרפה האחיזה ברובה.
- 5 מעבר לעובדות המוסכמות שלעיל, נותרה מחלוקת עובדתית סביב השאלות הבאות:
- 6 • האם משך הנאשם בשערות ראשו של המתלונן, כך שראשו של המתלונן נתקע בפלג גופו
- 7 העליון של הנאשם.
- 8 • האם קלל הנאשם את אם המתלונן במילים: "שרמוטה כוס אמא שלך" ואת המתלונן:
- 9 "יא בן זונה"
- 10 • האם כתוצאה מפעולותיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות מסוג נפיחות ורגישות
- 11 מאחורי אוזן ימין ובמצח ושריטה קטנה בחזה.
- 12
- 13 לשם הכרעה בשאלות הנ"ל נדון בהתרשמותנו מהעדים שהעידו בפנינו ומהראיות שהונחו בפנינו
- 14 לשם קביעת מהימנותם ומשקלם.
- 15
- 16 **עת/1, אם המתלונן**
- 17 את עיקר יהבה תולה התביעה בעדותה של עת/1, אם המתלונן. לטענת ב"כ התביעה, האם שהינה
- 18 העדה המרכזית במשפט מסרה בפני ביה"ד עדות מפורטת, ברורה ומהימנה, אשר נתמכת
- 19 בעדויותיהם של עדי התביעה האחרים. על בסיס כך מבקשת התביעה, כי נאמץ את גרסתה
- 20 במלואה ונקבע על פיה ממצאים.
- 21 מנגד, ביקשה ההגנה לדחות את גרסת האם בטענה, כי מדובר בעדות מופרכת, העומדת בסתירה
- 22 אף לעדויות עדי התביעה, עדות אשר אין לסמוך עליה ולבטח לא לבסס על פיה ממצאים.
- 23
- 24 בחנו את עדותה של האם, בשים לב לכלל העדויות והראיות שהונחו בפנינו. ככלל, את עדותה מעל
- 25 דוכן העדים מסרה האם בבטחה והשיבה לעניין באמצעות מתורגמן על שאלות ב"כ הצדדים. הנ"ל
- 26 העידה, כי עמדה קרוב מאד לנאשם ולבנה וצפתה באירוע מראשיתו. על פי דבריה בחקירתה
- 27 הראשית, הנאשם קרא לבנה, תפס ומשך באקדח הצעצוע שלו. משראתה זאת, התערבה וקראה
- 28 לעבר הנאשם מספר פעמים שמדובר בילד קטן, ניגשה לעבר בנה וניסתה לחלצו מהנאשם. בתוך
- 29 כך הנאשם קילל אותם, תפס את בנה בשער ראשו ומשכו לכיוון האפוד שלבש על פלג גופו העליון.
- 30 בחקירתה הנגדית הודתה, כי אינה יכולה להצביע על קשר בין מעשי הנאשם לחבלה שמאחורי
- 31 אוזנו של בנה.
- 32 כאמור, עדות המתלוננת מעל דוכן העדים נשמעה אמינה, אולם ככל שהתקדם ההליך ונשמעו
- 33 דברי העדים האחרים צצו ועלו מספר תמיהות ופרכות בגרסתה, כאלה אשר די היה בהם כדי
- 34 לעורר ספק באשר למידת הדיוק שבדבריה וליטול ממהימנותה.
- 35
- 36 תמיהה ראשונה נוגעת לדבריה בחקירתה הראשית בפנינו, בתארה את החבלות שנגרמו לבנה
- 37 כתוצאה ממעשי הנאשם כלפיו. הנ"ל העידה על כך שהמתלונן נפגע גם מאחורי האוזן, פרט אותו
- 38 לא ציינה בעדותה במח"ש. בחקירתה הנגדית, כאשר התבקשה על ידי הסגור להסביר תוספת זו

- 1 הודתה, כי אינה יודעת אם השריטה שבאוזן קשורה לאירוע. וכך אמרה: **"אני לא קבעתי שהמכה**
- 2 **הזאת היא מהשוטר". "והייתה לו גם שריטה באוזן, אני לא יודעת אם זה היה מלפני או**
- 3 **מהמכה".**
- 4 שתיים ניתן להסיק מהאמור לעיל, או שמסרה את דבריה האמורים בחקירתה הראשית מבלי
- 5 משים, תוך חוסר הקפדה על הדקויות שבדברים, או שביקשה להעצים את האירוע ועל כן בחרה
- 6 להוסיף לעדותה בפנינו גם את החבלה הנ"ל. אם כך ואם כך, יש בתוספת זו כדי לפגום באמינותה.
- 7
- 8 תהיה נוספת עוררה עדותה של עת/1, בהתייחסה לביקוריה עם הבן במרפאה, שכן עדותה בעניין
- 9 זה אינה מתיישבת עם עדות הרופא, עת/4, שלכל הדעות הנו עד אובייקטיבי, חסר פניות, אשר
- 10 ביסס עדותו על המסמך שכתב בתום ביקורם במרפאה, ת/3.
- 11 לדברי האם, הגיעה עם הבן לבדיקה הרפואית בסמוך לאירוע, עוד באותו היום, אלא שבשל
- 12 חיסרון כרטיס קופ"ח ערך הרופא לילד רק בדיקה חיצונית. למחרת חזרו למרפאה לאותו רופא,
- 13 שהוא גם רופא המשפחה, נערכו לילד צילומים וכך הושלמה הבדיקה. דבריה אלה אינם
- 14 מתיישבים עם עדותו של עת/4, כמו גם עם הרישום המופיע ב-ת/3: **"ביקור ב-20/07/2010**
- 15 **...ביקור ראשון בלי כרטיס".** כזכור, עת/4 אמר שזוכר את האירוע בגדול, לא לפרטיו, אולם
- 16 בהסתמכו על הרישום ב-ת/3 העיד, שהמתלונן הגיע אליו בנוגע לאותו אירוע רק באותה פעם,
- 17 ב-20.7. באותו מועד בדק אותו, גם נערכו לו צילומים ובסופו של יום רשם התעודה, תוך ציון כי
- 18 הגיע ללא כרטיס. המסקנה המתבקשת היא, כי עת/1 לא דייקה בדבריה גם בנוגע לנקודה זו.
- 19
- 20 עוד נאמר, כי לאחר שמיעת עדותו של המתלונן, אשר חזר ואישר בפנינו, כי את המכה בחזה קיבל
- 21 מהרובה שנזרק עליו לאחר שהנאשם שיחרר בבת אחת את אחיזתו ברובה, גברו והתחזקו בקרבנו
- 22 הספקות באשר לאמינות גרסת האם. בניגוד לדברי המתלונן כאמור, העידה במהלך חקירתה
- 23 הנגדית שראתה את הנאשם מכה עם הרובה בחזה של המתלונן.
- 24 **"כי ראיתי כשהכה אותו, הכה אותו על החזה שלו ועל המצח..." "הוא הכה אותו על הראש**
- 25 **שלו, הוא הכה אותו ברובה על החזה שלו..."**
- 26 כפי העולה מהעדויות, נראה כי האם הפריזה בתיאור התנהגותו של הנאשם, עדותה אינה משקפת
- 27 במדויק את האירועים ועולה ממנה נימה של הגזמה.
- 28
- 29 חרף האמור ראוי שנאמר, כי אין אנו רואים עין בעין עם טענת ב"כ הנאשם, שאין ליתן אמון
- 30 בדברי המתלוננת, נוכח עדותו של עת/5, אשר מפריכה לטענתו את גרסתה.
- 31 למה הדברים אמורים; עת/5 העיד, כי אינו זוכר אם ראה את הילד, אך הוא בטוח שלא ראה את
- 32 פצעיו, לא דיבר במכשיר הקשר עם הנאשם וגם לא נתן לילד עוגה. לכאורה, וכפי שביקש ללמוד
- 33 מכך הסנגור, דברי עד זה סותרים את עדותה של האם ביחס למפגש שהיה בין השוטר בתחנה לבין
- 34 בנה, ועל כן אין ליתן אמון בדבריה. כזכור, הנ"ל העידה שהשוטר ראה את הבן שלה בוכה ואמר לו
- 35 שלא יפחד ונתן לו עוגה. הוא גם ליטף אותו והסתכל על פצעיו, התקשר במכשיר הקשר לנאשם
- 36 וכו'. אלא, שדווקא בדבריו של הנאשם ב-ת/1 הוא שאישש את עדות האם. שם אמר הנאשם,
- 37 בדומה לאם, כי מישחו התקשר אליו מהיומן ואמר לו, כי יש טענה שהרביץ לילד, והוא הסביר
- 38 שלא הרביץ, אלא רק משך באקדח.



1 לטעמנו, ההתאמה הנ"ל בין עדויותיהם של עת/1 והנאשם מעלה את האפשרות, שאולי האם  
2 כיוונה בדבריה האמורים לשוטר האחר שהיה בתחנה, עליו העידה, שדיבר איתה ערבית, נכנס  
3 ויצא חליפות מהיומן ואמר שיתנו לילד עוגה. אותו שוטר לא נחקר וגם איש מבאי כוח הצדדים  
4 לא ניסה לברר עם האם, מי משני השוטרים שהיו ביומן התחנה עשה מה, למי מהם כיוונה את  
5 דבריה שפרטנו לעיל. נקודה זו נותרה, אפוא, לא פתורה ולכן מסקנתנו היא, שאין ללמוד  
6 מהסתירה לכאורה עליה הצביע הסנגור מאומה ביחס לאמינות האם.

## 8 עת/2, המתלונן

9 לא קשה היה להיווכח, כי המתלונן, ילד צעיר ימים, התקשה לארגן את דבריו, למסרם בצורה  
10 מסודרת ולנסחם באופן שיציירו תמונה ברורה ממה שהתחולל במקום. לא במעט מאמץ עלה בידי  
11 התובעת לחלץ ממנו תיאור שישקף את מה שלהבנתו קרה בשטח.  
12 על עדותו ניתן לומר שהייתה מבולבלת ולא חד משמעית. לא ניתן היה להבין מדבריו את  
13 השתלשלותם המדויקת של האירועים, מה קדם למה, המשיכה בשיער או המכה בחזה. כך גם  
14 לגבי עדותו המשתנה בקשר לזהות האנשים שצפו באירוע. תחילה אמר, שכשקרה האירוע אחיו  
15 עמד על המדרגות למטה ואחותו ודודתו היו רחוקות קצת מהם, ומיד בהמשך אמר, שמי שראו  
16 את המקרה היו הדודה, אחיו, אמו ואחותו שהיא קטנה ולא מבינה.  
17 לא התרשמנו, כי הדבר נבע מתחכום או מכוונה שלא לספר אמת, אלא ממגבלות גילו הצעיר  
18 ויכולותיו לארגן ולנסח את דבריו, באופן שישקפו את האירועים בבהירות. מסקנתנו היא, כי אין  
19 די בעדותו כדי לשמש תמיכה לעדות האם ובוודאי אין בה די כדי להוות בסיס להרשעה.

## 21 עת/5, יומנאי התחנה

22 עד זה הותיר בנו רושם של עד אמין. הנ"ל מסר עדותו במח"ש יום לאחר האירוע ונראה כי זכרונו  
23 היה טרי. בעדותו בפנינו עמד איתן על דעתו, כי דייק בדבריו. כאשר הטיח בו הסנגור, כי דבריו  
24 בפני ביה"ד אינם מתאימים למה שאמר במח"ש, סיפק בתשובותיו הסבר הגיוני אשר בהחלט  
25 הניח את דעתנו. אין אנו סבורים, כי עדותו הייתה מוטה לצד כלשהו. הנ"ל עובד עם הנאשם ולא  
26 הועלתה כל טענה בדבר יחסים עכורים השוררים ביניהם, כך שאין לחשוש שמא ניסה לסבכו.

## 28 עת/4, הרופא + ת/3, התעודה הרפואית

29 לאחר שבחנו את הממצאים שבתעודה הרפואית, בשים לב לכלל העדויות ששמענו, ובעיקר  
30 בהתייחס לעדותו של הרופא, עליה אנו סומכים את ידינו, הגענו לכלל דעה, כי בממצאים  
31 שבתעודה הרפואית אין כדי לתמוך בעדות האם.

32  
33 באשר לנפיחות ולרגישות מאחורי אוזן ימנית, אין כל ראיה הקושרת את הנאשם לממצא זה, שכן  
34 אף האם הודתה במהלך חקירתה בפנינו, כי אינה יכולה להצביע על קשר בין מעשה הנאשם  
35 לחבלה הנ"ל.

36  
37 ביחס לשריטה בחזה, מוכנים היו הצדדים להסכים, שאפשר וזו נגרמה אגב שחרור הרובה מידי  
38 הנאשם. נשאלת אפוא השאלה, האם פעולת הנאשם שהרפה באחת את אחיזתו ברובה עולה כדי  
39 עבירת משמעת.

- 1 לאחר ששמענו את הסברי הנאשם, ואת עדותו של עת/5 מסקנתנו היא, כי לא נמצא פסול בעצם
- 2 תפיסת קנה הרובה על ידי הנאשם וגם לא באופן בו הרפה ממנו.
- 3 באשר לתפיסת הקנה, הסביר הנאשם, כי בעת שהמתלונן כיוון האקדח לעברו לא ידע אם מדובר
- 4 באקדח צעצוע עם גולות או כזה ללא גולות, ובכלל היה חשוב לו להסביר למתלונן שאסור לכוון
- 5 אקדח לעבר אנשים. הסביר הנאשם נתמכו בדברי עת/5. הנ"ל העיד בדומה לנאשם, שבראותו ילד
- 6 המכוון נשק צעצוע המוציא גולות לכיוון אחד האנשים, היה מתקרב אליו ותופסו כדי להפסיק את
- 7 העבירה.
- 8 באשר לשחרור הרובה, בין אם מקבלים את דברי הנאשם, כי בחר להרפות מהרובה מאחר
- 9 והמתלונן פרץ בבכי, ובין אם נקבל את דברי עת/1 כי הרפה מהרובה בעקבות התערבותה, לא
- 10 מצאנו כל דופי בפעולתו. לטעמנו, ניסיון לייחס לנאשם פעולה מתוכננת, בדמות שחרור האחיזה
- 11 ברובה באחת, מתוך מחשבה או ציפייה שיצליף בגוף המתלונן, הוא ניסיון מרחיק לכת. אף
- 12 התביעה לא טענה זאת. אשר על כן, אם אכן פגע הרובה בחזה של המתלונן, אין להטיל על הנאשם
- 13 את האחריות לפגיעה ולגרם השריטה.
- 14
- 15 באשר לחבלה במצח, הטענה היא, כי נגרמה כתוצאה מהטחת ראשו של המתלונן בחזהו של
- 16 הנאשם, אשר לבש אפוד עליו היה מכשיר קשר. לגבי חבלה זו לא הוכח לנו מעבר לכל ספק סביר,
- 17 כי נגרמה בעטיה של פעולה יציר כפיו של הנאשם. זאת, הן בשל כך שלא נתנו אמון מלא בעדויות
- 18 האם והמתלונן והן בשל כך שבדיקת המתלונן בידי רופא וצילום החבלות שעל גופו נעשו יום
- 19 למחרת האירוע, ואין כל וודאות, כי החבלה הנ"ל הינה תוצר האירוע שהתחולל בין המתלונן
- 20 לנאשם.
- 21
- 22 **עה/1, הנאשם**
- 23 חקירת הנאשם במח"ש נערכה כ-3.5 חודשים לאחר האירוע. מרגע שנזכר הנאשם במקרה מסר
- 24 גרסתו ותאר את השתלשלות האירועים. גרסה דומה מסר בעדותו בפנינו, מעל דוכן העדים, אלא
- 25 שבעניין אחד שינה גרסתו מזו שמסר במח"ש. בפנינו חזר וטען, כי המתלונן היה לבדו, כאשר פנה
- 26 אליו בעניין הרובה, בעוד שבהודעתו במח"ש אמר דברים שונים, ואלה היו דבריו: **"ילד הגיע קטן**
- 27 **עם צעצוע לא לבד, היו כמה איתו ושאלתי אותו בערבית..."** בהתבקשו ליתן הסבר לשוני הנ"ל
- 28 התקשה ליישב את הסתירה ותשובתו נשמעה מגומגמת ולא משכנעת.
- 29
- 30 עוד נאמר, כי גרסת הנאשם האומרת שבשלביו הראשונים של האירוע האם כלל לא נכחה במקום,
- 31 אלא הגיעה בשלב שבו ראתה את הילד בוכה, אינה מתיישבת עם דבריו הוא בהודעתו במח"ש.
- 32 שם, בהשיבו לחוקר ששאלו, אם האימא אמרה לו משהו כאשר הוא משך את האקדח מידי הבן,
- 33 אמר: **"אמרה שזה הבן שלה"** בהוסיפו, שלא הייתה לידו ממש, אלא יותר בפנים והוא אמר לה
- 34 שלא יכוון (הבן) לאנשים. הנאשם מאשר, אפוא, שהאם הייתה שם, במרחק של טווח שיחה, בעת
- 35 שמשך את האקדח. משמע, שגם על פי גרסתו, האם צפתה בחלק מהאירוע, לפחות מהשלב של
- 36 משיכת הרובה. הדעת נותנת, כי הנאשם לא יכול היה לדעת מתי בדיוק והחל מאיזה שלב חזתה
- 37 האם באירוע, שכן בהחלט אפשרי שלא הבחין בה, אלא ברגע שבו התערבה בפנותה אליו בקשר
- 38 לבנה.
- 39

1 מחומר הראיות עולה, כי גרסתו של הנאשם עומדת לבדה ונעדרת כל תמיכה. הנ"ל נחקר ארוכות  
2 על ידי התובעת, הכיצד לא נקט בכל פעולה לאיתור העדים שעל פי טענתו נכחו במקום, כדי  
3 שיבואו לתמוך בגרסתו. אין אנו מקבלים את ניסיון התביעה לזקוף זאת לחובת הנאשם, שכן  
4 האחריות לאיתור עדים ולמיצוי החקירה רובצת לפתחם של גורמי החקירה.

## 6 הכרעה

7  
8 התלבטנו לא מעט את עדותו של מי יש להעדיף במשפט זה, שכן גם בגרסאות עדי התביעה 1 ו-2  
9 וגם בגרסת הנאשם מצאנו פגמים, והכול כפי שפורט לעיל. מה שהכריע את הכף לטובת הנאשם  
10 היו ליקויי החקירה שליוו את החקירה בתיק זה. ככל שהתקדמנו בשמיעת העדים ונפרשה בפנינו  
11 מסכת הראיות, כך התברר שכאלה יש לא מעט.  
12 לטעמנו, הליקוי המשמעותי ביותר נוגע לטעות בה הודתה החוקרת, עת/3, שניהלה את החקירה  
13 בתיק. חרף העובדה שהתלונה הוגשה בתכוף למקרה, הנ"ל לא נקטה בכל פעולה כדי לבדוק אם  
14 נקלטו במצלמות האבטחה המוצבות במקום ומתעדות את המתרחש באזור, תמונות מהאירוע.  
15 מדובר בראיה חיונית אשר יכולה הייתה לשפוך אור על מה שהתחולל בין הנאשם למתלונן.  
16 גם פעולות חקירה חיוניות אחרות לא בוצעו. לא נעשה ניסיון לאתר עדים נוספים, אשר ידוע כי  
17 נכחו במקום, וסביר להניח שראו את האירוע. הכוונה לשוטר שצוות עם הנאשם באותה משמרת,  
18 דודתו של המתלונן והשומר במסגד. אפשר, אפוא, לומר על שורת כשלי החקירה שפורטה לעיל, כי  
19 היה בהם כדי לתרום לקיפוח הגנתו של הנאשם.

20  
21 על בסיס האמור לעיל, בנסיבות בהן נותר בליבנו ספק לגבי גרסת האם, וכאשר עדות זו חסרה כל  
22 ראיה לחיזוק, מתקשים אנו לקבוע כממצא, כי הנאשם תפס בשערות ראשו של המתלונן, ושראשו  
23 הוטח בחזהו של הנאשם.

24 דומה המצב הראייתי לגבי הקללות שיוחסו לנאשם. בעניין זה אין די בעדות האם שנתמכה  
25 במידת מה בעדותו החלקית של המתלונן, כדי לקבוע שהנאשם נקט בלשון גסה כמתואר בכתב  
26 האישום.

27  
28 על רקע כל המפורט הגענו למסקנה, כי התביעה לא הניחה בפנינו תשתית ראייתית מוצקה  
29 ומספקת להוכחת העבירות שיוחסו לנאשם, ועל כן אנו מזכים אותו מחמת הספק מעבירת נקיטת  
30 לשון גסה ומעבירת שימוש בכוח שלא כדין.

31  
32 ניתן והודע היום, 9/2/2012, במעמד הצדדים.

33  
34 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

35  
36 שופטת \_\_\_\_\_ אב בית הדין \_\_\_\_\_ שופט \_\_\_\_\_  
37 נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה עו"ד דרור טיטונוביץ

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה על סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

מעובדות כתב האישום בהן הודתה הנאשמת עולה, כי שירתה כמזכירה בשלוחת תביעות והמתלוננת שירתה באותה השלוחה כבת שירות לאומי. במועד שאינו ידוע, במהלך שנת 2010, במהלך יום העבודה, הלכה המתלוננת לשירותים, תוך שהודיעה על כך. בעודה בתא השירותים, אותו נעלה מבפנים, נכנסה הנאשמת בשקט אל חדר השירותים, ובעזרת מפתח הסיטה את מנעול הפלסטיק שנעל את דלת התא בו הייתה המתלוננת. הנאשמת פתחה את דלת תא השירותים והבהילה את המתלוננת אשר טרקה חזרה את הדלת באופן מיידי. בטרם הספיקה להרים את מכנסיה המופשלים, הכניסה הנאשמת את מכשיר הפלאפון שלה מתחת לדלת השירותים, ו"צילמה את המתלוננת באודיו". בצאתן מהשירותים השמיעה הנאשמת את ההקלטה במשרד המזכירות, בנוכחות המתלוננת ושתי עובדות נוספות.

בראשית הדיון הודיעה התובעת, כי בין הנאשמת למח"ש נכרת הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי תודה בפני בית הדין בעובדות כתב האישום, והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

בא כוח הנאשמת אישר את דבר ההסדר עם מח"ש, אך ביקש להוסיף ולטעון בטרם הקראה, כי עובר לדיון גובש לדעתו הסדר לעניין העונש בינו לבין התביעה. במסגרת הסדר זה, לו מתכחשת התביעה, הציעה התובעת עונש של נזיפה חמורה וקנס בסך 2,000 ₪. בהסכמת התובעת הביא את ההצעה בפני הנאשמת, אשר הביעה הסכמתה להצעה, אך ביקשה להוריד את גובה הקנס. כל ניסיונותיו מול הממונה על התביעה להביא לקיום ההסדר לא צלחו, ולכן ביקש שניתן דעתנו לכך לעניין העונש.

התובעת דחתה את דברי הסנגור לפיהם גובש הסדר לעניין העונש. היא הסבירה, כי אמנם הציעה עונש של נזיפה חמורה וקנס שלא יפחת מ- 3,000 ₪, וזאת נוכח נסיבותיה הקשות של הנאשמת, אולם בעת שהסנגור ביקש להביא ההצעה בפני הנאשמת, הבהירה לו, כי עליה לקבל את אישור הממונה עליה. אישור כזה לא ניתן ועמדת התביעה, שהובאה לידיעת הסנגור בו ביום הייתה, שיש לדרוש גם עונש הורדה בדרגה. בתגובה טען הסנגור שיש כבר הסכם.

בטיעוניה לעונש אמרה התובעת, כי "מבין תיקי ההתנהגות שהגיעו לפתחו של ביה"ד, המקרה שלפנינו, הוא אחד המקרים החמורים ביותר בהיותו בוטה, מבזה, משפיל ומביש".

לדבריה, הנאשמת משרתת בחיל משנת 1996, ואילו המתלוננת, נפגעת העבירה, היא בת שירות לאומי צעירה. מעיון בתיק, לא ניתן היה למצוא הסבר הגיוני להתנהגותה הבוטה של הנאשמת, והתביעה מבקשת לדחות טענת הגנה אפשרית, לפיה מדובר במעשה קונדס ספונטני. על פי כל אמת מידה, רמסה הנאשמת את כבודה ופרטיותה של המתלוננת ופגעה בתדמית המשטרה.

- 1 התובעת ביקשה מהנוכחים באולם לשים עצמם בנעלי המתלוננת, ולדמות את תחושות המבוכה,
- 2 הביזוי, ההשפלה והבהלה שחשה כשהופתעה ממעשיה הבלתי מוסברים של הנאשמת. היא חזרה
- 3 ואמרה, כי מדובר "במעשה מופרע וקיצוני שהדעת לא יכולה לסבול ולקבל ואין לו מקום
- 4 בשירותנו".
- 5 עוד אמרה, כי נקודת זכות יחידה מוצאת התביעה בעובדה שהנאשמת הודתה במח"ש ובפנינו
- 6 וחסכה את ניהולו של התיק. היא ציינה, שהתביעה לא מצאה לנכון לזמן את המתלוננת להעיד
- 7 לעניין העונש "על הטראומה וההשפלה שחשה באותו אירוע".
- 8 אשר לעברה המשמעותי של הנאשמת אמרה, שלאורך כ- 15 שנות שירות, צברה שתי הרשעות בפני
- 9 דן יחיד שאינן ממין העניין, שתי הדרכות וכי הוערכה בהערכות התקופתיות בציונים שבין טוב
- 10 לטוב מאד.
- 11 התובעת התייחסה למסמכים רפואיים שהציגה ההגנה בפניה, ואמרה שמצבה של הנאשמת, על פי
- 12 מסמכים אלו נובע מלחץ בעבודה ומלחץ משפחתי.
- 13 לסיום ביקשה התובעת, כי נכריז שאין אח ורע למעשה הנאשמת, ונשית עליה נזיפה חמורה,
- 14 והורדה בדרגה לתקופה משמעותית וממושכת. עוד ביקשה, שאם נמצא לנכון להתחשב בנסיבותיה
- 15 האישיות של הנאשמת, נבטא זאת במשך תקופת ההורדה בדרגה.
- 16
- 17 בראשית טיעוניו לעונש, ביקש הסנגור להתייחס למצבה הנפשי של המתלוננת בעקבות האירוע.
- 18 הסנגור הגיש את ההודעה שנגבתה מהמתלוננת במח"ש וטען, כי אין להתייחס אליה כקורבן. נוכח
- 19 דברי המתלוננת בשורות 45, 46 להודעתה, בקונטקסט בו בוצעו הדברים, מדובר אמנם בהתנהגות
- 20 שאינה הולמת אך ברף הנמוך. מהודעתה עולה, כי היה שיח היתולי בשלוחה ובמסגרתו בוצעה
- 21 העבירה. המתלוננת לא סברה שמדובר באירוע חריג ולא התלוננה לא בפני מפקדתה ולא במח"ש.
- 22 לדבריו, הנאשמת נחקרה במח"ש ב- 27.4.11, חוותה התמוטטות עצבים מיד ובסמוך לחקירה,
- 23 ומיום 28.4.11 קיבלה טיפול פסיכיאטרי. מצבה זה נמשך עד היום. לתמיכה הגיש אישורים
- 24 רפואיים. מאז חייה של הנאשמת אינם חיים. עוד אמר, ש"אבן מקיר תזעק" על הדרישה להורידה
- 25 בדרגה, שעה שאיכות חייה וביטחונה העצמי והבריאותי הורדו לשפל המדרגה, כשכל מעשיה נעשו
- 26 בהקשר היתולי. בנוסף לכך, המערכת המשפטית שלה מתפרקת, היא מצויה במסכת גירושין
- 27 מכוערת ובעתיד יהיה עליה להתמודד עם כלכלת שתי בנותיה שהן בנות 9 ו-10. במצב כזה 700 ₪
- 28 הורדה במשכורת חודשית, עלולים לבוא על חשבון הטיפול בבנותיה.
- 29
- 30 עוד אמר הסנגור, כי מעשה הנאשמת שהוא מעשה קונדס עליו היא צריכה לשלם, אך אין מדובר
- 31 במעשה ש"אין לו אח ורע", "משפיל" או "מביש", שכן מדובר בהקלטת אודיו, ללא כוונת פרסום
- 32 או ביזוי. גם המתלוננת מתייחסת למעשה ככזה שנעשה בצחוק. טענה זו מתחזקת לאור העובדה
- 33 שראש שלוחת התביעות המחוזית, שהיא זו אשר העבירה את הדברים לטיפול מח"ש, כתבה
- 34 מכתב לביה"ד, ובו היא מבקשת להקל עם הנאשמת.
- 35 לסיום אמר בא כוח הנאשמת, כי אין מחלוקת שיש מקום לסנקציה עונשית בשל מעשה היתולי
- 36 שהוא פגיעה בצנעת הפרט של אחר. עם זאת, במניין השיקולים לקולה, יש למנות את חלופ הזמן
- 37 בשני מישורים, האחד השנה שחלפה עד לפתיחת חקירת מח"ש, וכשנה נוספת עד היום. כן יש
- 38 להתחשב בעובדה שהמתלוננת לא יזמה את התלונה, ומהודעתה עולה שלא נפגעה, ובמצבה
- 39 הנפשי, האישי והמשפחתי של הנאשמת.

- 1 לאור כל האמור עתר הסנגור להטלת עונש נזיפה וקנס מינימלי וביקש שלא להוריד את הנאשמת
- 2 בדרגה.
- 3
- 4 הנאשמת עמדה בפנינו בוכייה, ואמרה כי היא מתביישת. הסבירה שהיא מבינה את חומרת
- 5 העבירה, הגם שהיה זה מעשה קונדס, וכי היא מצטערת באמת. הוסיפה שמאז אינה ישנה.
- 6 לבקשתנו השיבה כי מצבה הכלכלי אינו טוב, היא נמצאת במינוס גדול בבנק, ומשכורתה נטו היא
- 7 בסך כ- 6,000 ₪. אמרה שאינה מקבלת מזונות.
- 8
- 9
- 10 מכווערים ומבישים הם מעשיה של הנאשמת וראויים הם לכל גינוי. כישלונה של הנאשמת בכך
- 11 שנהגה בחוסר כבוד ובחוסר רגישות כלפי חברתה לעבודה. מבישה הייתה התנהגותה בכך שחדרה
- 12 לפרטיותה של המתלוננת, הפתיעה והבהילה אותה בפתחה את דלת תא השירותים, צילמה
- 13 והקליטה אותה במעמד מביך ביותר. מבישה לא פחות הייתה התנהלותה בהמשך, כאשר במקום
- 14 להתעשת ולחדול ממעשיה מיהרה לשתף את הבנות האחרות במשרד בתוצאות מעלליה. גם אם
- 15 נעשו המעשים כמהתלה, ואף אם המתלוננת הבינה זאת כך, אין ספק כי מדובר במעשה משפיל,
- 16 בפגיעה קשה בצנעת הפרט ובהפרת האינטימיות לה זכאי כל אדם, ועל כן אין בכך כדי להקהות
- 17 מחומרת המעשה. כאדם בוגר ואחראי שומה היה על הנאשמת להשכיל ולהבין את גבולות המותר
- 18 והאסור והיה עליה להימנע מהמעשה המיותר וחסר הטעם, אשר יש בו גם כדי לפגוע פגיעה של
- 19 ממש בתדמית המשטרה.
- 20 אף טיב השירות של הנאשמת אינו עומד לזכותה, שכן כפי המשתקף מהערכותיה התקופתיות
- 21 ומההליכים המשמעותיים שננקטו נגדה במהלך שירותה, ניתן ללמוד עליו כי אינו מהטובים ביותר.
- 22
- 23 בצד החומרה שפורטה לעיל התחשבנו לקולת העונש בהודאתה של הנאשמת, בחרטה שהביעה
- 24 בפנינו ובכך שהפנימה את הכשל שבמעשיה.
- 25 משקל מיוחד לקולה מצאנו לתת לנסיבותיה האישיות הלא פשוטות, למצבה המשפחתי הכלכלי
- 26 והרפואי הקשה, כעולה מטיעוניו המפורטים של בא כוחה, ממכתבה של ראש ענף תביעות מחוז
- 27 מרכז ומהתיעוד הרפואי שהוצג בפנינו.
- 28
- 29 לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, ובשים לב לנסיבותיה האישיות הקשות של
- 30 הנאשמת, ובצירוף העובדה כי האירוע לא הותיר במתלוננת רישומים של ממש כעולה מהודעתה
- 31 במח"ש - החלטנו לפנים משורת הדין שלא להטיל על הנאשמת עונש אשר יש בצדו פגיעה כלכלית,
- 32 ואת החומרה שבמעשיה להביא לידי ביטוי בהטלת מחבוש על תנאי.
- 33
- 34
- 35 אשר על כן אנו משיתים על הנאשמת את העונשים הבאים :
- 36
- 37 - נזיפה חמורה
- 38

14 - ימי מחבוש על תנאי, אותם לא תרצה הנאשמת, אלא אם תעבור תוך שנה מהיום, עבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה על סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006, שביטויה פגיעה בפרטיותו של אדם או בהשפלתו.

ניתן והודע היום, י"ד בשבט תשע"ב, 07/02/2012, במעמד הצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת \_\_\_\_\_ אב בית הדין \_\_\_\_\_ שופט \_\_\_\_\_  
נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה סנ"ץ מאיר זוהר

גזר דין

הנאשם, סייר תנועה, הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון, בעבירת שימוש בכוח שלא כדין לפי סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו – 2006.

מעובדות כתב האישום עולה כי, בתאריך 11/4/2010 ערב יום השואה, סמוך לשעה 15:23, נכנס הנאשם כשהוא לבוש במדים, לחנות הנמצאת בתחנת דלק. המתלונן שהיה בחנות, אמר למוכר שאסור למכור מוצרים בערב יום השואה, וזאת מחשש שהנאשם ירשום דו"ח למוכר. על רקע הערה זו, תפס הנאשם בחולצתו של המתלונן וקרא לו "חוצפן". המתלונן, בניסיון להתגונן תפס בידו של הנאשם. בתגובה, משך ודחף הנאשם אותו תוך שהוא סוטר לו. לאחר שהדף את המתלונן אל מחוץ לחנות, בעט הנאשם ברגלו של המתלונן. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן המטומות באמה ימנית ובשוק רגל שמאל.

בפתח הדיון הודיעו הצדדים כי כתב האישום הוגש לבית הדין במסגרת הסדר טיעון בין הנאשם למח"ש, במסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה בעובדות הכלולות בו. עוד הוסכם כי הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪.

התובעת בטיעוניה לעונש ציינה לחומרה כי מדובר ברצף מעשי תקיפה בהם התנהג הנאשם בבריונות שלוחת רסן, שלא כדין וללא הצדקה. כל זאת רק בשל הערה של המתלונן למוכר בחנות שלא למכור מוצרים בערב יום השואה. כן ציינה כי ההמטומות שנגרמו למתלונן כתוצאה מהתקיפה מעידות על עוצמת השימוש בכוח. התובעת הוסיפה עוד כי אופן התקיפה כמתואר בכתב האישום יש בו משום השפלה, וכי מצופה היה מהנאשם, כשוטר בעל ותק של 25 שנה בחיל לאיפוק ולריסון במגעיו עם הציבור.

באשר לעברו המשמעותי של הנאשם ציינה התובעת כי לחובתו הרשעה בביד"ס משנת 94 בעבירת שימוש בכוח בגינה קיבל עונש של נזיפה, 10 הרשעות בדן יחיד בעבירות שונות, וכן שתי הערות מפקד, כל אלו בגין עבירות ישנות. הערכותיו התקופתיות מהשנים האחרונות הינן בציון טוב מאוד.

באיזון הראוי בין חומרת מעשי הנאשם, הערת המתלונן שגרמה לכך, ובשים לב לטיב השירות, עתרה התובעת לעונש של נזיפה חמורה וקנס כספי שייתן ביטוי לחומרת מעשיו.

הסנגור בטיעונו ציין כי מדובר בשוטר ותיק, המשרת כ-27 שנה בתפקידי שטח, מגעיו עם האזרח רבים מאוד, הינו שוטר מאופק, שקול, אחראי ויוזם.

בהתייחס לאירוע, לדבריו, הנאשם במהלך ליווי שיירה, נכנס לתחנת הדלק כדי לקנות מים, והמתלונן הכשילו בעת מילוי תפקידו, בפנייתו האמורה אל המוכר בחנות. חילופי דברים בין השניים ומילים קשות שהשמיע המתלונן כלפי הנאשם הביאו לשימוש בכוח ע"י הנאשם, כשל התנהגותי בו הוא מודה ולוקח אחריות על כך.



|    |                                                                                      |
|----|--------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | הסנגור הגיש לנו תעודות הוקרה והערכה שקיבל הנאשם המעידות על טיב שירותו החיובי         |
| 2  | ופעילותו המקצועית המוערכת, ובהם תעודת מצטיין מנשיא המדינה.                           |
| 3  | עוד ביקש הסנגור להתחשב לקולה בהליך הפלילי שהתנהל כנגד הנאשם במשך כשנתיים בגין        |
| 4  | אירוע זה, הליך שאינו קל עבור שוטר הנדרש לשבת על ספסל הנאשמים בבית משפט השלום.        |
| 5  | לסיכום דבריו ביקש הסנגור כי בהתחשב בכל אלו נשית על הנאשם עונש ראוי ומידתי.           |
| 6  |                                                                                      |
| 7  | הנאשם ציין לפנינו כי אכן כשל במקרה זה וכי לקח קשה את הביטויים שהשמיע כלפיו המתלונן.  |
| 8  | לדבריו הוא מוכר כשוטר מאופק ומשמש דוגמה ביחידתו. עוד הוסיף כי הוא מעוכב דרגה מאז     |
| 9  | האירוע וביקש מבית הדין להתחשב בכך.                                                   |
| 10 |                                                                                      |
| 11 | במקרה שלפנינו הפעיל הנאשם כוח כלפי המתלונן שלא כדין ובנסיבות שבהן לא נדרש שימוש      |
| 12 | בכוח מכל סוג שהוא. הערת המתלונן אשר הופנתה כלפי בעל החנות, כמו גם הפרובוקציה לה טוען |
| 13 | הנאשם שבאה לידי ביטוי בהתבטאות חמורה של המתלונן כלפיו, לא הצריכו ולא הצדיקו את       |
| 14 | הפעלת הכוח כלפי המתלונן על שלביה השונים. הנאשם משך, דחף, סטר ובעט ברגלי המתלונן      |
| 15 | כשכל אלו היו מיותרים לחלוטין ומעידים על אובדן שליטה מתמשך מצדו של הנאשם. הפעלת כוח   |
| 16 | בנסיבות אלה, מעבר לפגיעה באזרח המוכה עצמו, פוגעת בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה.     |
| 17 | מצופה מכל שוטר להקפיד על שימוש בסמכויותיו, ובהן סמכות השימוש בכוח, במסגרת החוק       |
| 18 | בלבד, כשקיימת עילה מוצדקת לכך, וגם אז באופן מידתי ובהתאם לנסיבות. כך גם על כל שוטר   |
| 19 | להפעיל שיקול דעת ראוי במהלך ביצוע תפקיד, לנהוג באיפוק ובשליטה עצמית במגע עם          |
| 20 | האזרח ולהימנע מהסתבכות דוגמת זו.                                                     |
| 21 |                                                                                      |
| 22 | עם זאת, מצאנו להתחשב לקולה בהודיית הנאשם, בהיותו שוטר ותיק מאוד, חיובי ומוערך ובכך   |
| 23 | שעברו המשמעתי מהשנים האחרונות אינו מכביד יחסית.                                      |
| 24 |                                                                                      |
| 25 | נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלנו את הנסיבות לחומרה ולקולה, מצאנו לנכון שלא לחרוג     |
| 26 | מרכיבי העונש שביקשה התביעה ולהשית על הנאשם את העונשים הבאים:                         |
| 27 | - נזיפה חמורה                                                                        |
| 28 | - קנס בסך 2,500 ₪ אשר ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים.                      |
| 29 |                                                                                      |
| 30 |                                                                                      |
| 31 | ניתן והודע היום, ז' אדר תשע"ב, 1/3/12, בנוכחות הצדדים.                               |
| 32 |                                                                                      |
| 33 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                         |
| 34 |                                                                                      |
| 35 |                                                                                      |
| 36 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                             |
| 37 | סניף ציפי דוד-גולדברג נצי"ם רחל אדלסברג עו"ד מנשה יוגב                               |
| 38 |                                                                                      |

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת שימוש בכח שלא כדין, עבירה על סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

מעובדות כתב האישום בהן הודה עולה, כי בתאריך 17.12.2009 בסמוך לשעה 00:30 הגיע המתלונן למועדון, אשר עקב הצפיפות הרבה שבתוכו, הוחלט שלא לאפשר כניסתם של אנשים נוספים. בעקבות כך, התקהלו צעירים רבים במתחם שמחוץ למועדון, ובין היתר השליכו אבן לכיוון ניידת משטרה. מאבטח מנע את כניסת המתלונן למועדון, ועל אף זאת, הלך המתלונן לכניסה נוספת וביקש, בשנית, להיכנס. בשלב זה הבחין בו הנאשם, והיכהו באמצעות אלה ברגלו השמאלית ובצלעות. כשהוציא המתלונן את מכשיר הפלאפון וניסה לצלם את מעשי הנאשם, היכה הנאשם במכשיר באמצעות האלה, ומסך המכשיר נשבר. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן כאבים בצלעות והמטומה בירך השמאלית.

בראשית הדיון הודיעה התובעת, כי הוסכם בין הנאשם למח"ש, שהנאשם יודה בפני בית הדין בעובדות כתב האישום, אשר נוסח ע"י מח"ש, ולאחר שיוורשע תסגור מח"ש את התיק במישור הפלילי בעילה של חוסר ענין לציבור. עוד אמרה, כי התביעה והנאשם הגיעו ביניהם להסדר לעניין העונש, לפיו יעתרו במשותף לעונשי נזיפה חמורה וקנס כספי בסך 2,500 ₪, והנאשם יהיה רשאי לבקש את פריסת הקנס לתשלומים.

בטיעוניה לעונש אמרה התובעת, כי מדובר במקרה חמור, בו בחר הנאשם, ללא כל הצדקה, להשתמש בכח שלא כדין באמצעות אלה, כאשר כל חטאו של המתלונן היה בכך שניסה להיכנס למועדון על אף שאמרו לו שלא לעשות כן, לאור הצפיפות שהייתה במקום. המחשה של עוצמת המכות ניתן לראות בכאבים בצלעות ובהמטומה בירך. אם לא די בכך, היכה הנאשם אף במכשיר הפלאפון ושבר אותו. לטעמה, החומרה שבמעשה היא בעצם השימוש באלה, מקום בו לא הפעיל המתלונן כוח נגד הנאשם והפרובוקציה שלו הייתה מינורית, ובכך שאין מדובר במכה אחת אלא בשתי מכות, האחת בצלעות והשנייה בירך.

לדבריה, מצופה משוטרי לרסן את תגובותיו ולגלות איפוק מול פרובוקציות. הדבר נכון במיוחד כשמדובר בנאשם המשרת בחיל משנת 2003 בתפקידי שטח, הדורשים חיכוך יומיומי עם הציבור. היא הפנתה לפסיקת בית הדין, הרואה בחומרה כל שימוש בכוח שלא כדין.

עם זאת, הצביעה התובעת על נקודות לזכות הנאשם, שעמדו בבסיס הסכמת התביעה להסדר הטיעון. הראשונה שבהן, הודאת הנאשם במיוחס לו, כשבכך חסך זמן שיפוטי יקר. בנוסף לכך, עמדה על כך שבתיק קיימים קשיים ראייתיים לא פשוטים. בין היתר, עולה מהראיות שלא רק הנאשם השתמש באלה, וכי התנהגות המתלונן הייתה פרובוקטיבית.

- 1 עוד אמרה, כי חרף העובדה שהנאשם משרת בחיל משנת 2003 בתפקידי שטח, עברו המשמעת
- 2 אינו מכביד. הוא הורשע בביד"ם בגין עבירת החזקת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת,
- 3 ופעמיים בפני דן יחיד, בעבירת אי מילוי הוראה. בנוסף לכך נרשמה לו הערת מפקד.
- 4 מהערכותיו התקופתיות עולה, כי הוערך ע"י מפקדיו בציונים הנעים בין טוב 3 לטוב מאוד 2.
- 5
- 6 לסיכום אמרה, שבאיזון הראוי בין הנסיבות לקולא ולחומרה, לאור הפרובוקציה של המתלונן,
- 7 לאור הקשיים הראייתיים בתיק, ובמיוחד לאור העובדה שהנאשם לא היה היחיד שהשתמש
- 8 באלה, סבורה התביעה כי בעונש המוסכם עם הנאשם, נזיפה חמורה וקנס כספי בסך 2,500 ₪, יש
- 9 כדי להעביר את המסר הראוי. אשר על כן, ביקשה כי נכבד את ההסדר ונשית על הנאשם את
- 10 העונשים המוסכמים.
- 11
- 12 בא כוח הנאשם פתח את טיעונו בהבעת גינוי לאלימות מכל סוג, ע"י כל אדם ובמיוחד ע"י שוטר.
- 13 עם זאת, אמר שיש לראות את מעשי הנאשם בפרופורציה נכונה.
- 14 לדבריו, הנאשם, המשמש כר' משמרת סיור, הוזעק למועדון לילה אחרי חצות. הייתה שם
- 15 התקהלות של כמעט 1,000 איש, במקום שיכול להכיל רק 300 איש, והצפיפות הגיעה כמעט
- 16 לסכנת חיים. הנאשם הגיע ראשון, זרקו אבן על הניידת שלו שנפגעה, ובחורה שנפגעה מהאבן
- 17 הוכנסה לתוך הניידת. הוזעקה תגבורת, וקצין שהגיע למקום נתן הנחיה להצטייד באלות, לפזר
- 18 את ההתקהלות ובמידת הצורך להכות על הרגליים באלות. המתקהלים שחלקם היו שיכורים,
- 19 החלו לדחוף את השוטרים, שנבלעו בתוך ההמון הרב והסוער. בנסיבות אלה, בלחץ הפיזי והנפשי
- 20 בו היה נתון, השתמש הנאשם באלה, ועבר את הגבול המותר. על כך הוא מצטער.
- 21 הסנגור הזכיר את העובדה ששלושה שוטרים היכו את המתלונן, ורק הנאשם הועמד לדין.
- 22 הוא יכול היה לייעץ לנאשם להישפט בדין הפלילי כדי להוכיח את חפותו, ולחלופין, לבקש לבטל
- 23 את האישום מחמת אכיפה בררנית, אולם הנאשם ביקש להודות באישום המשמעת, בבחינת
- 24 "מודה ועוזב ירוחם". לבקשתנו, הבהיר הסנגור, כי אין בדבריו אלה בכדי להוות השגה על הודאת
- 25 הנאשם.
- 26
- 27 אף הסנגור הזכיר את העובדה שהנאשם עובד בסיור כמעט 10 שנים, ובא בחיכוך יומיומי עם
- 28 אוכלוסייה שחלקה היא בעייתית, עמד באתגרים רבים והצליח לשלוט בעצמו, לכבד את החוק
- 29 ולקיים אותו. הפעם, כשל בשל הנסיבות אליהן נקלע. עוד הצביע גם על הערכותיו הטובות.
- 30 לדבריו, הנאשם גר בצפון ולמרות שהעברתו לצפון אושרה, הרי שבשל קיומו של התיק שבפנינו,
- 31 עוכבה העברתו.
- 32 הוא הגיש ארבעה מכתבים של מפקדיו של הנאשם, בהם הם מציינים לטובה את תפקודו המסור.
- 33 לסיום ביקש כי נכבד את ההסדר שהוא סביר והוגן, וכי נפרוס את הקנס למספר תשלומים מרבי,
- 34 שכן הנאשם, שהוא נשוי ואב לילדה, עומד בפני בניית בית על גבי מגרש שרכש.
- 35
- 36 הנאשם ביקש להביע בפנינו את העובדה שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו.
- 37 הוסיף ואמר שהוא שוטר אחראי ומוערך מאוד, מועמד לקורס קצינים וההערכות וההמלצות של
- 38 מפקדיו יעידו על כך.

- 1 אשר למועדון בו מדובר, הוא נסגר לא אחת ע"י פיקוד המרחב, בשל סוג האוכלוסייה הבעייתית
- 2 המגיעה למקום. מסיבה זו אף נאסר על שוטרים לבלות בו.
- 3 באירוע עמד במצב מאוד מורכב. היה בלחץ מכיוון שהיה לבד עם שוטרת שח"ם, מול המון שיכור,
- 4 שתקף אותו, שזרק אבנים על הניידת, המון שגרם לפציעה של אזרחית שהייתה במקום.
- 5 לדבריו, אינו בן אדם אלים, לא ביום יום ולא בעבודה. להיפך, הוא משמש כחונך של שוטרים
- 6 חדשים, מייעץ להם ומלמד אותם. מקרה זה הינו בבחינת מעידה חד פעמית שהוא מקווה שהיא
- 7 אחרונה. עוד אמר, שמדובר בשיעור מאוד גדול עבורו להמשך השירות, כי הוא מתנצל ומביע
- 8 חרטה, ונושא באחריות מלאה.
- 9
- 10 לסיום דבריו סיפר, כי בא ממשפחה של שוטרים, וכי חונך על מתן שירות למדינה ולאזרחים,
- 11 וביקש, כי ניתן לו את הכוח והמוטיבציה להמשיך בכך.
- 12
- 13
- 14 במקרה שבפנינו, הנאשם השתמש בכוח שלא כדין וללא הצדקה, ע"י שימוש באלה, כלפי אזרח
- 15 שניסה להיכנס למועדון, על אף שהודע לו כי הכניסה נאסרה עקב צפיפות. הנאשם הכה את
- 16 האזרח ברגלו ובצלעות וכן שבר את מסך הפלאפון בו החזיק האזרח את ניסה לצלם את מעשי
- 17 הנאשם.
- 18 שימוש בכוח בוטה זה לא היה נחוץ בנסיבות העניין. מצופה היה מהנאשם, כראש משמרת סיור,
- 19 לפעול כדין, במסגרת סמכויותיו, במהלך טיפולו באירוע אליו הוזעק, ולא להיגרר להפעלת כוח
- 20 מיותרת זו, על אף הנסיבות והאווירה הקשה במקום, אותם תאר בפנינו.
- 21
- 22 לא אחת נאמר, כי על שוטרי משטרת ישראל להקפיד על שימוש בסמכויותיהם, בהן סמכות
- 23 השימוש בכוח, במסגרת החוק בלבד, וכשקיימת עילה מוצדקת לכך, וגם אז, באופן מידתי
- 24 ובהתאם לנסיבות. כל חריגה מכך, מלבד הפגיעה בקורבן עצמו, פוגעת בתדמית המשטרה בכלל
- 25 ובאמון הציבור בה.
- 26
- 27 כידוע, עבודת שוטרי הסיור אינה קלה וכרוכה, בין היתר, במאמץ פיזי ובחיכוך מתמיד עם
- 28 אוכלוסייה בעייתית במהלך הטיפול באירועים שוטפים. עם זאת, שומה על כל שוטר להפעיל
- 29 שיקול דעת נכון במהלך ביצוע תפקידו, לנהוג באיפוק במגעיו עם האזרח ולהימנע מאיבוד שליטה
- 30 ושימוש בכוח כשהדבר אינו נדרש.
- 31
- 32 הנאשם שבפנינו, משרת במגזר הסיור מזה כ- 10 שנים.
- 33 הסתבכותו זו הינה הראשונה בעבירה שעניינה שימוש בכוח שלא כדין. רישומיו המשמעותיים
- 34 האחרים אינם ממין העניין.
- 35 מהערכותיו התקופתיות וממכתבי מפקדיו עולה, כי מדובר בשוטר בעל מוטיבציה, שהינו בעל
- 36 משמעת עצמית גבוהה ומקצועי מאוד בתחומו. מטפל באירועים תוך נחישות ופעילות מביאה
- 37 למעצרים איכותיים המסייעים למיגור הפשיעה.
- 38

|    |                                                                                    |
|----|------------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | התרשמנו כי התנהגות אלימה זו הינה חריגה בהתנהלותו של הנאשם ומצאנו לנכון לייחס משקל  |
| 2  | אף לחרטתו, שהתרשמנו מכנותה, ולכך שלקח אחריות על מעשיו ולמד את הלקח הנדרש.          |
| 3  |                                                                                    |
| 4  | לאחר ששקלנו את השיקולים לחומרה ולקולה, אנו מוצאים כי הסדר הטיעון הינו סביר בנסיבות |
| 5  | העניין והחלטנו לאמצו.                                                              |
| 6  |                                                                                    |
| 7  | אנו גוזרים, אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים :                                      |
| 8  |                                                                                    |
| 9  | - נזיפה חמורה                                                                      |
| 10 | - קנס בסך 2,500 ₪ אשר ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים.                          |
| 11 |                                                                                    |
| 12 | ניתן והודע היום, י"ז אדר תשע"ב, 11/3/12, בנוכחות הצדדים.                           |
| 13 |                                                                                    |
| 14 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                       |
| 15 |                                                                                    |
| 16 |                                                                                    |
| 17 |                                                                                    |
| 18 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                           |
| 19 | נצ"ם רחל אדלסברג תנ"ץ רונית קמינסקי-נשיאה עו"ד יהושע לוי                           |
| 20 |                                                                                    |
| 21 |                                                                                    |
| 22 |                                                                                    |
| 23 |                                                                                    |
| 24 |                                                                                    |
| 25 |                                                                                    |
| 26 |                                                                                    |
| 27 |                                                                                    |
| 28 |                                                                                    |
| 29 |                                                                                    |
| 30 |                                                                                    |
| 31 |                                                                                    |
| 32 |                                                                                    |
| 33 |                                                                                    |
| 34 |                                                                                    |
| 35 |                                                                                    |
| 36 |                                                                                    |

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה על סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, תשס"ו – 2006.

מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה עולה, כי הנאשם, ששירת כיומנאי וכסגן ראש משמרת בתחנה, התבקש לעצור אזרח, נגדו הוצא צו מעצר על ידי שופט. בתאריך 23.3.11 בסמוך לשעה 17:00, הביא הנאשם את האזרח לתחנה, יחד עם השוטר דוד, שותפו לניידת, וזאת בטרם הודיע לאזרח כי הוא עצור, בשל ספק בזיהויו.

גם לאחר שזיהה את האזרח כמי שיש לעצרו על פי צו המעצר, לא הודיע לו הנאשם כי הוא עצור, ולא מה היא סיבת מעצרו. בהמשך, החתים את האזרח על דו"ח מעצר, מבלי שהודיע לו על מעצרו, כשהוא מסתיר את חלקו העליון של הדו"ח באופן שהאזרח לא יוכל לדעת שהוא עצור. בשלב מסוים מסר לשוטר דוד אזיקים, ושלח אותו לכבול את האזרח ששהה בחדר החקירות, תוך שאמר לו "קח לעצור", מבלי שיידע אותו, כי האזרח טרם נעצר על ידו. כשעה וחצי מאוחר יותר, בעת ששהה בחדר החקירות, ברח לפתע האזרח מהתחנה.

בפתח הדיון הודיעה התובעת, כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע. לעניין העונש הוסכם, כי הצדדים יעתרו במשותף להטלת קנס כספי בסך 1,000₪, ולהטלת עונש נוסף – התביעה תעתור לנזיפה חמורה, ואילו הנאשם יעתור לנזיפה.

בטיעוניה לעונש אמרה התובעת, כי מעשיו של הנאשם חמורים, הן כלפי האזרח והן כלפי הארגון, אשר מצפה משוטר לפעול עפ"י הסמכויות שהוקנו לו בדין ולמלא את החובות שהוטלו עליו בדין. הודעה על מעצר אינה בבחינת פעולה טכנית גרידא, לסטטוס המעצר נלוות זכויות וחובות, ולא ניתן לעבור לסדר היום על מעשי הנאשם.

עוד אמרה, כי לדעת התביעה אין מדובר בנאשם ששכח להודיע על מעצר, אלא בפעולה מכוונת, שהפרה ברגל גסה את ההוראות המסדירות את נושא המעצר.

התובעת הזכירה את העובדה שהנאשם מילא באותה עת תפקיד סגן ראש משמרת, ומתוקף תפקידו היה מצופה שינהג בדוקנות עפ"י הוראות הדין. כן אמרה, שבמעשיו פגע הנאשם בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה.

עם זאת, ציינה התובעת את הנסיבות המקלות, שבגינן הגיעה התביעה להסדר טיעון עם הנאשם – הראשונה, הודיית הנאשם שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר.

השנייה, עברו הנקי של הנאשם, שהתגייס בשנת 2006.

השלישית, עובדת היותו שוטר מוערך, כעולה מהערכותיו התקופתיות, בהן ככלל הוערך בציונים טוב מאד 1 וטוב מאד 2, למעט הערכה משנת 2009, בה הוערך הנאשם בציון טוב 1.

- 1 התובעת ביקשה כי נכבד את ההסדר, ואמרה כי בעונש המבוקש על ידה, נזיפה חמורה וקנס בסך
- 2 1,000 ₪, יש כדי להשיג את מטרת הענישה, וכדי להעביר את המסר, הן לנאשם והן לארגון, כי
- 3 המעשים אותם ביצע הנאשם הינם פסולים.
- 4
- 5 במענה לשאלתנו, הבהירה, כי יום לאחר הבריחה התייצב האזרח בתחנה עם בא כוחו.
- 6 עוד אמרה, כי נגד שלושה שוטרים, וביניהם השוטר דוד, להם היה ממשק עם האזרח טרם
- 7 בריחתו, ננקט צעד מסוג הערת מפקד. לא ננקט נגדם צעד חמור יותר לאור העובדה שהאזרח לא
- 8 הוכנס על ידי הנאשם לסטטוס עצור טרם בריחתו.
- 9
- 10 בפתח טיעוניו לעונש ביקש הסנגור לאמץ את הסדר הטיעון, באופן שבנוסף לקנס המוסכם נסתפק
- 11 בהטלת נזיפה.
- 12 לדבריו, לגבי השוטרים האחרים אשר היו מעורבים באירוע, הן שני החוקרים שמחזרים ברח
- 13 האזרח והן השוטר שהביא עם הנאשם את האזרח לתחנה, ננקט הליך משמעותי מינורי יותר של
- 14 הערת מפקד.
- 15 הסנגור עמד על כך, כי האזרח שהובא לתחנה לא נשא עליו ת.ז. על כן הושאר ביומן התחנה עד
- 16 שהנאשם ערך בירור מול הרמח"ם ונחה דעתו, כי מדובר באזרח נגדו הוצא הצו.
- 17
- 18 לדברי הסנגור הנאשם מודה שטעה. הוא לקח אחריות על הטעות, ולא רק שחסך בכך מזמנם של
- 19 העדים ומזמנו של ביה"ד, הוא החל בהליך הפנמה והפקת לקחים. לאחר האירוע הנאשם תוודך
- 20 על ידי הממונים עליו. בזמן האירוע שימש כסגן ר' משמרת והיום משמש כר' משמרת.
- 21 באשר לטיב שירותו אמר הסנגור, כי הנאשם משרת בתפקידו 6 שנים, תפקודו טוב מאד, כפי
- 22 שניתן ללמוד מהמלצות מפקדיו. הגיש אסופת מסמכים, לרבות הערכות תקופתיות המלמדים על
- 23 תפקודו החיובי במהלך שירותו. באשר לשנת 2009 בה הוערך בציון נמוך יותר הסביר, שהדבר נבע
- 24 מנסיבותיו האישיות הקשות באותה שנה.
- 25 עוד ציין את התנהלות הנאשם, הנקייה מכל עבירת משמעת במהלך כל השנים, חרף העובדה
- 26 שמשרת בגזרה קשה.
- 27
- 28 לדברי הסנגור הנאשם בעל תואר ראשון בכלכלה וחשבונאות, היה אמור ללמד בבית ספר באזור
- 29 מגוריו, אלא שהחליט להתגייס לשורות המשטרה כדי לתרום תרומתו. הוא נשוי ואב לשני ילדים,
- 30 ומפרנס יחיד.
- 31 באשר לגובה הקנס הגיע להסדר עם התביעה על רקע העובדה שהנאשם מטפל באביו שעבר אירוע
- 32 מוחי.
- 33 לאור כל האמור חזר על בקשתו לאימוץ הסדר הטיעון באופן שיוטל על מרשו עונש של קנס
- 34 ונזיפה.
- 35
- 36 הנאשם ביקש לציין, כי האזרח בו מדובר הוא קרוב משפחתו של אדם נכבד מאד בעיר, הבאתו
- 37 לתחנה לוותה בהתגודדות של כ- 40-30 איש, ובעת הנסיעה נסעו אחרי הניידת מספר מכוניות, כדי
- 38 לברר מדוע נלקח לתחנה. הוא אמר שמדובר בגיזרה קשה מאד, ובאותה העת התחנה לא הייתה
- 39 מסודרת, ללא שער וללא בוטקה למאבטח. מאז הדברים באו על תיקונם.

- 1 עוד אמר, שהוא מודה במעשיו, לאחריהם תודרך ע"י הרמ"ס ולמד מהם לקח. מאז המשיך
- 2 לתפקד היטב, ואף קיבל תפקיד ראש משמרת.
- 3 לשאלתנו השיב, כי את החלק בדוח הסתיר ללא כוונה, כי מילא את כל הפרטים ולאחר מכן וידא
- 4 את הזיהוי. לסיום אמר, שיקבל כל החלטה של בית הדין.
- 5
- 6 בסיום דברי הנאשם, ונוכח טענתו שהסתרת חלקו העליון של הדו"ח לא נעשתה בכוונה, הבהירה
- 7 התובעת, כי בפני הקבו"ד אמר הנאשם: "אני מבקש ממנו לחתום על הדוח, אני מסתיר את
- 8 הכותרת של הדוח וזאת על מנת שלא ידע שהוא עצור וזאת בגלל שלא הייתה ברשותו תעודה
- 9 מזהה והיה לי ספק לגבי זיהויו".
- 10
- 11
- 12 ראשיתו של האירוע בגינו הורשע הנאשם על ידינו, בביצוע צו מעצר של שופט. הנאשם ושותפו
- 13 הביאו לתחנה אדם שזהותו לא הובררה עד תום, שכן לא היה ברשותו מסמך מזהה. נראה שזו
- 14 הייתה הסיבה העיקרית לכשלי הנאשם, שהביאו בסיומם לכך, שגם לאחר שזהות האדם חב
- 15 המעצר הובהרה, הוא לא הוכנס לסטטוס של עצור. מאליו מובן שלעניין זה נודעה חשיבות רבה,
- 16 שעה שברח האדם מהתחנה.
- 17
- 18 אין ספק כי התנהגות הנאשם פוגעת בתדמית המשטרה ובאמון שהציבור רוחש לשוטריה, בסכלה
- 19 את מאמצי הארגון לגרום לכך ששוטריה יפעלו אך ורק על פי דין ויקפידו על מימוש זכויות
- 20 האזרחים בכל עת בה הם מפעילים סמכות.
- 21
- 22 עם זאת, לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, ואת הציטוט מהודעת הנאשם בפני הקבו"ד,
- 23 התרשמנו, כי מעשי הנאשם נבעו מחוסר מקצועיות, שעה שסבר שהוא רשאי להסתיר מהאדם את
- 24 הסיבה להבאתו לתחנה וכן כי ניתן להחתימו על דו"ח מעצר, מבלי להודיעו על מעצרו ותוך
- 25 הסתרת העובדה שמדובר בדו"ח מעצר.
- 26
- 27 לא התרשמנו, כי הייתה לנאשם כוונה נסתרת, כזו או אחרת, שלא להודיע לאותו אדם על מעצרו
- 28 ולהסתיר ממנו את טיבו של הטופס עליו החתימו.
- 29 ההסבר אותו נתן הנאשם, הספק בעניין הזיהוי, אף הוא מלמד על חוסר מקצועיות, שכן ברי, כי
- 30 שעה שסבר הנאשם שמדובר באדם חב מעצר על פי צו מעצר של שופט, היה עליו להכניסו לסטטוס
- 31 המתאים, ולהודיעו את הסיבה בגינה הוא נלקח לתחנה. לאחר שהוסר הספק בעניין הזיהוי, היה
- 32 חייב הנאשם להודיע לאדם על מעצרו ורק אז להחתימו על הדו"ח, תוך מתן אפשרות של ממש
- 33 לעיין בו.
- 34
- 35 עיון במסמכים המלמדים על טיב שירותו של הנאשם, מעלה, כי מפקדיו מעריכים מאד את
- 36 תפקודו, רואים בו כמי שמחויב למערכת ותורם לה רבות, ומציינים את העובדה שהוא משתפר
- 37 ושואף ללמוד ולהתמקצע בעבודת המשטרה. אנו נותנים אמון בדברי הנאשם, לפיהם למד לקח
- 38 ממעשיו והפנים את הכשל שבהם, לאחר שתודרך. העובדה, שמפקדיו בחרו לקדם את הנאשם



|    |                                                                                 |
|----|---------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | לתפקיד ראש משמרת, מעידה אף היא על האמון שהם רוחשים לו, ועל כך שלדעתם, ככתוב     |
| 2  | בחוות דעתו של מפקדו הישיר, מדובר באירוע חריג מבחינת הנאשם.                      |
| 3  | העובדה שחרף השירות בגיזרה קשה בתפקיד בעל מקדם חיכוך רב עם אוכלוסייה לא קלה, לא  |
| 4  | צבר הנאשם ולו עבירת משמעת אחת, מדברת אף היא בשבחו של הנאשם.                     |
| 5  |                                                                                 |
| 6  | נוכח האמור לעיל, החלטנו לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים. לאחר שנתנו משקל של ממש |
| 7  | לנימוקים לקולא, החלטנו שלא להחמיר עם הנאשם.                                     |
| 8  |                                                                                 |
| 9  | אשר על כן אנו משיתים על הנאשם את העונשים הבאים :                                |
| 10 |                                                                                 |
| 11 | - נזיפה.                                                                        |
| 12 | - קנס בסך 1,000 ₪, שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים.                           |
| 13 |                                                                                 |
| 14 | ניתן והודע היום, י"ט אדר תשע"ב, 13.3.12 במעמד הצדדים.                           |
| 15 |                                                                                 |
| 16 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                    |
| 17 |                                                                                 |
| 18 |                                                                                 |
| 19 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                        |
| 20 | נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה סנ"ץ נועם בגינסקי                     |
| 21 |                                                                                 |
| 22 |                                                                                 |
| 23 |                                                                                 |
| 24 |                                                                                 |
| 25 |                                                                                 |
| 26 |                                                                                 |
| 27 |                                                                                 |
| 28 |                                                                                 |
| 29 |                                                                                 |
| 30 |                                                                                 |
| 31 |                                                                                 |
| 32 |                                                                                 |
| 33 |                                                                                 |
| 34 |                                                                                 |
| 35 |                                                                                 |
| 36 |                                                                                 |
| 37 |                                                                                 |

גזר דין

- 1 הנאשם, שוטר יס"ם, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת
- 2 שימוש בכוח שלא כדין, עבירה על סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו –
- 3 2006.
- 4
- 5 כפי העולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 13.10.10 במהלך פינוי מבנים בלתי חוקיים ברמת
- 6 מגרון, פרץ מאבק בין האזרחים המתנגדים לבין שוטרי יס"ם ומג"ב אשר אבטחו את עבודת
- 7 הריסת המבנים. בתוך כך בעט הנאשם שלא בסמכות ובלא הצדק סביר בקטינה ילידת 1993
- 8 בשעה שזו הייתה מוטלת על הקרקע בעת פינויה מהמקום על ידי שוטר אחר.
- 9
- 10 לאחר דחיית מספר טענות מקדמיות שהעלה בפנינו ב"כ הנאשם, ובטרם הוקרא כתב האישום,
- 11 הודיעונו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו יודה הנאשם בעובדות כתב האישום ולעניין העונש,
- 12 יעתרו במשותף לנזיפה חמורה וקנס בסך 500 ₪.
- 13
- 14 בטיעוני התובעת לעונש טענה, כי השימוש בכוח שהפעיל הנאשם באירוע נשוא המשפט היה
- 15 מיותר ולא מוצדק. לדבריה, הנסיבות המבצעיות באותו אירוע היו אכן קשות ולא פשוטות, שכן
- 16 מדובר היה בנוער גבעות אשר גילה התנגדות נחרצת ואקטיבית לפינוי מהמאחז, אך פעולת
- 17 הנאשם, הבעיטה במתלוננת, הייתה מיותרת.
- 18
- 19 כן ציינה התובעת, כי נאמר לא אחת על ידי ביה"ד למשמעת בהתייחסו לעבירות השימוש בכוח, כי
- 20 הדרישה הבסיסית משוטר היא, כי בכל מגע שלו עם הציבור, גם בנסיבות קשות כמו הפגנה או
- 21 פינוי ממאחז, עליו לגלות איפוק ולעשות שימוש נכון ומושכל בסמכויותיו.
- 22 במקרה הנדון לא גילה הנאשם איפוק ובעט בעיטה אחת מיותרת במתלוננת.
- 23
- 24 באשר לנסיבותיו האישיות ציינה התובעת, כי הנאשם משרת בחיל משנת 1998, בהערכותיו
- 25 התקופתיות הוערך בציוני טוב מאד.
- 26 בהתייחס לעברו המשמעת, ציינה התובעת כי לחובת הנאשם הרשעה אחת בדין יחיד משנת 1996
- 27 בגין אי מילוי הוראה, וכן הרשעה בביד"ם משנת 2009, בגין שימוש בכוח שלא כדין. נסיבותיו של
- 28 אותו מקרה היו דומות למקרה הנדון, שם סטר לנער מפונה, והושתו עליו עונשי נזיפה חמורה
- 29 וקנס בסך 500 ₪.
- 30 לדעת התביעה יש לראות בהרשעה הנ"ל נסיבה מחמירה, שכן הנאשם ביצע את העבירה נשוא כתב
- 31 האישום שבפנינו תוך שנה מהמועד בו הורשע, כך שנראה כי לא הפנים את לקחי העבר.
- 32 עם זאת, אמרה התובעת, כי נוכח העובדה שהבעיטה ניתנה באירוע טעון ובעיקר נוכח נסיבותיו
- 33 האישיות הקשות של הנאשם ומצבו הכספי הקשה, החליטה התביעה במקרה זה להסתפק בעונשי
- 34 נזיפה חמורה וקנס בשיעור 500 ₪.
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39

- 1
- 2 ההגנה העידה לעניין העונש שני עדי אופי.
- 3
- 4 הראשון, מפקד יס"ם מחוז ש"י, אמר כי הנאשם, אותו כינה "מלח הארץ", הינו אחד מהלוחמים
- 5 הוותיקים ביותר ביחידה, לוחמים המהווים "עוגן" בצוותים, ומשמשים כחונכים ללוחמים
- 6 הצעירים. לדבריו, הנאשם הוא לוחם רב פעלים, הן בתחומי ההפס"ד והלוט"ר, והן בפן הפלילי.
- 7 לזכותו נזקפות מספר תפיסות אמל"ח שהעלו את יוקרת היחידה. עקב הווייתו הדתית יש לו קושי
- 8 כפול ומכופל לבצע את המשימות אותן הם נדרשים לבצע מידי יום.
- 9 לבקשת הסנגור תיאר את פועלו של הנאשם באירוע שהתרחש לפני כשבוע, בו פעלה היחידה נגד
- 10 עבריינים מנעלין שביצעו מעשי עוקץ כלכליים ושדדו סחורה בסך 160,000 ₪.
- 11 העד הוסיף ותאר את מצבו האישי של הנאשם, הנובע ממחלתה הקשה של רעייתו.
- 12
- 13 עד האופי השני, מפקד הצוות בו משרת הנאשם, מכירו מזה כשבע שנים, אמר שהנאשם מהווה
- 14 "עמוד מרכזי" בצוות, וידוע כמוביל משימות.
- 15 באירוע מלפני שבוע, אותו תיאר מפקד היס"ם, לא חייב היה הנאשם להשתתף עקב מצבו האישי
- 16 הקשה, בהיותו מטופל באשה חולה ובשלושה ילדים קטנים בבית. חרף זאת החליט לבוא מיוזמתו
- 17 ולהשתתף באירוע.
- 18 עוד ציין, כי הוא מקבל מהנאשם עזרה רבה ובסך הכל מאד מרוצה מתפקודו. בשל תפקודו היוצא
- 19 מן הכלל, העריך את הנאשם בציון טוב מאוד 2 בהערכה התקופתית האחרונה.
- 20
- 21 בטיעוניו לעונש אמר הסנגור, שכתב האישום בו הודה הנאשם, לקח אירוע שנמשך כ- 6 שעות
- 22 וצמצם אותו לשנייה אחת. במהלך כל שש השעות, היו כוחות קטנים יחסית של משטרה נתונים
- 23 לאלימות קשה ובלתי פוסקת, הן פיזית והן מילולית, בין אם ביידוי אבנים ובין אם בקריאות
- 24 מסוג "נאצים" ו"בוגדים". מדובר באירוע שבו הלכו ונצברו לחצים, כעס, תחושת השפלה עד
- 25 שהגיעו לשיא. אמנם נכון שמצופה משוטר שישלוט בעצמו, אך בשלב כלשהו שליטה זו נשחקת.
- 26 הוא ביקש להבחין בין הבעיטה בגינה הורשע הנאשם, לבין בעיטה בעבריו תוך כדי התנגדות
- 27 למעצר.
- 28 לדבריו, ניתן להתרשם מחיצוניותו של הנאשם, מה היא אמונתו ומה הן דעותיו הפוליטיות
- 29 והערכיות, הקרובות יותר לאנשים עימם התעמת, מאשר לאלה של נותני הוראות הפינוי.
- 30 חרף זאת, לא ביקש מעולם להשתחרר ממשימה כזו או אחרת. התוצאה היא, שהוא "סומן" על
- 31 ידי גורמים שונים "כבוגד".
- 32 עוד אמר הסנגור, כי הנאשם, שהוא לוחם מצטיין, נלחם ומסכן את חייו, וגופו, כגופם של חבריו,
- 33 מהווה "מחסום בין מבקשי הרעה לבין אזרחי המדינה".
- 34 אשר למצבו האישי של הנאשם, אמר, כי מצבה הבריאותי של רעייתו אינו טוב. הנאשם מטפל
- 35 לבדו בשלושת ילדיו הקטנים, המבינים חרף גילם הצעיר את מצבה של אימם, ומצבו הכלכלי
- 36 קשה. אמנם מפקדיו מבינים ותומכים בו, אך עדיין מצוי הנאשם במצב בלתי אפשרי.
- 37
- 38 לסיום דבריו ביקש, כי נכבד את הסדר הטיעון, בתקווה שההתחשבות שנגלה כלפי הנאשם, תשפיע
- 39 אף על הגורמים האמורים להחליט לגבי המשך שירותו.

- 1
- 2 במענה לשאלתנו בעניין העובדה שמדובר בעבירת שימוש בכוח שלא כדין שנייה של הנאשם, אמר
- 3 הסנגור, כי להערכתו לא יוכל הנאשם להמשיך ולשרת ביס"ם, שכן גם ללא התיק שבפנינו,
- 4 תפקידו כלוחם אינו מאפשר לו להתמודד עם מצבו האישי. אמר שהנאשם מודע לכך שיהיה עליו
- 5 לעבור לתפקיד בו לא יהיה לו מגע מסוג זה עם הציבור.
- 6
- 7 הנאשם ביקש לומר, כי במהלך 13 שנות שירותו ביס"ם עבר הרבה אירועים. אירועי פינויים קשים
- 8 לו, ויש לו הרגשה שהציבור בו מדובר "מחפש אותו".
- 9 אשר למצבו האישי אמר, שמזה כחצי שנה כמעט ואינו עובד, ומתפקד כאמא ואבא. במהלך סדרת
- 10 הניתוחים שעברה אשתו, עבר תקופה קשה ביותר. כתוצאה מאשפוזיה של אמה, סובלת בתו בת
- 11 השלוש מחרדת נטישה. עוד אמר, שלאחר טיפולים, עליו לסעוד את אשתו.
- 12 מצבם הכלכלי הורע, שכן רעייתו הפסיקה להשתכר, ובמהלך הניתוחים נדרשו לממן הוצאות
- 13 רפואיות חריגות.
- 14 הנאשם הוסיף, שלמצב הלא קל של ההתמודדות עם המחלה, העבודה והקשיים הכלכליים, נוספה
- 15 לו גם דאגה נוכח המשפט המתנהל בפנינו, והוא חרד לאן יוביל הדבר. סיים בכך שהוא מתפלל
- 16 לטוב.
- 17
- 18
- 19 מצער הדבר שנדרשים אנו לחזור ולדון בעניינו של הנאשם, אשר בתוך שנה מיום הרשעתו בפני
- 20 בית הדין בגין עבירת שימוש בכוח שלא כדין, חזר על מעשיו וביצע עבירה שנסיבותיה דומות.
- 21 נראה, כי גם הפעם כשל הנאשם כאשר לא ידע לעצור וברגע של כעס או תסכול השתמש בכוח שלא
- 22 לצורך כלפי אחת הצעירות שהתנגדה לפינוי.
- 23 כפי שאמר בית הדין בפסיקתו הקודמת כנגד הנאשם, כן נחזור ונאמר גם עתה, כי לכל אזור, גם
- 24 אם הוא בבחינת פורע חוק, הזכות שלא יפגעו בו לרעה, תוך חריגה מהסמכויות שהוקנו לשוטרים
- 25 בחוק.
- 26
- 27 איננו רואים עין בעין עם טענת ההגנה, כי נסיבותיו של האירוע יש בהן כדי להוות נסיבה לקולא.
- 28 טיעון שכזה ניתן אולי לקבל, מקום בו מדובר בהרשעה ראשונה בעבירת שימוש בכוח שלא כדין,
- 29 שהיא בבחינת כשל חד פעמי, אך לא בשעה שמדובר בעבירה שנייה מאותו הסוג. ראוי היה
- 30 שהנאשם יישמר ככל כפליים נוכח הרשעתו הקודמת, חרף הנסיבות הטעונות בהן היה מצוי.
- 31
- 32 יתר על כן, הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירה זוהי, מהווה נסיבה מחמירה, ומלמדת על כך
- 33 שלא השכיל להפיק את הלקח הראוי. לולא נסיבותיו החריגות, ראוי היה להשית על הנאשם עונש
- 34 חמור מזה שעליו הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון.
- 35
- 36 נסיבות חריגות אלה נוגעות הן לטיב שירותו של הנאשם ולהערכה הרבה לה הוא זוכה מצד
- 37 מפקדיו שטרחו ובאו לדבר בפנינו בשבחיו, והן למצבו המשפחתי והכלכלי הקשה, הנובע ממצב
- 38 בריאותה של רעייתו. כן התרשמנו מכך, שחרף מצבו זה, בחר הנאשם לבוא מיוזמתו ולהשתתף
- 39 באירוע אותו תיארנו מפקדיו בפנינו, לו תרם תרומה של ממש.

|                                                                              |    |
|------------------------------------------------------------------------------|----|
|                                                                              | 1  |
| לאחר ששקלנו את מכלול הנסיבות, הגענו לכלל דעה, כי יש לתת משקל של ממש לנימוקים | 2  |
| לקולא, ולכן החלטנו לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים.                          | 3  |
|                                                                              | 4  |
|                                                                              | 5  |
| אשר על כן, אנו משיתים על הנאשם את העונשים הבאים :                            | 6  |
|                                                                              | 7  |
| - נזיפה חמורה.                                                               | 8  |
| - קנס בסך 500₪ שישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים.                          | 9  |
|                                                                              | 10 |
|                                                                              | 11 |
| ניתן והודע, היום כ"א אדר, תשע"ב, 15/03/2012, בנוכחות הצדדים.                 | 12 |
|                                                                              | 13 |
| זכות ערעור תוך 45 יום מהיום                                                  | 14 |
|                                                                              | 15 |
|                                                                              | 16 |
|                                                                              | 17 |
|                                                                              | 18 |
|                                                                              | 19 |
| שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                     | 20 |
| נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה עו"ד יעקב לאופר                    | 21 |
|                                                                              | 22 |
|                                                                              | 23 |
|                                                                              | 24 |
|                                                                              | 25 |
|                                                                              | 26 |
|                                                                              | 27 |
|                                                                              | 28 |
|                                                                              | 29 |
|                                                                              | 30 |
|                                                                              | 31 |
|                                                                              | 32 |
|                                                                              | 33 |
|                                                                              | 34 |
|                                                                              | 35 |
|                                                                              | 36 |
|                                                                              | 37 |

גזר דין**כללי**

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, והורשע בעבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה על סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

בתקופה הרלוונטית לאישום שימש הנאשם רס"ר מחנה במרחב. בין הנאשם ובין המתלוננת, עובדת ניקיון במרחב, שררו יחסים אינטימיים מחוץ לתחומי המרחב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם, במהלך שנת 2010, בשני מועדים שונים שאינם ידועים למאשימה, נגע הנאשם בחזה של המתלוננת בהסכמתה. הנאשם עשה כאמור בחדרו שבמרחב באופן שאנשים אחרים המצויים במרחב יכלו להבחין בכך. המתלוננת שחששה מעינים הצופייה של אחרים הטיחה בשל כך בנאשם שהוא "חסר כבוד".

הסדר הטיעון כלל גם הסכמה לעניין העונש. על פי המוסכם ביניהם ביקשו הצדדים מבית הדין להשית על הנאשם עונש של נזיפה חמורה וקנס כספי ששיעורו ייקבע על פי שיקול דעת בית הדין. הצדדים הודיעו כי ההסדר גובש, בין השאר, על רקע קשיים ראיתיים שמקורם בטעות שנעשתה בתביעה.

**ראיות התביעה וטיעוניה לעונש**

באת כוח התביעה ביקשה מבית הדין להטיל על הנאשם את העונש שהוסכם עליו עם ההגנה. לדבריה מקרה זו שונה מעניינו של הנאשם בתיק ביד"ס 45/11 ששם נידון הנאשם גם לעונש של הורדה בדרגה. שוני הנובע מחומרת המקרה שם לעומת המקרה שלפנינו. לטענתה, הגם שאין זה תפקידה של התביעה להתערב בחייהם הפרטיים של השוטרים, הרי שמתפקידה לעשות כן שעה שאלו נעשים בתוככי מתקן משטרה. לדבריה, במעשיו כאמור התנהג הנאשם באופן שאינו הולם ואינו מכבד לא את המשטרה, לא את עצמו ולא את המתלוננת. התובעת הגישה לנו את תמצית הערכותיו הטובות מאוד של הנאשם. ציינה לקולה את העדר העבר המשמעותי שלו על אף שירות ממושך של כ- 20 שנה, וציינה גם לזכותו את הודאתו במעשיו הן בחקירה במח"ש והן בפני בית הדין. התובעת הוסיפה שדווקא ממי שאמון על המשמעת במרחב וממי שהוא שוטר ותיק שהערכותיו טובות מאוד מצופה היה שישמור על כללי התנהגות נאותים ושינהג באיפוק ובריסון. בשל כל אלה ביקשה התובעת להשית על הנאשם נזיפה חמורה וקנס מכביד.

**ראיות ההגנה וטיעוניה לעונש**

סנגורו של הנאשם ציין כי מאחורי הנאשם שירות ארוך וממושך של כ- 20 שנה וכי עם זאת זו הפעם הראשונה שהנאשם עומד לדין משמעותי כלשהוא. הסנגור הוסיף כי האירוע נשוא ההרשעה הוא בגדר מעידה וכישלון חד-פעמיים שאינם מאפיינים את הנאשם. הוא הדגיש כי המעשים נעשו במשרדו של הנאשם באפסנאות ובמקום שבו הסבירות כי אזרחים יראו את המעשים היא נמוכה

- 1 ביותר. הסנגור הגיש לבית הדין תעודות הערכה רבות וכן הערכות תקופתיות המצביעות, לדבריו,
- 2 על שירות מעולה וללא דופי של הנאשם במשטרה. כן הוסיף כי הנאשם הועבר מתפקידו בעקבות
- 3 האירוע לתפקיד זוטא וזאת בהשוואה לתפקיד הניהולי-פיקודי שמילא בתקופה הרלוונטית
- 4 לאישום. הוא הוסיף כי מדובר בפגיעה של ממש במעמדו של הנאשם. עוד הוסיף כי התפקיד אליו
- 5 הועבר מרוחק יותר ממקום מגוריו וגם בכך ניזוק הנאשם בעקבות האירוע. עוד טען שמצבו
- 6 הכלכלי של הנאשם, שהוא נשוי ואב ל- 8 ילדים וסב ל- 4 נכדים, הוא בכי רע. לחיזוק הטענה
- 7 צורפו תלושי שכר של הנאשם ושל רעייתו. בשל כל אלה ביקש הסנגור מבית הדין להשית על
- 8 הנאשם נזיפה חמורה וקנס בשיעור נמוך ולאפשר את תשלומו לשיעורים.
- 9 הנאשם עצמו הביע לפניו חרטה מלאה על מעשיו ושטח לפניו את מהלך שירותו במשטרה ואת
- 10 התקדמותו המקצועית בה: החל במטבח וכלה ברס"ר מחנה במרחב. הנאשם ציין כי בשל האירוע
- 11 הוא הסתגר בביתו במשך 14 יום ומירר בבכי. עוד הוסיף כי הוא שקוע בחובות וכי הוא מתקשה
- 12 בפרנסת משפחתו. אשר למקום שירותו לאחר האירוע, ציין הנאשם כי הוא מרוחק ממקום מגוריו
- 13 וכי נדרשות ממנו שעות של נסיעה ב- 2-3 אוטובוסים כדי להגיע לעבודה וכי עניין זה מקשה עליו
- 14 את הטיפול בילדיו. הנאשם ביקש את רחמי בית הדין, ציין כי הפנים את לקחי האירוע והבטיח
- 15 כי מעשיו לא יישנו.
- 16
- 17 **דין**
- 18 בבואנו לגזור את דינו של הנאשם עלינו להביא בחשבון את תכליתם של דיני המשמעת, את חומרת
- 19 העבירה, את נסיבות ביצועה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.
- 20
- 21 בפרשת גבריאליוב אמרה השופטת פרוקצ'ה את הדברים שלהלן:
- 22 **מידתיות אמצעי המשמעת הננקטת נגזרת מנסיבותיו המיוחדות של המקרה,**
- 23 **מעוצמת חומרתה של העבירה, וממשקל הנסיבות האישיות לנאשם, בשקלול**
- 24 **הערכים הרלבנטיים. יש להגיע לנקודת איזון עונשית ראויה אשר תשלב בין**
- 25 **האינטרס הציבורי ביישום ראוי של נורמות המשמעת בשירות הציבורי, בד בבד**
- 26 **עם דאגה לגורלו של הפרט באופן שהענישה תהיה מידתית ותהיה תואמת את**
- 27 **מכלול האינטרסים הראויים לאיזון (ער"ם 8472/05, בארנו גבריאליוב נגד עיריית**
- 28 **תל אביב).**
- 29
- 30 מעשי הנאשם הינם פסולים וראויים לגינוי. הנאשם, שכהן כרס"ר מחנה מרחבי, על כל המשתמע
- 31 מכך, ואשר אף הוסמך להיות הממונה על המשמעת במרחב, כשל בשתי הזדמנויות שונות, ונגע
- 32 בחזה של עובדת הניקיון במרחב, וזאת בחדרו במרחב, שדלתו הייתה פתוחה. בכך, פגע הנאשם הן
- 33 בכבודה של העובדת והן בתדמית המשטרה.
- 34
- 35 החומרה שבמעשים נובעת מכך, שהנאשם לא השכיל להבין את הפסול שבהם בזמן אמת, וחזר על
- 36 המעשה פעם נוספת, ומבחינה זו אין מדובר במעידה חד פעמית, ומכך שתפקידה של העובדת בה
- 37 מדובר, נמצא בתחתית סולם המעמדות במרחב, ולכן ראוי היה שיישמר כפל כפליים מלפגוע
- 38 בכבודה.
- 39

- 1 דווקא משוטר במעמד ובוותק כשל הנאשם, מצופה היה, כי יידע לשמור על התנהגות נאותה.
- 2
- 3 עם זאת, אין להתעלם מהנימוקים לזכות הנאשם, שעלו מטיעוני הצדדים ומדברי הנאשם.
- 4
- 5 טיב שירותו של הנאשם הינו מצוין, והרשעתו בפנינו הינה מעידתו המשמעתית הראשונה. הנאשם
- 6 הודה מיד במעשיו כבר בחקירתו וקיבל עליו אחריות גם בפנינו. התרשמנו מכנות חרטתו ומדבריו
- 7 מהם עלה, כי הוא מצר מאד על מעשיו, מלקה עצמו בגינם ואף השכיל להפנים את הפסול שבהם.
- 8 אנו מוצאים להתחשב גם בכך שבשל מעשיו הועבר הנאשם מתפקידו ומיחידתו, למשרה פחותה
- 9 בחשיבותה ולמקום שירות רחוק ממקום מגוריו, ומכך שלהרגשתו, מכריו מתנכרים לו מאז נודעו
- 10 מעשיו.
- 11
- 12 בנוסף לכך, הסכמת העובדת למעשי הנאשם, מקהה במידת מה את חומרתם.
- 13
- 14 מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם אינו קל, משפחתו ברוכת ילדים ופרנסת המשפחה נשענת
- 15 ברובה על משכורתו שאינה גבוהה. בכך יש כדי להוות נימוק נוסף לקולת העונש.
- 16
- 17 לאחר ששקלנו את מכלול הנימוקים, מצאנו כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הינו ראוי
- 18 והחלטנו לכבדו. בשל הנימוקים לקולה, החלטנו שלא להכביד, יתר על המידה, ברכיב הקנס.
- 19
- 20 אשר על כן, אנו משיתים על הנאשם את העונשים הבאים :
- 21
- 22 - נזיפה חמורה.
- 23 - קנס בסך 1,200 ₪, שישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים.
- 24
- 25 ניתן והודע היום, כ"ה באדר תשע"ב, 19.3.12, במעמד הצדדים.
- 26
- 27 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
- 28
- 29
- 30 שופטת \_\_\_\_\_ אב בית הדין \_\_\_\_\_ שופט \_\_\_\_\_
- 31 סנ"ץ ציפי דוד-גולדברגר      תנ"ץ רונית קמינסקי-נשיאה      סנ"ץ נובי דובוב
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38



גזר דין

הנאשם, שוטר חובה המשרת כסייר בתחנה, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת אי מילוי הוראה, עבירה על סעיף 1 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006, ובעבירת החזקה או הפעלה של כלי ירייה, שלא בסמכות, שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות משטרת ישראל, עבירה על סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק הנ"ל.

כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 24.1.11 סמוך לשעה 15.30 הגיע הנאשם כשהוא לבוש מדים עם שני חבריו לחניון הזיתים הסמוך לפארק גורן, שם הניח לפני סלע גדול שני בקבוקי זכוכית, זה לצד זה, וירה לעברם כ-25 כדורים מאקדחו המשטרתי מסוג יריחו. חבריו שעמדו במקום ניסו לשכנעו לבל יעשה כן. הנאשם ירה לכיוון מטע חקלאי שהיה במרחק של כ-20 עד 30 מטרים ממנו וכ-50 מטרים מאתר לינת מטיילים.

בביצוע הירי מאקדח משטרתי שלא במסגרת מילוי תפקיד ייחסה התביעה לנאשם עבירת אי מילוי הוראה מהוראות ופקודות משטרת ישראל.

בכך שירה במקום ציבורי הסמוך מאד למטע חקלאי ולאחר לינת מטיילים ובכך שסיכן את חבריו ומטיילים פוטנציאליים ייחסה התביעה לנאשם עבירת הפעלת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד לפקודות משטרת ישראל.

הסדר הטיעון אותו הציגה התובעת, כלל את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן. באשר למידת העונש הסכימו הצדדים כי יטענו באופן חופשי.

כעד אופי העיד מפקדו של הנאשם, רמ"ס התחנה. לדבריו, הוא מכיר את הנאשם מזה כשנתיים וארבעה חודשים, מאז הגיע הנאשם לתחנה והוא החל בתפקידו כרמ"ס.

העד אמר על הנאשם, כי הוא שוטר לדוגמא והיה מייחל לשוטרים נוספים כמוהו ביחידה ובמשטרה. אמר עליו, כי הוא שוטר נחוש, יוזם, תורם רבות למערכת, גם אם זה על חשבון זמנו הפרטי, כמו כן מאד אהוד על חבריו. עוד סיפר העד, כי בעת שערך רה ארגון ביחידתו, כל אחד מהקצינים ביקש למשוך אליו את הנאשם. בסופו של דבר החליט לשבצו ביחידה אותה רצה לחזק. את קרות האירוע ייחס העד לתהליך ההתבגרות של הנאשם, אמר שהנאשם מבין את חומרת המעשה, שזו הייתה תקלה, ולדעתו מדובר במעידה חד פעמית. העד הוסיף וציין, כי מאז המקרה המוטיבציה של הנאשם, התפוקות והיוזמה שלו רק עולים. העד סיפר על אירוע אחר בו היה הנאשם מעורב, כאשר הודות לתגובתו המהירה והאמיצה של הנאשם ניצלו חיי חברו, שנגרר באופן מסוכן על הכביש על ידי נהג חשוד. לדברי העד, לאחר האירוע נשוא המשפט עסקו בו רבות בתחנה, דיברו על חומרת המעשה, על כך שדברים כאלה אסור שייעשו, חזרו בפני השוטרים בתחנה על הנהלים הקשורים בשימוש בנשק ושימוש בכוח, מתוך מטרה שמקרה דומה לא יישנה.

- 1 בפתח טיעוניה לעונש עמדה התובעת על חומרת מעשיו של הנאשם בציינה, כי מדובר בתיק שהוא
- 2 מן החמורים בתיקי הנשק אשר הגיעו לפתחו של ביה"ד, שכן אין מדובר ברשלנות אלא במעשה
- 3 מכוון. הנאשם תכנן מראש את פעולותיו, האירוע היה אירוע מתמשך, תוך הפרה בוטה של
- 4 פקודות המשטרה. מדובר בירי של 25 כדורים מאקדח יריחו, אקדח רציני, שבוצע במקום ציבורי,
- 5 שטח פתוח למעבר חקלאים ועובדיהם. בעובדה שלא קרה אסון אין כדי להקהות מחומרת מעשיו
- 6 של הנאשם. יתירה מכך, הנאשם העמיד בסיכון רב מטיילים פוטנציאלים ואת שני חבריו שהיו
- 7 עמו. אלה אף ניסו לשכנע אותו לחדול ממעשיו, בהבינם שהמעשה פסול, אך הוא המשיך בשלו.
- 8 לדברי התובעת, הנאשם כשל כישלון חרוץ בהבנה ובשיקול הדעת שלו, בכך שהפר ברגל גסה את
- 9 פקודות המשטרה.
- 10
- 11 באשר לעברו המשמעותי ציינה התובעת, כי הנאשם משרת בחייל מסוף שנת 2009, לחובתו עבירת
- 12 משמעת מיולי 2011 בגין התרשלות במילוי תפקיד, בכך שתוך כדי נהיגה ברכב משטרה
- 13 גרם נזק לרכב.
- 14 עוד ציינה התובעת, כי ב-10/1/2011, כשבועיים לפני האירוע זומן לראיון בפני מפקדו אשר העיר
- 15 לו על התנהגויות והתבטאויות בלתי הולמות מצדו.
- 16 אשר להערכותיו התקופתיות הוערך בציונים שבין טוב מאד 1 למעולה, בהערכתו האחרונה אמרו
- 17 עליו שהוא "בעל רוח לחימה, לוחמני, חותר למגע", זה יכול להתיישב עם התנהגותו באירוע הירי.
- 18 לדעת ב"כ התביעה יהיה טיב השירות של הנאשם טוב ככל שיהיה, יש להחמיר עמו ולמצות עמו
- 19 את הדין, שכן במקרה זה האינטרס הציבורי הוא הגובר. אשר על כן ביקשה ב"כ התביעה להשית
- 20 על הנאשם עונשים אלה: נזיפה חמורה, מחבוש בפועל לתקופה המקסימלית שבסמכות ביה"ד
- 21 להטיל ומחבוש על תנאי לתקופה מקסימלית, שהנאשם לא יעבור עבירות נשק, עבירות אי מילוי
- 22 הוראה או התרשלות במילוי תפקיד והתנהגות שאינה הולמת שוטר שעניין נושא נשק.
- 23
- 24 ב"כ ההגנה פתחה טיעוניה בהצהרה, כי אין חולק על כך שמדובר בעבירה חמורה אשר פוטנציאל
- 25 הסכנה הטמון במעשה שנעשה הנו רב. הנאשם הכיר באחריותו למעשה מידית וכפועל יוצא מכך
- 26 נחסך ניהול ההוכחות.
- 27 הסגורית ביקשה ללמוד ממה שלא נטען בכתב האישום על דרך הכלל, שמכלל הלאו נשמע ההן,
- 28 כי לא היו במקום אנשים שהיו נתונים בסיכון.
- 29 באשר לנתוניו האישיים של הנאשם אמרה, כי הוא יליד 1991, התגייס לשירות חובה במשטרה
- 30 באוקטובר 2009 והוא עתיד להשתחרר באוקטובר 2012, הוא בן למשפחה בת 4 ילדים. ציינה את
- 31 עדות עד האופי שאמר על הנאשם כי הוא שוטר מצטיין, מהטובים ביותר בתחנה גם אם
- 32 מתייחסים לשוטרי הקבע.
- 33 לתמיכת דבריה אלה הגיש אסופת מסמכים הכוללת תעודות, הערכות, ראיונות ומכתב תודה
- 34 מאזרחית.
- 35 עוד הזכירה, כי הנאשם נפצע מספר פעמים במהלך שירותו והגישה בעניין זה דו"ח פציעה.
- 36 כן אמרה, כי ניתן ללמוד מההערכות התקופתיות אשר הוגשו לביה"ד, שתיים מהן ממועד
- 37

- 1 מאוחר לאירוע, כי רמת תפקודו דווקא עלתה. הפנתה לאמור בגיליון ההערכה האחרון, שם נכתב
- 2 כי מדובר בשוטר שח"ם המתפקד בצורה יוצאת מן הכלל, בעל מוטיבציה, אמיץ ובעל מוסר עבודה
- 3 גבוה.
- 4 לדעת ב"כ ההגנה מדובר פה באובדן רגעי של שיקול דעת, אשר אינו מאפיין את התנהלותו
- 5 השגרתית של הנאשם. לדבריה, ניתן להתרשם מהמסמכים שהוגשו, כמו גם מעדות האופי, כי
- 6 מדובר בשוטר מאופק, בעל שיקול דעת, מגיב נכון באירועים, ובמקום בו נדרש להגיב בלוחמנות
- 7 הוא יודע לעשות כן. כפי שסיפר עד האופי, הנאשם הביא להצלתו של שוטר אחר ומעשה זה ראוי
- 8 שיעמוד לזכותו בבוא יום פקודה.
- 9 לדברי הסגורית הרתעת הרבים הוא אינטרס חשוב, יחד עם זאת לדעתה, התחשבות בטיב
- 10 השירות איננה רק בבחינת התחשבות באינטרס האישי של השוטר, אלא גם באינטרס הציבורי
- 11 הארגוני, בהעבירו מסר לכלל השוטרים, שיידעו כי טיב השירות יהווה תמיד שיקול הן בשאלת
- 12 קידומו של שוטר והן במקרה של שקילת גזר דין.
- 13 באשר לרמת הענישה שדרשה התביעה, הטלת מחבוש בפועל, אמרה הסגורית, כי התביעה לא
- 14 תמכה את בקשתה בפסיקה רלבנטית.
- 15 ב"כ ההגנה פרשה בפני שורה של פסקי דין בהם לדבריה הסיכון לחיי אחר היה גדול מהסיכון
- 16 שבתיק הנדון ואף על פי כן העונש שנפסק היה קל מזה לו עותרת התביעה בענייננו.
- 17 את טיעוניה סיכמה ב"כ הנאשם באמרה, כי הענישה ההולמת בתיק זה יכולה להסתפק בנוזיפה
- 18 חמורה ומחבוש על תנאי.
- 19
- 20 מפי הנאשם שמעתי, כי ביום האירוע בחזרו ממשמרת הבוקר, בכניסה למושב בו הוא מתגורר פגש
- 21 שניים מחבריו אשר הציעו לו להצטרף אליהם לטיול בפארק. הוא הלך עימם ובאותו מעמד
- 22 התרחש האירוע.
- 23 עוד אמר, שהוא משרת בתחנה מזה שנתיים וחצי, התחבר לעבודת המשטרה גם חברתית וגם
- 24 מעשית. הוא מבין כי עשה טעות חמורה וכי זו עלולה להשפיע על עתידו, אלא שמדובר במקרה חד
- 25 פעמי. מאז המקרה הפיק לקחים והבטיח לעצמו ולמפקדיו שמקרה כזה לא יישנה. מפקדיו אכן
- 26 בחרו לסמוך עליו ולהאמין בו. הוא מקווה שהמקרה הזה לא יסכל את ההזדמנות שלו להתגייס
- 27 כשוטר קבע.
- 28
- 29 להשלמת התמונה יצוין, כי בהמשך להערת ביה"ד שהופנתה לב"כ התביעה עם תום טיעוני ב"כ
- 30 הצדדים, הגישה ב"כ התביעה הודעה בכתב בה פרטה מספר מקרים בהם גזר ביה"ד עונשי מחבוש
- 31 בפועל על נאשמים שהואשמו בעבירות נשק. בעקבות הודעת התביעה נעניתי לבקשת ב"כ ההגנה
- 32 והתרתי לה להגיב בכתב על הודעת התביעה. בתגובתה אבחנה את פסקי הדין אשר פורטו בהודעת
- 33 התביעה בציינה, כי אין ללמוד מהם דבר לענייננו.
- 34
- 35
- 36 בחנתי את הראיות והטיעונים לעניין העונש אותם הציגו הצדדים בפני ואודה על האמת, כי לא
- 37 קלה הייתה מלאכת גזירת הדין במקרה זה.
- 38

- 1 הכול תמימי דעים כי מדובר במעשה חמור, אשר פוטנציאל הסכנה הגלומה בו הנו רב. היטיב
- 2 לבטא זאת עד האופי, מפקדו של הנאשם, שאמר מעל דוכן העדים כך: **"אין ספק וכולם הבינו**
- 3 **מהר מאד שזה אירוע מסוכן מאד, אירוע שאסור שיקרה, אין לו מקום, חד משמעית, נקודה"**. כן
- 4 מתברר מעדותו של עד זה, מטיעוני הצדדים ומהמסמכים אשר הוצגו בפני, כי מדובר בשוטר
- 5 חובה מוערך, אשר טיב שירותו חיובי ביותר.
- 6 אין אפוא אלא להשתומם, הכיצד שוטר, הזוכה לתשבחות מפקדים ומוצג כשוטר לדוגמא, נכשל
- 7 כישלון כה חרוץ במעשיו.
- 8 אין לקבל את התנהגותו הבלתי אחראית והבלתי מובנת של הנאשם, אשר סתם כך, למשובת ליבו,
- 9 מתוך שעמום או התרברבות או מכל סיבה אחרת, בחר להשתמש בנשק משטרתי ככלי משחק.
- 10 זאת כאשר ברי לכל, כי התכלית לשמה מופקד נשק בידי שוטר היא אחת ויחידה, לשמש לו כלי
- 11 עזר בביצוע תפקיד.
- 12 לא זו אף זו, באופן בו ביצע הנאשם את הירי, באלתרו לעצמו מטווח בשטח הפתוח למעבר עוברי
- 13 אורח פוטנציאליים, העמיד את שלומם של אלה בסכנה, כמו גם את שלום חבריו שנכחו במקום.
- 14 לחומרת מעשהו מתווספת אף העובדה שלא שעה לדברי חבריו אשר התריעו בו לבל יירה.
- 15 כן מתברר, כי שבועיים קודם לאירוע נערך לנאשם ראיון יזום, בו ביקש מפקדו להסב את תשומת
- 16 ליבו להתנהגויות והתבטאויות בלתי הולמות מצדו, והתריע בו, שאם לא יחול שיפור בהתנהגותו
- 17 יזומן לראיון אזהרה.
- 18
- 19 נאמר כבר פעמים רבות בפסיקת ביה"ד, כי אקדח המופקד בידי שוטר כדי לשמש לו כלי עזר
- 20 בעבודתו, הינו כלי נשק בעל פוטנציאל קטלני, וככזה חלה חובה מוחלטת על המשתמש בו,
- 21 להקפיד הקפדה יתירה על שימוש זהיר ומידתי בו, תוך מילוי דווקני של כל ההוראות הנוגעות
- 22 לתפעולו, לאבטחתו ולטיפול בו. הנאשם בהתנהגותו המתוארת בכתב האישום לא השכיל למלא
- 23 אחר חובה זו. בהתעלמותו ובחריגתו מפקודות המשטרה כשל כישלון של ממש.
- 24
- 25 באשר לפסיקה אליה היפנו ב"כ הצדדים לשם ביסוס טיעוניהם לענישה לה עתרו אומר, כי לא על
- 26 אלה ולא על אלה ניתן להישען בגזירת הדין במקרה זה. המקרים אשר אוזכרו על ידי ב"כ התביעה
- 27 אינם דומים כלל ועיקר למקרה שלפנינו, ובהתייחס לשורת פסקי הדין אליהם הפנתה ב"כ ההגנה
- 28 מצאתי לומר, כי אין ללמוד מהם גזירה שווה לענייננו.
- 29 ב"כ ההגנה בחרה לשים את הדגש על מרכיב הסיכון. לטענתה, במקרים שהציגה מידת הסיכון
- 30 הייתה גדולה לאין ערוך מזו שבמקרה הנדון ובכל זאת לא השית שם ביה"ד עונש של מחבוס
- 31 בפועל.
- 32 איני רואה עין בעין עם טענה זו של ההגנה. במקרה שלפנינו הסיכון הנו מרכיב חשוב אך אינו
- 33 המרכיב המרכזי. החמור בעיני במקרה הנדון הוא השימוש המיותר ושלא לצורך שעשה הנאשם
- 34 בכלי הירייה. בכל המקרים שפרשה בפני ההגנה, למעט אחד - תיק ביד"ם 62/07, מדובר היה
- 35 בסיכון שנוצר אגב פעולה אותה ביצע השוטר במסגרת מילוי תפקיד. פליטת כדור שהתחוללה
- 36 במחסום; במהלך הכנות לביקורת נשק; תוך כדי ניקיון נשק וכד'. לעומת זאת, בענייננו מדובר
- 37 בשימוש פסול בנשק, אשר נעשה ללא כל קשר למילוי תפקיד, כאשר הוא מתבצע במכוון ובמודעות
- 38 מלאה.

- 1 באשר לתיק ביד"ס 62/07, אכן דומה שם המקרה במידת מה לזה שבפנינו, בכך שגם שם מדובר
- 2 היה בביצוע ירי שלא לצורך, אלא שהנסיבות באותו המקרה באופן ברור נופלות בחומרתן
- 3 מנסיבות האירוע שבפנינו.
- 4 בביד"ע 8/02, הביע ביה"ד לערעורים את עמדתו באשר לענישה ההולמת עבירות של שימוש בלתי
- 5 זהיר בנשק. באותו פסק דין אימץ ביה"ד לערעורים את קביעת ביה"ד קמא שאמר, כי יש לבער
- 6 את נגע הקלות הבלתי נסבלת של שימוש פזיז בנשק. כן עמד ביה"ד לערעורים על כך שהדין הצריך
- 7 לחול על אוכלוסיית שוטרי החובה, הינו הדין החל על אוכלוסיית חיילי החובה והמילואים
- 8 המשרתים בצה"ל. **"אלו ואלו מצויים בצד נשקם כל שעות היממה, אלו ואלו חיים בצלו של**
- 9 **הסיכון המתמיד המלווה את החזקתם והפעלתם של כלי ירייה, ואלו ואלו זקוקים להרתעה מפני**
- 10 **הנגע של שימוש פזיז בנשק"**. מבדיקת הענישה הנוהגת בצה"ל נמצא, כי עונש המחבוס בפועל
- 11 הוא העונש ההולם עבירות אלה.
- 12
- 13 כנסיבות לקולת העונש מצאתי לציין את העובדה שהנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בטעות,
- 14 הביע חרטה, וכמובן את טיב שירותו החיובי ביותר, כפי שהוצג בפני בעדות מפקדו ובמסמכים. אף
- 15 את העובדה שטיב שירותו השתפר לאחר המקרה יש לזקוף לזכותו.
- 16
- 17 לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לקולה ולחומרה סבורה אני, כי במקרה הנ"ל גובר
- 18 האינטרס הציבורי וכי מתחייב הצורך בהעברת מסר ברור וחד משמעי, שידע כל שוטר, עת מופקד
- 19 ברשותו כלי נשק, כי מעשה משחק בכלי ירייה באופן המסכן את שלום הסביבה הוא מעשה חמור,
- 20 שבצדו ענישה מחמירה ומרתיעה.
- 21
- 22 לאור האמור לעיל, נוכח חומרת המעשה והצורך בהרתעה החלטתי לכלול בגזר הדין רכיב של
- 23 מחבוס בפועל. את התחשבותי בנסיבות שמנתי לקולת העונש אביא לידי ביטוי במשך תקופת
- 24 המחבוס.
- 25
- 26 אשר על כן, החלטתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים :
- 27 - נזיפה חמורה.
- 28 - 14 ימי מחבוס בפועל.
- 29 - 21 ימי מחבוס על תנאי, אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שנה מהיום עבירת
- 30 החזקה או הפעלה של כלי ירייה שלא בסמכות ושלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד
- 31 לפקודות משטרת ישראל או עבירת אי מילוי הוראה שעניינה טיפול או שימוש בכלי
- 32 ירייה.
- 33
- 34 ניתן והודע היום, כ"ז אדר תשע"ב, 21/3/2012, בנוכחות הצדדים.
- 35 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
- 36
- 37 שופטת
- 38 נצי"ם דורית יניב

|                                                                                  |    |
|----------------------------------------------------------------------------------|----|
| סגורית :                                                                         | 1  |
| אבקש עיכוב ביצוע גזר הדין לצורך הגשת ערעור.                                      | 2  |
|                                                                                  | 3  |
| תובע :                                                                           | 4  |
| מאחר שמדובר בעונש שמכיל רכיב של מחבוש בפועל שהינו בלתי הפיך, אני אסכים לעיכוב    | 5  |
| הביצוע למרות שאנו סבורים שסיכויי הערעור נמוכים.                                  | 6  |
|                                                                                  | 7  |
| <b><u>החלטה</u></b>                                                              | 8  |
|                                                                                  | 9  |
| נוכח בקשת ב"כ הנאשם ותגובת ב"כ התביעה, וכדי לאפשר לנאשם להגיש ערעור, אני דוחה את | 10 |
| ביצוע העונש עד להגשת ערעור או עד המועד שבו חלף המועד להגשת הערעור.               | 11 |
|                                                                                  | 12 |
|                                                                                  | 13 |
|                                                                                  | 14 |
| שופטת                                                                            | 15 |
| נצ"ם דורית יניב                                                                  | 16 |
|                                                                                  | 17 |
|                                                                                  | 18 |
|                                                                                  | 19 |
|                                                                                  | 20 |
|                                                                                  | 21 |
|                                                                                  | 22 |
|                                                                                  | 23 |
|                                                                                  | 24 |
|                                                                                  | 25 |
|                                                                                  | 26 |
|                                                                                  | 27 |
|                                                                                  | 28 |
|                                                                                  | 29 |
|                                                                                  | 30 |
|                                                                                  | 31 |
|                                                                                  | 32 |
|                                                                                  | 33 |
|                                                                                  | 34 |
|                                                                                  | 35 |
|                                                                                  | 36 |

גזר דין**כללי**

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, והורשע בעבירה של אי-מילוי הוראה, לפי סעיף 1 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן: "החוק"), ובעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק.

בתקופה הרלוונטית לאישום שימש הנאשם ראש משמרת סיור בתחנת משטרה (להלן: "התחנה"). לצורך מילוי תפקידו סיפקה המשטרה לנאשם, לאחר שעבר הכשרה מתאימה, מכשיר שליטה חשמלי מסוג טייזר (להלן: "טייזר"). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 13 בינואר 2011 בשעה 01:00 או בסמוך לכך, ביומן התחנה, הוציא הנאשם את הטייזר שהיה ברשותו ואמר לשני מתנדבי התחנה (שיקראו להלן: "המתלונן" ו"כהן"): "אני מת לנסות את זה על מישהו". בהמשך הצמיד הנאשם את הטייזר לאשכיו של כהן. כהן והמתלונן אמרו לנאשם: "בלי שטויות, אל תשחק עם זה". למרות דברים אלה לא חדל הנאשם ממעשיו והוא הצמיד את הטייזר למצחו של המתלונן, בין עיניו. המתלונן ניסה להתגונן באמצעות הרמת ידו ותוך שהוא אומר לנאשם: "זה לא משחק". הנאשם לא שעה לתחינותיו של המתלונן ולחץ על הדק הטייזר. בעקבות מעשי הנאשם חושמל המתלונן והוא נזקק לטיפול רפואי. הנאשם גם הודה כי לא דיווח כנדרש על השימוש בטייזר.

בעובדות כתב האישום שהנאשם הודה בהן צוין גם כי בהשתמשו בטייזר שלא לצורך מבצעי ובאי-דיווח על השימוש בו – חרג הנאשם מהוראות משטרת ישראל, לרבות מהוראות נוהל מס"ר: 02.220.201 – "נוהל מבצעי – הפעלת מש"ח טייזר (M-26) במסגרת פיילוט" (להלן: "נוהל מס"ר"). בהקשר אחרון זה נבקש להעיר כי ראוי היה שהתביעה תפרט בכתב האישום את ההוראות שאינן כלולות בנוהל ושבהפרתן הואשם הנאשם.

הסדר הטיעון בין התביעה להגנה כלל גם הסכמה לעניין העונש. על פי המוסכם ביניהם ביקשו הצדדים מבית הדין להשית על הנאשם עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה של 4 חודשים.

עוד הוסכם על הצדדים כי הם יבקשו מבית הדין להורות לנאשם לשלם פיצויים למתלונן בסך 500 ₪.

**ראיות התביעה וטיעוניה לעונש**

בא-כוח התביעה ביקש מבית הדין להטיל על הנאשם את העונש שהוסכם עליו וכן פיצויים למתלונן כאמור לעיל. לדבריו, הטייזר סופק לנאשם לשימוש לצרכים מבצעיים בלבד, ולא לשם

1 שעשוע או משחק. הוא הוסיף כי יש לראות במשנה חומרה את העובדה שהנאשם הפעיל את  
 2 הטייזר על אזרחים תמימים – מתנדבים במשטרה התורמים מזמנם וממרחם, וכן את העובדה כי  
 3 הנאשם היה ראש משמרת שממנו מצופה כי ינהג באחריות ובשיקול דעת. עוד ציין כי חומרה  
 4 מיוחדת יש גם בכך שהנאשם הצמיד את הטייזר והפעילו באזורי גוף רגישים במיוחד. בא כוח  
 5 התביעה המציא לבית הדין העתק מן המרשם המשמעתי של הנאשם ופירט את עיקריו: הרשעה  
 6 בביד"ם משנת 1999 בגין עבירה של שימוש בכוח, הערת מפקד משנת 2007 בשל עבירה כאמור,  
 7 שתי הרשעות בפני דן יחיד מהשנים 2000 ו-2004 בגין אי-מילוי הוראה וכן הרשעה בפני דן יחיד  
 8 משנת 2001 שעניינה החזקה והפעלה של כלי ירייה שלא על פי הדין. כמו כן הגיש בא-כוח התביעה  
 9 את תמצית הערכותיו התקופתיות של הנאשם וציין כי עולה מהן שהנאשם הוערך בציונים הנעים  
 10 בין טוב 3 לטוב מאוד 2. אשר להשפעה של הורדה בדרגה על הירידה בשכר, הגיש לנו בא-כוח  
 11 התביעה מסמך מחשבות המשטרה ממנו עולה כי הורדה בדרגה תפחית את שכרו של הנאשם ב-  
 12 524.17 ₪ ברוטו לחודש.

#### 14 ראיות ההגנה וטיעוניה לעונש

15 סנגורו של הנאשם ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה מיד "בשטות שביצע"  
 16 הן בחקירה והן בפני בית הדין. לדבריו, הנאשם לא התכוון כלל לפגוע במתלונן, והוא מביע חרטה  
 17 וצער עמוקים על המקרה. עוד הוסיף כי הנאשם משרת כ-19 שנים במשטרה, וכי הערכותיו  
 18 התקופתיות הן טובות מאוד, למעט ההערכה האחרונה שציונה טוב 3 וזאת בגין האירוע נשוא תיק  
 19 זה. הסנגור הגיש לבית הדין תעודות הוקרה והערכה להן זכה הנאשם ממפקדיו, הערכות  
 20 תקופתיות וכן תעודות המצביעות על ציוניו הטובים של הנאשם בהכשרות משטרתיות שונות. עוד  
 21 טען שמצבו הכלכלי של הנאשם, שהוא נשוי ואב ל-3 ילדים קטנים, בכי רע. לחיזוק הטענה צורפו  
 22 דפי חשבון בנק של הנאשם וכן תלוש השכר שלו. לדבריו, אמו של הנאשם סמוכה על שולחנו מאז  
 23 שהתאלמנה. בשל כל אלה ביקש הסנגור מבית הדין כי יכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו  
 24 הצדדים.

26 הנאשם עצמו הביע לפנינו חרטה מלאה על מעשיו, אמר כי ביקש להתנצל בפני המתלונן, אלא  
 27 שהוא נמנע לעשות כן מחשש לשיבוש הליכי משפט. הנאשם פירט לפנינו את קשייו הכלכליים  
 28 וציין כי על אף שסיים את בניית ביתו אין הוא יכול להתגורר בו מחמת שאין בידו לשלם את  
 29 האגרות הדרושות לשם כך.

#### 32 דיון

33 בבואנו לגזור את דינו של הנאשם עלינו להביא בחשבון את תכליתם של דיני המשמעת, את חומרת  
 34 העבירה, את נסיבות ביצועה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

36 מנוהל מס"ר שאת הוראותיו הפר הנאשם עולה כי המשטרה סיפקה לשוטריה, ולנאשם בכלל זה,  
 37 את הטייזר – כדי לתת בידי השוטרים אמצעי נוסף לשימוש בכוח, וזאת למצבים שבהם  
 38 האמצעים שברשותם אין די בהם "כדי לתת מענה מבצעי הולם". מצבים אלו אופיינו בנוהל – על



- 1 פי המתווה הקבוע בדין כמובן – למצבים שבהם מותר על פי הדין שימוש בכוח, כגון התגברות על
- 2 התנגדות למעצר או הגנה עצמית. בשל פגיעתו של הטייזר ביכולת התנועה של הגוף שאליו הוא
- 3 מכון, הוגדרו תנאי השימוש בו באורח דווקני, ונקבעה גם חובת דיווח על הפעלתו.
- 4
- 5 הנאשם במקרה שלפנינו פעל בניגוד מוחלט לדין ולהוראות נוהל מס"ר והשתמש בטייזר אך ורק
- 6 לשם סיפוק סקרנותו ומִשָּׁל היה הטייזר צעצוע והמתנדבים כלי-משחק. מעשה זה של הנאשם
- 7 בצירוף אי-מילוי חובת הדיווח שהייתה מוטלת עליו, מצביעים על כשל של ממש בשיקול הדעת
- 8 שהפעיל. קל וחומר כאשר הוא הוזהר על ידי המתנדבים עובר למעשה לבל ישתמש בטייזר.
- 9
- 10 בגמרא נאמר: "אין אדם עובר עבירה א"כ (אלא אם כן) נכנס בו רוח שטות" (סוטה ג,א). נראה
- 11 שהמקרה שלפנינו, כפי שציין גם סגורו של הנאשם, אכן לדאבונו מוכיח זאת.
- 12
- 13 בפרשת אסדי אמרה השופטת פרוקצ'ה את הדברים שלהלן:
- 14
- 15 **תכליתם העיקרית של דיני המשמעת הינה לקבוע נורמות התנהגות ראויות לעובדי**
- 16 **מדינה ולמנוע סטייה מנורמות אלה העלולה לפגוע בתיפקודו התקין והיעיל של**
- 17 **שירות המדינה, ולערער את האמון שהציבור רוחש לשירות הציבור ולעובדיו....**
- 18 **קיים קשר גומלין בין תכלית ההגנה על התיפקוד היעיל של השירות הציבורי לבין**
- 19 **ערך ההגנה על אמון הציבור בשירות. אמון הציבור הוא תנאי הכרחי לתפקודו**
- 20 **היעיל של השירות, ואילו השמירה על אמון הציבור מותנית, בין היתר, בתיפקודם**
- 21 **היעיל וההוגן של עובדי הציבור ... (עש"מ 3666/06 אסדי נ' נציבות שירות המדינה**
- 22 **(לא פורסם)).**
- 23
- 24 הנאשם במעשיו כאמור פגע באדם מן הציבור, במתלונן, שהתנדב לסייע למשטרה במשימותיה.
- 25 בכך פגע הנאשם באופן ישיר ומוחשי גם בתדמיתה של המשטרה ובאמון הציבור בה.
- 26
- 27 אשר לנסיבותיו של הנאשם – הרישום המשמעי של הנאשם, כפי שפורט בהרחבה בטיעוני בא-
- 28 כוח התביעה, מצביע, לצערנו, על מעידות משמעותיות חוזרות ונשנות. נכון הדבר שאין הן רבות,
- 29 אך עם זאת קיים בהן יסוד של רציפות: החל משנת 1998 וכלה בשנת 2007. על הקושי של הנאשם
- 30 לסגל התנהגות ראויה במצבים מסוימים ניתן ללמוד גם מחלק מן ההערכות התקופתיות שהגיש
- 31 סגורו לבית הדין. כעולה מהן, חלק ממפקדיו סברו כי על הנאשם לעדן את יחסיו עם "קהל
- 32 המתלוננים" ועם עמיתיו או לשפר את "נושא שיקול דעת". עם זאת, ממכלול המסמכים שהוגשו
- 33 לנו התרשמו כי טיב שירותו של הנאשם הוא חיובי. עוד התרשמו כי חרטתו של הנאשם וצערו על
- 34 האירוע אכן כנים. אנו מוצאים לנכון להתחשב לקולה גם בהודאתו, בקבלתו אחריות על מעשיו
- 35 וכן בקשייו הכלכליים.
- 36
- 37 נוכח כל האמור לעיל ולאחר ששקלנו את הנסיבות לחומרה ולקולה – הגענו למסקנה כי העונש
- 38 עליו הסכימו הצדדים אינו חורג מרף הענישה המקובל המצדיק את התערבותו של בית הדין. אשר
- 39 על כן החלטנו לכבד את הסדר הטיעון.

|                                                                 |    |
|-----------------------------------------------------------------|----|
|                                                                 | 1  |
| <b>סוף דבר</b>                                                  | 2  |
| אנו משיתים על הנאשם את העונשים שלהלן :                          | 3  |
| • נזיפה חמורה                                                   | 4  |
| • הורדה בדרגה לתקופה של 4 חודשים.                               | 5  |
|                                                                 | 6  |
| כמו כן אנו מורים לנאשם לשלם למתלונן פיצויים בסך 500 ₪.          | 7  |
|                                                                 | 8  |
| ניתן והודע היום, ב' ניסן תשע"ב, 25/3/12, במעמד הצדדים.          | 9  |
|                                                                 | 10 |
| זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                    | 11 |
|                                                                 | 12 |
|                                                                 | 13 |
| שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                        | 14 |
| סניץ ציפי דוד-גולדברגר      נצ"ם דורית יניב      סניץ גדי דורון | 15 |
|                                                                 | 16 |
|                                                                 | 17 |
|                                                                 | 18 |
|                                                                 | 19 |
|                                                                 | 20 |
|                                                                 | 21 |
|                                                                 | 22 |
|                                                                 | 23 |
|                                                                 | 24 |
|                                                                 | 25 |
|                                                                 | 26 |
|                                                                 | 27 |
|                                                                 | 28 |
|                                                                 | 29 |
|                                                                 | 30 |
|                                                                 | 31 |
|                                                                 | 32 |
|                                                                 | 33 |
|                                                                 | 34 |
|                                                                 | 35 |

גזר – דין

הנאשם, מפקד מש"ק בתחנה, הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירת הפעלת כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת, לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 14/3/11, בעת שהנאשם תגבר משמרת סיור, נשלח ביחד עם שוטר נוסף ומתנדב ללוות שני עצורים לבית הסוהר. בהגיעם למקום, ירדו הנאשם והשוטר מהרכב ובטרום הגיעו אל עמדת פריקת הנשקים, הוציא הנאשם את אקדחו האישי מהנרתיק וביצע פריקה בסמוך לרכב בו שהו אותה עת המתנדב, שנהג ברכב, ושני העצורים. במהלך הפריקה נפלט כדור מאקדחו של הנאשם, אשר פגע במדרגת הרכב. הקליע נמצא מתחת לרכב ואילו התרמיל נמצא מאחורי כיסא הנהג.

מפקדו של הנאשם, מפקד התחנה, העיד מטעם ההגנה כעד אופי וסיפר כי הוא מכיר את הנאשם מזה זמן ניכר כשוטר שקול, מחושב ובעל משמעת עצמית גבוהה. ככזה, אף נבחר לתפקידו הנוכחי כמש"ק. בהתייחסו לאירוע נשוא האישום ביקש העד לציין כי קיים עומס רב על ניידת סיור המטפלת באירועים שוטפים ועוסקת גם בהעברת עצורי התחנה למתקן כליאה של שב"ס. כן קיים לדבריו, חשש טבעי בקרב השוטרים מבריחת עצורים, ולכן הוא מבין את הצורך של הנאשם שלא לעזוב בתוך הרכב. עם זאת ציין העד, כי הנאשם אכן התרשל בכך שלא נגש לעמדת הפריקה. לדבריו, בהתחשב בכמות השוטרים אל מול כמות העצורים באירוע, היה על השוטרים לקחת עמם את העצורים עד לעמדת הפריקה.

התובעת בטיעוניה לעונש עמדה על החומרה שבפריקת נשק שלא בעמדה המיועדת לכך, וכן על כך שלמרבה המזל פגע הכדור שנפלט מאקדחו של הנאשם במדרגת הרכב בלבד. לדבריה, באותה מידה, יכול היה הכדור לפגוע באחד מיושבי הרכב ולגרום לנזק חמור יותר.

באשר לטיב שירותו של הנאשם, הגישה התובעת את גיליון הרשעותיו המשמעתיות מהן עולה כי לחובתו 2 הרשעות ישנות בפני דן יחיד מהשנים 2000 ו-2001, בעבירות של אי מילוי הוראה. כן הוגשו הערכותיו התקופתיות מהשנים האחרונות בהן הוערך בציונים טוב 3 עד טוב מאוד 1.

בהתחשב באלו, וכן בחומרה בה מתייחס בית הדין לעבירות מסוג זה, בסיכון הטמון בכלי הנשק וכן בצורך להעביר מסר ברור בדבר הצורך למלא בדיוקנות אחר ההנחיות בנושא, עותרת התובעת לעונש של נזיפה חמורה, קנס ומחבוש על תנאי.

הסגורית, בטיעוניה ביקשה להדגיש כי הנאשם הואשם והורשע רק על כך שפרק את נשקו שלא בעמדה המיועדת לכך.

כן ציינה כי הנאשם דווח על המקרה מידית למפקדיו, הודה, ונטל אחריות על שארע.

- 1 הנאשם משרת בחיל משנת 1995 בתפקידי סיור, הוא נשוי ואב ל-3 ילדים. הסנגורית הגישה את
- 2 הערכותיו התקופתיות וכן אסופת מסמכים מהם עולה לדבריה כי הנאשם שוטר חרוץ, אחראי,
- 3 ממושמע, בעל מוטיבציה רבה ותורם להשגת יעדי התחנה.
- 4 עוד ביקשה הסנגורית להתחשב בכך שבעצם העמדתו של הנאשם לדין בביד"ם, ולא בפני דן יחיד,
- 5 יש כדי לעכב אוטומטית את קידומו בדרגה, לפחות בחצי שנה, מה שיכול להביא לאי קבלת דרגת
- 6 רס"ב לפני פרישתו.
- 7 בהתייחס לעתירת התביעה לרכיב ענישה של מחבוש על תנאי טענה הסנגורית כי יש בכך כדי
- 8 להעלות את רף הענישה הקיים, וכי התביעה לא הסתמכה על תקדימים כלשהם בפסיקת בית הדין
- 9 לתמיכת עתירתה זו. מאידך, הצביעה הסנגורית על מספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד לדבריה, כי
- 10 רכיב זה של ענישה נגזר ע"י בית הדין במקרים החמורים בהרבה מעניינו של הנאשם, וכי במקרים
- 11 דומים גזר בית הדין עונש של נזיפה חמורה וקנס כספי.
- 12 אשר על כן, ובהתחשב בנתוניו האישיים של הנאשם וכן בהשלכות המנהליות של הרשעתו זו,
- 13 עותרת הסנגורית לעונש של נזיפה חמורה וקנס שלא יעלה על 1,500 ₪.
- 14
- 15 הנאשם עצמו הביע צער, התנצל על הטעות שעשה באירוע וביקש להתחשב בו. לדבריו, המקרה
- 16 חריג ואינו מאפיין את התנהלותו וקפדנותו היתירה במהלך השנים בנוגע לשימוש בנשק.
- 17 עוד הוסיף כי מאז המקרה, השוטרים בתחנה מקפידים יותר על הנהלים הכרוכים באחזקת נשק,
- 18 והוא עצמו, במסגרת תפקידו, מתדרך שוטרים ומתנדבים בנושא.
- 19
- 20
- 21 כידוע, נשק הינו כלי מסוכן מעצם טבעו ועלול להביא לפגיעה קטלנית. אשר על כן, כפי שהדגישה
- 22 התובעת, מצופה מכל שוטר להקפיד הקפדה יתרה על בצוע ההנחיות בנושא ולא לסטות מהן ולו
- 23 סטייה קלה ביותר. הנאשם, אשר סטה מההנחיות באשר למיקום ביצוע פריקת הנשק, סיכן שלא
- 24 לצורך, הן אחרים שהיו עמו והן את עצמו.
- 25 העובדה שבפועל במקרה זה לא נגרמו נזק או פגיעה משמעותיים, היא יד המקרה ותו לא. ברי, כי
- 26 האירוע יכול היה להסתיים אחרת. למרבה המזל לא נגרם במקרה זה נזק של ממש.
- 27
- 28 הנאשם, בדבריו בפני, אמר ביושר: "... נראה לי שזה נבע מהלחץ של המשמרת ומהרוטינה,
- 29 לפעמים מכל כך הרבה ניסיון אתה מרשה לעצמך לקצר איזה שהוא שלב, אין ספק שזה לא
- 30 מצדיק, אבל זאת הסיבה אני חושב העיקרית ...".
- 31
- 32 אכן השגרה, הלחץ הרב של האירועים, ובעיקר תחושת הניסיון והמחשבה ש"לי זה לא יקרה"
- 33 עלולים להביא ל"קצורי דרך" כאלו ואחרים ע"י השוטרים בנוגע לקיום כללי הבטיחות.
- 34 מכך יש להימנע, ע"י הסברה וריענון חוזרים ונשנים בקרב השוטרים בדבר הסיכון הרב שבהפרת
- 35 הכללים.
- 36 גם במצבים בהם קיימים קשיים של ממש ביישום מלא של כללי הבטיחות, יש להקפיד שלא
- 37 לסטות מהם, שכן, כל סטייה עלולה להביא לתוצאות קשות ואף קטלניות.
- 38

|    |                                                                                   |
|----|-----------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | באשר לנאשם שבפני התרשמתי כי מדובר בשוטר ותיק, אשר טיב שירותו חיובי ואירוע זה הינו |
| 2  | חריג בהתנהלותו. כן התרשמתי כי לקח אחריות מלאה על שארע והפיק את הלקחים המתבקשים    |
| 3  | מכך.                                                                              |
| 4  |                                                                                   |
| 5  | בנסיבות העניין, אני מוצאת לנכון להתחשב לקולא בהודייתו ובטיב שירותו החיובי. כן אני |
| 6  | מוצאת כי בנסיבות מקרה זה ובהתחשב בפסיקה הקיימת, אין הצדקה לרכיב ענישה של מאסר על  |
| 7  | תנאי.                                                                             |
| 8  |                                                                                   |
| 9  | לאור האמור ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות והשקולים הרלבנטיים, החלטתי להטיל על      |
| 10 | הנאשם את העונשים הבאים :                                                          |
| 11 |                                                                                   |
| 12 | - נזיפה חמורה.                                                                    |
| 13 | - קנס בסך 1,500 ₪ אשר ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים.                            |
| 14 |                                                                                   |
| 15 |                                                                                   |
| 16 |                                                                                   |
| 17 | ניתן והודע היום, 25/3/12, במעמד הצדדים.                                           |
| 18 |                                                                                   |
| 19 |                                                                                   |
| 20 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                      |
| 21 |                                                                                   |
| 22 |                                                                                   |
| 23 |                                                                                   |
| 24 | שופטת                                                                             |
| 25 | נצ"ם רחל אדלסברג                                                                  |
| 26 |                                                                                   |
| 27 |                                                                                   |
| 28 |                                                                                   |
| 29 |                                                                                   |
| 30 |                                                                                   |
| 31 |                                                                                   |
| 32 |                                                                                   |
| 33 |                                                                                   |
| 34 |                                                                                   |
| 35 |                                                                                   |
| 36 |                                                                                   |
| 37 |                                                                                   |

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| בבית הדין למשמעת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 1  |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 2  |
| <u>גזר דין</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 3  |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 4  |
| כללי                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 5  |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 6  |
| הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, והורשע בעבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | 7  |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 8  |
| בתקופה הרלוונטית לאישום היה הנאשם בתפקיד של ראש צוות חקירות אלימות במשפחה בתחנת המשטרה שבלוד. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם, בתאריך 24 ביוני 2011 בשעת ערב מאוחרת, בהגיעו לצורך ביצוע השלמת חקירה לדירתה של מתלוננת (להלן: "המתלוננת") – קיים הנאשם עמה שיחה בעלת מאפיינים מיניים ונשק לה בבטנה מעל לבגדיה, בעת שזו הייתה ישובה על מיטתה. עוד עולה מכתב האישום כי בסופו של דבר, השלמת החקירה שלשמה הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת – לא נעשתה.                                                                                                        | 9  |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 10 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 11 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 12 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 13 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 14 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 15 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 16 |
| ראיות התביעה וטיעוניה לעונש                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 17 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 18 |
| באת כוח התביעה ביקשה מבית הדין להטיל על הנאשם עונש של נזיפה חמורה ושל הורדה בדרגה לתקופה קצובה על פי שיקול דעת בית הדין. לדבריה, הנאשם ביזה את המשטרה בהתנהגותו, פגע בתדמיתה וזאת שעה שהמשטרה שמה לה למטרה לשפר את אמון הציבור בה. לדבריה, היה על הנאשם להתעשת ולחזור בו מהתנהגותו בשלבים מוקדמים יותר של האירוע וטרם שהשיחה קיבלה צביון מיני. התובעת הוסיפה וציינה כי אף אם נניח שהמתלוננת היא "אישה לא נורמטיבית" הייתה על הנאשם חובה מוגברת שלא להכניס עצמו למצב פסול, לשמור על כללי התנהגות נאותים במפגש עמה ולא לנצל את תפקידו כדי לנסות ולהשיג "חוויה אישית". | 19 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 20 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 21 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 22 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 23 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 24 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 25 |
| עוד הוסיפה כי הנאשם הוא שוטר ותיק ומצוין, כעולה מהחומר שבתיקו האישי, ודווקא משום כך מצופה היה ממנו להפעיל שיקול דעת ראוי ולא להיסחף לביצוע המעשים שעשה.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 26 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 27 |
| לזכותו של הנאשם ציינה את העובדה שהוא הודה מיד: הן בפני מפקדו, הן בחקירתו והן בפני בית הדין. התובעת הפנתה את בית הדין לתיק ביד"ס 45/11 שבו הורשע שוטר על שקיים "סוג של מגע מיני" עם מתלוננת בתחנת משטרה. באותו מקרה גזר בית הדין על השוטר עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה של תשעה חודשים. התובעת ביקשה לגזור גזרה שווה ולהטיל על הנאשם עונש דומה.                                                                                                                                                                                                            | 28 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 29 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 30 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 31 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 32 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 33 |
| ראיות ההגנה וטיעוניה לעונש                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 34 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 35 |
| מטעם הנאשם העיד כעד אופי מפקדו, מפקד התחנה. העד הרעיף שבחים על הנאשם, על מצוינותו, על מקצועיותו ועל מסירותו. כן ציין שתיקו האישי ללא רבב משמעתי על אף היותו שוטר ותיק, וכי בתיק מצויות תעודות הערכה והצטיינות למכביר.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | 36 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 37 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 38 |

- 1 העד ציין שהוא ראה בחומרה את מעשהו של הנאשם וכי דאג ששוטרי התחנה ידעו על האירוע
- 2 ויפיקו לקחים ממנו במסגרת השיעורים השבועיים הניתנים להם. עניין זה, לדבריו, הוא כשלעצמו
- 3 ראשית עונשו של הנאשם. העד ציין לשבח את האופן שבו קיבל הנאשם אחריות על מעשיו, בכך
- 4 שאמר באופן ישיר: "טעיתי", התנצל והיה נבון ממעשיו שלו. העד אף ציין שהנאשם לא בחר
- 5 להטיל אחריות למעשים גם על המתלוננת, על אף שיכול היה בנסיבות העניין לעשות כן, אלא נטל
- 6 על עצמו את מלוא האחריות למעשיו. עוד הוסיף כי העביר את הנאשם לתפקיד אחר בחקירות וכי
- 7 ראה חשיבות להשאירו בתחנה הן בשל מקצועיותו והן משום שהנאשם "למד, הבין ולקח אחריות
- 8 על הטעות שלו". לדבריו, הנאשם למרות הקושי המשיך לתפקד באופן נמרץ, מקצועי ואיכותי.
- 9
- 10 סנגורו של הנאשם הוסיף כי האירוע נשוא ההרשעה הוא בגדר מעידה חד-פעמית שאינה מאפיינת
- 11 את אורחות חייו של הנאשם. מאחורי הנאשם, טען הסנגור, שירות ממושך של כ- 20 שנה ביחידות
- 12 ובתחנה מהקשות שבמשטרת ישראל. על אף זאת שירותו התאפיין במקצועיות, במסירות רבה,
- 13 קבלת שבחים והוקרה מכל מפקדיו ולאורך כל שירותו.
- 14 עוד ציין כי תיק זה מושתת כולו על הודאת הנאשם שהודה על אתר במעשים שיוחסו לו. הנאשם
- 15 הגיע לדירת המתלוננת באישור מפקדיו ולשם השלמת חקירה דחופה מאחר שהחשוד בתיק
- 16 החקירה היה נתון במעצר. לדבריו, הנאשם התעשת, אם כי "טיפה מאוחר מדי". ואולם מרגע
- 17 שהתעשת הוא קם ועזב את הדירה, זאת בלי שמילא את המשימה שלשמה הגיע מאחר שהרגיש כי
- 18 אינו יכול למלאה בנסיבות שנוצרו.
- 19 הסנגור הגיש לבית הדין תעודות הערכה רבות וכן הערכות תקופתיות המצביעות, לדבריו, על
- 20 שירות מצוין וללא דופי של הנאשם במשטרה. כן הוסיף כי הנאשם היה אמור לקבל דרגת רס"ב
- 21 עוד בחודש מאי 2011, אלא שהענקתה עוכבה בשל עניינים מנהליים ובהמשך בגין תיק זה. עוד
- 22 טען שמצבו הכלכלי של הנאשם, שהוא נשוי ואב ל 3 ילדים, הוא בכי רע. לחיזוק הטענה צורפו דפי
- 23 חשבון בנק של הנאשם משלושת החודשים האחרונים. בשל כל אלה ביקש הסנגור מבית הדין
- 24 להשית על הנאשם עונש של נזיפה חמורה בלבד.
- 25
- 26 הנאשם עצמו הביע לפנינו חרטה מלאה על מעשיו וציין כי בתיקים דחופים שיש בהם עצורים
- 27 נדרשת לעתים השלמת חקירה גם בביתם של עדים, וכך היה בתיק זה. הנאשם ביקש לזקוף
- 28 לזכותו את מעשיו הטובים ואת שירותו הטוב. עוד ציין כי היה אמור לקבל דרגה עובר לאירוע
- 29 אלא שבשל עניינים אמ"שיים הדרגה לא הוענקה לו במועד. אם בית הדין יורידו בדרגה הרי
- 30 שיהיה בכך, לדבריו, מעין הורדה בשתי דרגות.
- 31
- 32 **דין**
- 33
- 34 בבואנו לגזור את דינו של הנאשם עלינו להביא בחשבון את תכליתם של דיני המשמעת, את חומרת
- 35 העבירה, את נסיבות ביצועה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.
- 36
- 37 בפרשת גבריאליוב אמרה השופטת פרוקצ'ה את הדברים שלהלן:
- 38

1 מידתיות אמצעי המשמעת הננקטת נגזרת מנסיבותיו המיוחדות של  
2 המקרה, מעוצמת חומרתה של העבירה, וממשקל הנסיבות האישיות  
3 לנאשם, בשקלול הערכים הרלבנטיים. יש להגיע לנקודת איזון עונשית  
4 ראויה אשר תשלב בין האינטרס הציבורי ביישום ראוי של נורמות המשמעת  
5 בשירות הציבורי, בד בבד עם דאגה לגורלו של הפרט באופן שהענישה תהיה  
6 מידתית ותהיה תואמת את מכלול האינטרסים הראויים לאיזון (ער"ם  
7 8472/05, בארנו גבריא לוב נגד עיריית תל אביב).

8  
9 המעשים שהורשע בהם הנאשם – קיום שיחה בעלת גוון מיני עם מתלוננת בעבירת אלימות  
10 במשפחה, שלא לצורך ביצוע תפקיד, ומתן נשיקה כמפורט לעיל – הם מעשים שלבד מכך שאינם  
11 הולמים שוטר יש בהם פגיעה חמורה בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה. הציבור זכאי לכך  
12 ששוטרים הפועלים מטעמו ולמענו ימלאו את תפקידם נאמנה ובלא כל ממד שיהא בו ניצול לרעה  
13 של התפקיד.

14 כידוע, בפני שוטרים נקרים לעתים קרובות למדי מצבים שונים ומגוונים שקיים בהם פוטנציאל  
15 לניצול לרעה של התפקיד. על השוטרים להקפיד לבל יילכדו ברשתם של אלה. בצדק טענה  
16 התובעת כי על הנאשם היה להרחיק עצמו מלכתחילה מן הפיתוי ולא להיסחף עד כדי עשיית  
17 המעשים שבהם הורשע. קל וחומר בהיותו שוטר ותיק ומצטיין, אשר מונה לראש צוות המטפל  
18 בעבירות רגישות אלה.

19  
20 אשר לתיק ביד"ם 45/11 אליו הפנתה התובעת ועליו ביקשה להסתמך לעניין העונש הראוי  
21 לטעמה – נציין כי לא ניתן ללמוד ממנו גזרה שווה לעניין העונש שיש להטיל על הנאשם שבפנינו  
22 שכן המעשה שהורשע בו הנאשם בביד"ם 45/11, על נסיבותיו, חמור לאין ערוך מזה שלפנינו,  
23 וזאת בלא להפחית מחומרתו הרבה של המקרה שלפנינו.

24  
25 אשר לנסיבותיו של הנאשם - התרשמנו מן הנאשם כי חרטתו אכן כנה וגלויה. כמו כן ממכלול  
26 המסמכים שהוגשו לנו התרשמנו כי הנאשם אכן שוטר מקצועי ואיכותי הזוכה להערכה ממפקדיו,  
27 ובעבר, בתפקידים קודמים, אף צוין כבעל תרומה מיוחדת לעבודת המשטרה ולשיפור תדמיתה  
28 בעיני הציבור. אנו מוצאים לנכון להתחשב לקולה גם בכך שהנאשם הוא שוטר ותיק שזו לו  
29 המעידה הראשונה, בהודאתו, בקבלתו אחריות מלאה על מעשיו לכל אורך הדרך וכן בקשייו  
30 הכלכליים.

31  
32 שקלנו לגזור על הנאשם עונש של הורדה בדרגה. ואולם, לאחר התלבטות לא קלה ומתוך  
33 התחשבות בנסיבות המיוחדות של מקרה זה – החלטנו שלא לעשות כן.

34  
35 נוכח כל האמור לעיל ולאחר ששקלנו את הנסיבות לחומרה ולקולה – נחלקו דעותינו באשר  
36 לעונש שיש להשית על הנאשם, כדלקמן:

37  
38 **דעת הרוב:**

39



|    |                                                                                |
|----|--------------------------------------------------------------------------------|
| 1  | אב בית הדין נצ"ם רחל אדלסברג, והשופט סנ"ץ מאיר זוהר -                          |
| 2  | • נזיפה חמורה.                                                                 |
| 3  | • קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים.               |
| 4  | • מחבוש לתקופה של ארבעה עשר ימים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור     |
| 5  | בתוך תקופה של שנה מהיום עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה,           |
| 6  | תשס"ו-2006, אשר יש בה גוון של הטרדה מינית.                                     |
| 7  |                                                                                |
| 8  | <b>דעת המיעוט :</b>                                                            |
| 9  | השופטת סנ"ץ ציפי דוד-גולדברגר - סבורה כי בנסיבות המקרה ונוכח קשייו הכלכליים של |
| 10 | הנאשם ניתן לוותר על רכיב הקנס שבעונש .                                         |
| 11 |                                                                                |
| 12 |                                                                                |
| 13 | <b>סוף דבר</b>                                                                 |
| 14 |                                                                                |
| 15 | אנו משיתים על הנאשם את העונשים המנויים לעיל בדעת הרוב.                         |
| 16 |                                                                                |
| 17 |                                                                                |
| 18 | ניתן והודע היום, 26/03/2012, במעמד הצדדים.                                     |
| 19 |                                                                                |
| 20 |                                                                                |
| 21 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                   |
| 22 |                                                                                |
| 23 |                                                                                |
| 24 |                                                                                |
| 25 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                       |
| 26 | סנ"ץ ציפי דוד-גולדברגר נצ"ם רחל אדלסברג סנ"ץ מאיר זוהר                         |
| 27 |                                                                                |
| 28 |                                                                                |
| 29 |                                                                                |
| 30 |                                                                                |
| 31 |                                                                                |
| 32 |                                                                                |
| 33 |                                                                                |
| 34 |                                                                                |
| 35 |                                                                                |

גזר דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6 הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, והורשע בעבירת שימוש
- 7 בכוח שלא כדין, עבירה על סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006,
- 8 ובעבירת התנהגות שאינה הולמת שוטר, עבירה על סעיף 3 לתוספת.
- 9
- 10 מעובדות כתב האישום שנוסח על ידי מח"ש, עולה שבתאריך 2.6.2010 בשעות הבוקר שימש
- 11 הנאשם, מ"כ במג"ב, כמפקד מחסום בכניסה לירושלים. למחסום הגיע רכב, בו נהג המתלונן,
- 12 מלווה בקרוב משפחה, אזרח ארה"ב.
- 13 בין הנאשם למתלונן פרץ ויכוח על רקע סירוב הנאשם לאפשר את מעבר הקרוב במחסום. הנאשם
- 14 הודיע למתלונן על מעצרו בחשד להסעת שב"ח, כבל אותו בידיו וברגליו והכניסו לבוטקה. שם
- 15 הורה הנאשם למתלונן לקום מהכיסא ולשבת "כמו כלב" על הרצפה. המתלונן הביע את מורת
- 16 רוחו וביקש לצאת מהבוטקה. הנאשם ניסה למנוע זאת, דחף את המתלונן, הפילו ארצה ובעט
- 17 בבטנו. המתלונן הצליח לצאת והתיישב בסמוך למסלול בדיקת כלי הרכב, כשהוא אוחז בעמוד
- 18 ומסרב לדרישת הנאשם להיכנס חזרה. ויכוח קולני סוער התנהל ביניהם. הנאשם החל לגרור את
- 19 המתלונן בכוח לעבר הכניסה לבוטקה, תפסו בגרונו, קרע את חולצתו, הכה בו ומשך בחוזקה
- 20 בידיו הכבולות, בזמן שהמתלונן ניסה להשתחרר מאחיזת הנאשם וסרב להובלתו.
- 21 כתוצאה ממשיכת ידיו של המתלונן והפעלת כוח מופרז על ידי הנאשם, נגרמו למתלונן שבר
- 22 ונפיחות בכף יד שמאל, רגישות וסימנים אדומים על הצוואר וסימנים אדומים על ידיו.
- 23 בשל מעשיו הואשם הנאשם בעבירת שימוש בכוח שלא כדין, ובשל אמירותיו הואשם בעבירת
- 24 התנהגות שאינה הולמת שוטר.
- 25
- 26 במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בין הנאשם למח"ש, הוסכמו עובדות כתב האישום, וכן הוסכם
- 27 שבמסגרת גזר הדין יוטל על הנאשם חיוב בפיצויים למתלונן. עוד הוסכם, שלאחר הרשעת הנאשם
- 28 בעבירות שיוחסו לו ולאחר שייגזר דינו, תסגור נגדו מח"ש את התיק במישור הפלילי, בעילת חוסר
- 29 עניין לציבור.
- 30 בתחילת הדיון הודיעו הצדדים, כי הסכימו לעתור במשותף לעונש הורדה בדרגה לתקופה
- 31 קצובה, אך לא הסכימו לעניין אורך התקופה. כן הסכימו לעתור במשותף לנזיפה חמורה, מחבוס
- 32 על תנאי ופיצוי למתלונן, אך לא הסכימו על שיעור הפיצוי.
- 33
- 34 בפתח טיעוניו לעונש אמר התובע כי הנאשם הורשע בביצוע מעשים חמורים ביותר. לאחר שעצר
- 35 וכבל את המתלונן בידיו וברגליו, החל במסכת התעללות קשה, שכללה אלמנט משפיל בו התייחס
- 36 למתלונן כאל כלב. לאחר מכן הכה אותו מכות נמרצות שלא לצורך. כתוצאה ממעשיו נגרם
- 37 למתלונן שבר והוא נזקק לטיפול רפואי.
- 38 השימוש בכוח התבצע הן בתוך הבוטקה והן מחוצה לה, לעיני מאבטחים, אזרחים וחיילים, ובכך
- 39 נוספו אלמנט השפלה למתלונן ואלמנט של פגיעה בתדמית המשטרה.

- 1
- 2 אשר לנאשם אמר שגויס לשירות חובה במג"ב בשנת 1999, ומשרת בקבע משנת 2002.
- 3 הוא צבר לחובתו 5 הרשעות בפני דן יחיד, 4 מהן מהשנים 2002, 2006 ו 2009 בגין אי מילוי
- 4 הוראה, ואחת משנת 2009 בגין התרשלות במילוי תפקיד. כן נזקפת לחובתו הערת מפקד משנת
- 5 2007 בגין תפקוד לקוי. בהערכתו התקופתיות הוערך בציונים הנעים בין טוב מאד 2
- 6 למעולה 1.
- 7
- 8 לסיכום טיעוניו אמר שלדעת התביעה העונש הראוי הינו הורדה בדרגה לתקופה של 10 חודשים,
- 9 מחבוש על תנאי, נזיפה חמורה ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. התובע הגיש דוא"ל מטעם החשבות
- 10 לפיו המשמעות השכרית של הורדת הנאשם מדרגת רס"ר 8 לדרגת רס"ל היא בסך של כ-852 ₪
- 11 ברוטו לחודש.
- 12
- 13 הסנגור הדגיש בפתח טיעוניו לעונש, כי חלפו כשנתיים מאז האירוע בגינו הורשע הנאשם, ומאז לא
- 14 נפתח נגדו ולו תיק אחד נוסף. עוד אמר שבמסגרת השיקולים אם לכבד את ההסדר, יש לקחת
- 15 בחשבון את העובדה, שלא בכדי הסכימה מח"ש להגיע להסדר הכולל את סגירת התיק, שהוא תיק
- 16 חמור, במישור הפלילי. הדבר מצביע על מצב הראיות בתיק.
- 17 לדבריו, המתלונן ניהל ויכוח עם הנאשם וסרב להזדהות בפניו. עובדה זו, הגם שלא נרשמה
- 18 בעובדות כתב האישום, מקובלת אף על התביעה. בשל כך, ככל הנאשם את המתלונן בידי
- 19 וברגליו. מכאן התפתח האירוע המתמשך, ובו התנהגותו הקלוקלת של הנאשם, שנהג בחוסר
- 20 פרופרציה הן באמירותיו והן בשימוש בכוח.
- 21 מבלי להצדיק את התנהגות הנאשם, ביקש להסביר את הלחץ בו היה נתון כמפקד מחסום, בעת
- 22 שנתקל במתלונן, בו חשד שהוא מסיע שב"ח, ואשר סרב להזדהות בפניו.
- 23 לדבריו, הנאשם היה פעיל במניעת פיגועים, ואף קיבל על פעילותו זו תעודת הערכה אותה הציג
- 24 בפניו. אמנם הנאשם כשל בהתנהגותו אך מדובר בכשל חד פעמי, שכן התנהגות כזו אינה
- 25 מאפיינת את אורחות חייו. מטופסי ההערכות התקופתיות אותן הגיש, ניתן לראות שמדובר
- 26 בשוטר טוב המדורג בציונים גבוהים, ובעברו אין ולו עבירת אלימות אחת, חרף העובדה
- 27 שבעבודתו עומד באותם לחצים ובא במגע יומיומי עם תושבי הרשות.
- 28
- 29 עוד אמר הסנגור, כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה. הוא מפרנס יחיד, אב לשני ילדים ואשתו
- 30 אינה עובדת. לתמיכה בטיעון זה הציג הסנגור מסמכים המלמדים על מצב חשבונו בבנק ועל יתרת
- 31 ההלוואות אותן נטל. בנסיבות אלה להורדה בדרגה משמעות כספית שאינה פשוטה עבורו, ולכן
- 32 ביקש שההורדה בדרגה תהיה קצרה ככל הניתן.
- 33 באשר לרכיב הפיצוי, ביקש כי לא נחמיר מעבר לדרישת התביעה, ושבעת ההחלטה על גובה הפיצוי
- 34 ניקח בחשבון גם את מצבו הכלכלי של הנאשם, ואת העובדה שבפני המתלונן פתוחה הדרך להגיש
- 35 תביעת נזיקין נגדו.
- 36
- 37 לסיום, חזר בא כוח הנאשם וביקש כי נזקוף לזכות הנאשם את העובדה שלקח אחריות על מעשיו,
- 38 והודה מיד בדיון הראשון בבית הדין ואת העובדה שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים.
- 39

- 1 הנאשם פתח ואמר שהוא מאוד מתחרט על מעשיו ומתנצל עליהם. אמר שאינו דוגל בשימוש
- 2 בכוח, לא בעת מעצר ולא באירועים אחרים. הסביר, שאנשים רבים עוברים במחסום, המהווה
- 3 כניסה ראשית לירושלים והוא היה נתון בלחץ עצום באותו היום. עוד אמר, שבשגרה הוא מתמודד
- 4 עם עשרות מצבים דומים, אך מקרה זה היה קצת חריג, מבחינת עצבנותו של המתלונן, והדבר
- 5 גרם לו להתנהג בצורה לא נכונה.
- 6 הוא פרט את היחידות בהן שרת מאז גיוסו לשרות חובה במג"ב, ותיאר את רצונו העז להמשיך
- 7 ולשרת בחיל. כן תיאר את מצוקתו הכלכלית ואמר שנותרים בידיו בין 1,500 ל- 2,000 ₪ בחודש,
- 8 לאחר החזר ההלוואות.
- 9 לסיום שב הנאשם והתנצל על מעשיו.
- 10
- 11
- 12 מעשי הנאשם חמורים ביותר על פי כל קנה מידה. מעשים מסוג זה יש לבער, בין היתר על ידי
- 13 ענישה הולמת.
- 14
- 15 הנאשם לא הסתפק במעצרו וכבילתו של המתלונן בידיו וברגליו. הוא כשל בכך שהשפיל את
- 16 המתלונן - הורה לו לקום מהכיסא עליו ישב, ולשבת ככלב על הרצפה. בכך גרם הנאשם להסלמת
- 17 האירועים, שהגיעו לידי כך שהפעיל כוח מופרז כלפי המתלונן, בתוך הבוטקה ומחוצה לה, וגרם לו
- 18 לשבר בידו. הכוח המופרז שהופעל בחלקו בפומבי, לעיני הנוכחים במחסום, בד בבד עם וויכוח
- 19 קולני עם המתלונן, גרם להשפלה נוספת של המתלונן, ופגע בתדמית המשטרה ובאמון הציבור בה.
- 20 זאת ועוד, לחובת הנאשם נזקפת גם העובדה, שעברו המשמעת של הנאשם אינו נקי, והוא כולל 5
- 21 הרשעות בפני דן יחיד.
- 22
- 23 בצד החומרה הרבה שאנו מייחסים למעשי הנאשם, אין להתעלם אף מהשיקולים אותם יש לזקוף
- 24 לזכותו.
- 25
- 26 בראש ובראשונה נציין את התרשמותנו מהנאשם, אשר נטל אחריות על מעשיו, והודה בביצועם.
- 27 הנאשם הביע בפנינו את צערו על מעשיו, והעיד על עצמו כי אלה אינם מאפיינים אותו.
- 28 התרשמו מדברי הנאשם ומכנותו. נראה שהשכיל להבין את הפסול שבמעשיו.
- 29 הגם שציינו לחובתו את עברו המשמעותי, לא ניתן להתעלם מהעובדה שבמשך כל שנות שירותו
- 30 במג"ב, בהם עסק בעבודת שטח שוחקת מול אוכלוסייה קשה, לא עבר כל עבירת שימוש בכוח.
- 31 יתר על כן, בשנתיים שחלפו מאז האירוע, המשיך לתפקד היטב, מבלי שנוקפו לחובתו עבירות
- 32 נוספות. בעובדות אלה יש כדי להעיד על כך שאלימות אינה מאפיינת את התנהלותו המקצועית,
- 33 וכי האירוע בגינו הורשע הוא אירוע חריג מבחינתו.
- 34
- 35 הערכותיו התקופתיות של הנאשם טובות מאד עד מעולות, ומתוכנן המילולי עולה, שמפקדיו
- 36 מעריכים מאד את תפקודו המקצועי ואת תכונותיו החיוביות. הנאשם אף זכה בתעודת הוקרה על
- 37 פעילותו לסיכול טרור.
- 38
- 39 נוסף על שיקולים אלה, מצאנו כי יש להתחשב אף במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

|    |                                                                                   |
|----|-----------------------------------------------------------------------------------|
| 1  |                                                                                   |
| 2  | לאחר ששקלנו את מכלול הנימוקים לעיל, החלטנו לאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים. |
| 3  | מצאנו שמדובר בהסדר סביר ומאוזן, שכן הענישה המוצעת בו הולמת את חומרת העבירה מחד    |
| 4  | גיסא ואת הנימוקים לקולא מאידך גיסא.                                               |
| 5  |                                                                                   |
| 6  | נוכח כל האמור לעיל, אנו משיתים על הנאשם את העונשים הבאים :                        |
| 7  |                                                                                   |
| 8  | - נזיפה חמורה.                                                                    |
| 9  | - 14 ימי מחבוש על תנאי, אותם לא יישא הנאשם אלא אם יעבור תוך שנה מהיום עבירת       |
| 10 | שימוש בכוח שלא כדין.                                                              |
| 11 | - הורדה בדרגה אחת למשך 6 חודשים.                                                  |
| 12 |                                                                                   |
| 13 | בנוסף לכך, ישלם הנאשם פיצויים למתלונן בסך 2,000 ₪.                                |
| 14 |                                                                                   |
| 15 |                                                                                   |
| 16 | ניתן והודע היום, ה' בניסן תשע"ב, 28.3.2012, בנוכחות הצדדים.                       |
| 17 |                                                                                   |
| 18 | זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.                                                      |
| 19 |                                                                                   |
| 20 |                                                                                   |
| 21 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                          |
| 22 | נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה עו"ד יורם שגב                           |
| 23 |                                                                                   |
| 24 | ב"כ הנאשם : מבקש לעניין הפיצוי, שהתשלום ישולם ב-2 תשלומים.                        |
| 25 |                                                                                   |
| 26 | התובע : למיטב ידיעתי, במצב של פיצוי כספי לא ניתן לפצל לתשלומים.                   |
| 27 |                                                                                   |
| 28 | ב"כ הנאשם : על מנת לפשט, אבקש שהפיצוי הכספי יורד ממשכורת חודש מאי, שמשולמת ב-1/6. |
| 29 |                                                                                   |
| 30 | התובע : לתביעה אין התנגדות.                                                       |
| 31 |                                                                                   |
| 32 | <b><u>החלטה</u></b>                                                               |
| 33 |                                                                                   |
| 34 | אנו נעתרים לבקשת ב"כ הנאשם ומורים כי תשלום הפיצוי למתלונן יבוצע לא לפני ה-1/6/12. |
| 35 |                                                                                   |
| 36 | שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____                                          |
| 37 | נצ"ם דורית יניב תנ"ץ רונית קמינסקי, נשיאה עו"ד יורם שגב                           |
| 38 |                                                                                   |

|                                                                                       |                |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------|----------------|----|
| בבית הדין למשמעת                                                                      | בתיק מס' 47/11 | 1  |
|                                                                                       |                | 2  |
| <u>גזר - דין</u>                                                                      |                | 3  |
|                                                                                       |                | 4  |
| הנאשם, לוחם מג"ב, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת    |                | 5  |
| התרשלות במילוי תפקיד, עבירה על סעיף 2 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006.       |                | 6  |
|                                                                                       |                | 7  |
| כפי העולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 8.1.11 סמוך לשעה 23.30 ברחוב יואל סלומון         |                | 8  |
| בירושלים, בחיפוש שנערך על גופו של הנאשם, ששהה במקום שלא במסגרת מילוי תפקיד, נמצא      |                | 9  |
| בכיס מעיל מג"ב שלבש סכין מתקפל.                                                       |                | 10 |
| הנאשם שכח להוציא את הסכין, ששימש אותו במסגרת שירותו, בטרם לבש את המעיל, ויצא          |                | 11 |
| לבילוי בעיר.                                                                          |                | 12 |
| במעשיו המתוארים לעיל הואשם בהתרשלות במילוי תפקיד.                                     |                | 13 |
|                                                                                       |                | 14 |
| הסדר הטיעון אותו הציגו הצדדים בפני, כלל את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, וכן        |                | 15 |
| עתירה משותפת לעונש - נזיפה וקנס בסך 400 ₪.                                            |                | 16 |
|                                                                                       |                | 17 |
| בטיעוניה לעונש טענה התובעת, כי החזקת הסכין על ידי הנאשם בנסיבות בהן נמצא אינה תקינה.  |                | 18 |
| אף שאין התביעה מייחסת לנאשם את העבירה הפלילית של החזקת סכין שלא כדין, הבהירה          |                | 19 |
| התובעת, כי לו היה הנאשם אזרח והיה ניתפס בנסיבות בהן ניתפס, אין לדעת באיזו ערכאה היה   |                | 20 |
| מוצא עצמו.                                                                            |                | 21 |
| לדברי התובעת, קיבלה התביעה את טענת הנאשם בדבר שכחת הסכין במעיל וזו הסיבה שמשפטו       |                | 22 |
| מתנהל בביה"ד.                                                                         |                | 23 |
| בהתייחס לעבירה עצמה, אמרה התובעת, כי יש לזכור שמדובר בסכין, שהוא כלי משחית בעל        |                | 24 |
| פוטנציאל גדול לחולל פשיעה, במיוחד במקום ובשעה בה נתפס. עוד אמרה, כי ידוע הדבר         |                | 25 |
| שהמשטרה נלחמת בתופעת הסכינאות המשתוללת ברחובות, במיוחד במקומות הסמוכים לאתרי          |                | 26 |
| בילוי של צעירים.                                                                      |                | 27 |
| לקולא ולהצדקת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, אמרה התובעת, כי התחשבו בעובדה שהסכין     |                | 28 |
| נשכח במעיל, בכך שזו מעידתו היחידה של הנאשם, שכן מאז גיוסו לא עבר אף לא עבירת משמעת    |                | 29 |
| אחת.                                                                                  |                | 30 |
| התביעה סבורה, כי באיזון שבין הנסיבות לחומרה והאינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האישיות של |                | 31 |
| הנאשם יש בעונש של נזיפה וקנס בסך 400 ש"ח כדי להשיג את מטרת הענישה, ובה בעת להעביר     |                | 32 |
| מסר שמדובר במעשה פסול.                                                                |                | 33 |
|                                                                                       |                | 34 |
| את טיעוניו לעונש תמצת ב"כ הנאשם בשלושה משפטים, בבקשו שאכבד את הסדר הטיעון, שכן        |                | 35 |
| לדבריו ההסדר נעשה לאחר שיקול דעת ועומד במבחני הפסיקה. כן ביקש שהקנס ישולם ב-4         |                | 36 |
| תשלומים.                                                                              |                | 37 |
|                                                                                       |                | 38 |

- 1 מפי הנאשם שמעתי כי הוא מתחרט על המקרה. לדבריו, זה לא היה צריך לקרות, היה במקום
- 2 הלא נכון ובזמן הלא נכון, מדובר במעידה חד פעמית שלא תקרה עוד. עוד אמר, כי הסכין היא
- 3 סכין פרטית שלו והחיפוש נעשה כאשר יצא עם חבר לאכול.
- 4
- 5 עבירת התרשלות בתפקיד בדמות החזקת סכין בנסיבות בהן נתפס על גופו של הנאשם היא
- 6 מיותרת ומוטב היה לו הייתה נמנעת.
- 7
- 8 מקובלים עלי דברי ב"כ התביעה באשר למסוכנות הגלומה בהחזקת סכין שלא במסגרת מילוי
- 9 תפקיד ובאשר למלחמה שמנהלת המשטרה אל מול תופעת הסכינאות הפושה בקרב הצעירים
- 10 בסביבת אתרי הבילוי שלהם. יחד עם זאת, כל עוד מדובר במעשה שמקורו בשגגה, שכן התביעה
- 11 קיבלה את טענת הנאשם שהסכין שימש אותו בתפקידו וששכח להוציאו ממעילו טרם צאתו
- 12 לבילוי, במצב דברים זה אין לומר שמעשה הנאשם מצוי במדרג הגבוה של העבירה בה הורשע.
- 13 זאת ועוד, עברו המשמעותי של הנאשם נקי, והוא הודה במעשה.
- 14
- 15 הואיל ולא הובאו בפני כל ראיות באשר לטיב שירותו של הנאשם, וגם באשר לנסיבותיו האישיות
- 16 לא פורט בפני רבות, מתקשה אני להתרשם מהנאשם. רוצה אני להאמין שהחרטה שהביע בפני
- 17 הייתה כנה וכי אכן הפיק לקח מהמקרה.
- 18
- 19 סוף דבר, בשים לב למכלול השיקולים המפורטים לעיל נחה דעתי, כי העונש המוצע הינו מאוזן
- 20 וסביר, ואשר על כן החלטתי לכבדו.
- 21
- 22 אני משיתה, אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים :
- 23
- 24 - נזיפה
- 25
- 26 - קנס כספי בסך 400 ₪ אשר ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים.
- 27
- 28 ניתן והודע היום, 28/3/12, בנוכחות הצדדים.
- 29
- 30 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
- 31
- 32
- 33 שופטת
- 34 נצ"ם דורית יניב
- 35
- 36
- 37